منهاج المسلم ـ تاميل

முஸ்லிமின் வழிமுறை

جمعية الدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالزلفي

هاتف: ٠١٦ ٤٢٣٤٤٦٦ ـ فاكس: ٠١٦ ٤٢٣٤٤٧٧

63

جمعية الدعوة بالزلفي

முஸ்லிமின் வழிமுறை

منهاج المسلم

جمعية الدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات في الزلفي
Tel: 966 164234466 - Fax: 966 164234477

منهاج المسلم

أعده وترجمه إلى اللغة التاميلية:

جمعية الدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالزلفي

الطبعة الخامسة: ١٤٤٢/٨ هـ.

ح شعبة توعية الجاليات بالزلفي، ١٤٢١هـ

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

شعبة توعية الجاليات بالزلفي

منهاج المسلم – الزلفي

٩٩ ص؛ ١٢ × ١٧ سم

ردمك : ٥ - ٩٧ - ٨١٣ - ٩٩٦٠

(النص باللغة التاميلية)

١ - الإسلام - مبادىء عامة أ. العنوان

ديوي ٢١١ ٢١/٤٣٦٩

رقم الإيداع : ٢١/٤٣٦٩

ردمك : ٥ - ٩٧ - ٨١٣ - ٩٩٦٠

منهاج المسلم

முஸ்லிமின் வழிமுறை

அல்லாஹ்வை நம்புதல்

ஒரு முஸ்லிம் அல்லாஹ்வை எவ்வாறு நம்ப வேண்டு மெனில் இறைவன் ஒருவன் இருக்கின்றான், அவன் தான் வானங்களையும் பூமியையும் படைத்தவன், மறைவான வற்றையும் வெளிப்படையானவற்றையும் அறிந்தவன், அனைத் துக்கும் இரட்சகனும் எஜமானனும் அவனே, வணக்கத்திற் குரியவன் அவனைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை, அவன் பரிபூரணமானவன்! அனைத்து குறைகளை விட்டும் பரிசுத்த மானவன் என்று நம்ப வேண்டும். இதற்கு அறிவுப்பூர்வ மாகவும் ஆதாரப் பூர்வமாகவும் சான்றுகள் உள்ளன. அவற்றுள் சில:

1. அல்லாஹ் ஒருவன் இருக்கின்றான் அவனே சகல படைப்பினங்களையும் படைத்துப் பரிபாலிப்பவன் அவனுக்கு அழகிய திருநாமங்களும் பண்புகளும் இருக்கின்றன என்பது பற்றி அவனே கூறுவது. அத்தகைய வசனங்களில் சில:

“உங்கள் இறைவனாகிய அல்லாஹ்வே வானங்களையும் பூமியையும் ஆறு நாட்களில் படைத்தான். பின்னர் அர்ஷின் மீது அமர்ந்தான். இரவைப் பகலால் அவன் மூடுகின்றான். பகல் இரவை வேகமாகத் தொடர்கிறது. சூரியனையும் சந்திரனையும் நட்சத்திரங்களையும் தன் கட்டளைக்குக் கட்டுப்பட்டவையாகப் படைத்தான். அறிந்து கொள்ளுங்கள்! படைத்தலும் கட்டளையும் அவனுக்கே உரியன. அகிலத்தின் இறைவனாகிய அல்லாஹ் பாக்கியம் பொருந்தியவன்.” (7:54)

மூஸாவே! நான் தான் அகிலத்தின் இறைவனாகிய அல்லாஹ். (28:30) நிச்சயமாக நான் தான் அல்லாஹ்!

என்னைத் தவிர வணக்கத்திற்குரியவன் வேறு யாரும் இல்லை. எனவே என்னை வணங்குவீராக. என்னை நினைப் பதற்காக தொழுகையை நிலை நாட்டுவீராக. (20:14)

“அவ்விரண்டிலும் (வானங்கள், பூமி) அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு கடவுள்கள் இருந்திருந்தால் இரண்டும் சீரழிந்திருக்கும். அவர்கள் கூறுவதை விட்டும் அர்ஷுக்கு அதிபதியாகிய அல்லாஹ் தூயவன்.” (21:22)

2. இவ்வாறே மாறுபட்ட இவ்வுலகங்களும் வேறுபட்ட படைப்பினங்களும் அவற்றைப் படைத்த இறைவன் ஒருவன் இருக்கிறான் அவன் தான் அல்லாஹ் என்பதற்குச் சான்று பகர்கின்றன.

ஏனெனில் இவ்வுலகங்களைப் படைத்தவன், அவற்றை உருவாக்கியவன் நான் தான் என்று வாதிடக்கூடிவன் இவ்வுலகில் யாருமில்லை. உருவாக்குபவன் இல்லாமல் எதுவும் உருவாகுவது சாத்தியமில்லை என்றுதானே மனித அறிவும் கூறுகிறது! எனவே இதுபோன்ற அறிவுப்பூர்வமான, ஆதாரப்பூர்வமான மற்றும் வேறு பல சான்றுகளின் அடிப் படையில் தான் ஒரு முஸ்லிம் அல்லாஹ்வையும், அவன் தான் அனைத்தையும் படைத்து பரிபாலிப்பவன் என்பதையும் முன்னோர் பின்னோர் அனைவருக்கும் அவன் தான் இறைவன் என்பதையும் நம்புகிறான்.

அல்லாஹ்தான் அனைத்தையும் படைத்துப் பரிபாலிப்பவன். இதில் அவனுக்கு இணை துணை யாரும் கிடையாது. “அகில உலகங்களைப் (படைத்துப்) பரிபாலனம் செய்யக் கூடிய அல்லாஹ்வுக்கே எல்லாப் புகழும்!” (1:2) இதற்கான அறிவுப்பூர்வமான ஆதாரங்கள் வருமாறு:

1. ஒவ்வொரு பொருளையும் படைத்தவன் அவன் மட்டுமே! அப்பொருள் சிறியதாக இருந்தாலும் அல்லது பெரியதாக இருந்தாலும் சரியே.

“ஒவ்வொரு பொருளையும் படைத்தவன் அல்லாஹ் தான் என்று (நபியே) நீர் கூறும்.” (13:16)

2. அனைத்துப் படைப்பினங்களுக்கும் அவன் மட்டுமே ரிஸ்க்- வாழ்வாதாரம் வழங்குபவன்.

“உணவளிக்க அல்லாஹ் பொறுப்பேற்காத எந்த உயிரினமும் பூமியில் இல்லை.” (11:6)

3. அல்லாஹ் தான் படைத்துப் பரிபாலிப்பவன் என்பதற்குச் சரியான மனித இயல்பு சான்று பகர்கின்றது. இதை ஒவ்வொரு மனிதனும் உள்ளூர உணர்கின்றான்.

“ஏழு வானங்களைப் (படைத்துப்) பரிபாலிப்பவனும் மகத்தான அர்ஷின் அதிபதியும் யார்?” என்று கேட்பீராக! “அல்லாஹ் தான்” என்று கூறுவார்கள். (23:86,87)

4. ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் உரியவன், பொதுவாக ஒவ்வொரு பொருளையும் நிர்வகிப்பவன் அவன் மட்டுமே!

“வானத்திலிருந்தும் பூமியிலிருந்தும் உங்களுக்கு உணவளிப்பவன் யார்? செவிப்புலனையும் பார்வைகளையும் தன் கைவசம் வைத்திருப்பவன் யார்? உயிரற்றதிலிருந்து உயிருள்ளதையும், உயிருள்ளதிலிருந்து உயிரற்றதையும் வெளிப்படுத்துபவன் யார்? எல்லா காரியங்களையும் திட்டமிட்டுச் செய்பவன் யார்?” என்று கேட்பீராக! அவர்கள், “அல்லாஹ்” என்று கூறுவார்கள். “அஞ்சமாட்டீர்களா” என்று நீர் கேட்பீராக. அவனே உங்கள் உண்மை இறைவனாகிய அல்லாஹ்.

உண்மைக்குப் பிறகு வழிகேட்டைத் தவிர வேறு என்ன இருக்கிறது? (10:31,32)

இவ்வாறே இவ்வுலகில் முன்னால் சென்றவர்கள் பின்னால் வரக்கூடிவர்கள் அனைவருக்கும் இறைவன் அல்லாஹ் தான், அவனைத் தவிர வணக்கத்திற்குரியவன் உண்மையான கடவுள் வேறுயாருமில்லை என்று முஸ்லிம் நம்ப வேண்டும்.

"அல்லாஹ் நீதியை நிலைநாட்டக்கூடியவனாக உள்ள நிலையில் வணக்கத்திற்குரியவன் அவனைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை என்பதற்கு அவனே சான்று பகர்கின்றான். மேலும் வானவர்களும் அறிவுடையோரும் (சான்று பகர்கின்றனர்). அவனைத் தவிர வணக்கத்திற்கு உரியவன் வேறு யாருமில்லை. அவன் வல்லமை மிக்கவன், நுண் ணறிவாளன்." (3:18)

"உங்கள் இறைவன் ஒரே இறைவன் தான். அளவற்ற அருளாளனும் நிகரற்ற அன்புடையோனாகிய அவனைத் தவிர வணக்கத்திற்குரியவன் வேறு யாருமில்லை." (2:163)

வணக்கத்திற்குரியவன் அல்லாஹ் ஒருவன் மட்டுமே என்பதற்கான ஆதரங்களில் சில:

எல்லா இறைத்தூதர்களும் வணக்கத்திற்குரியவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருமில்லை என்றே கூறினர். அவனை மட்டும் வணங்க வேண்டும் என்பதன் பக்கமே தம் சமுதாயத்தவர்களை அழைத்தனர்.

"என் சமுதாயத்தவரே! அல்லாஹ்வை வணங்குங்கள் உங்களுக்கு அவனையன்றி வணக்கத்திற்குரியவன் வேறு யாருமில்லை" என்று நூஹ்(அலை) கூறினார்கள். (7:59)

இவ்வாறே ஹூத், ஸாலிஹ், ஷுஐப்(அலை) ஆகியோரும் கூறினார்கள். (பார்க்க: அல்குர்ஆன் 11:50,61,84)

மேலும் அல்லாஹ் கூறுகிறான்: "அல்லாஹ்வையே வணங்குங்கள் அவனல்லாதவற்றை வணங்குவதை விட்டும் விலகிக் கொள்ளுங்கள்" என்று (போதிக்குமாறு) நாம் ஒவ்வொரு சமுதாயத்திற்கும் ஒரு தூதரை அனுப்பினோம். (16:36)

நபி(ஸல்) அவர்கள் இப்னு அப்பாஸ்(ரலி) அவர்களிடம் கூறினார்கள்: "நீ கேட்டால் அல்லாஹ்விடமே கேள். உதவி தேடினால் அல்லாஹ்விடமே உதவி தேடு." (திர்மிதி-2516)

"என்னைக் கொண்டு உதவி தேடப்பட மாட்டாது. அல்லாஹ்வைக் கொண்டே உதவி தேடப்படும்!" என்றும் நபி (ஸல்) கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: உபாதா பின் ஸாமித்(ரலி), நூல்: தப்ரானி

"யார் அல்லாஹ் அல்லாதவற்றின் மீது சத்தியம் செய்கிறாரோ அவர் இணைவைத்து விட்டார்" என நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக இப்னு உமர்(ரலி) அவர்கள் அறிவிக் கிறார்கள். (திர்மிதி-1535)

"மந்திரிப்பது, தாவீஸ் அணிவது, தலையணை மந்திரம் ஆகியவை ஷிர்க்காகும்" என நபி(ஸல்) கூறினார்கள்.

அறிவிப்பவர்: இப்னு மஸ்வூது(ரலி), நூல்: அபூதாவூத்(3883)

மேலும் அல்லாஹ்வுக்கு அழகிய திருநாமங்கள், உயர்ந்த பண்புகள் உள்ளன, அவற்றில் அவனுக்கு நிகர், இணை யாரும் கிடையாது என்றும் நம்ப வேண்டும். அவற்றுக்கு தவறான விளக்கம் தருவதோ, அவற்றை மறுப்பதோ அல்லது அவற்றை மற்ற படைப்பினங்களின் பண்புகளோடு ஒப்பிடு வதோ கூடாது.மாறாக அல்லாஹ்வுக்கு என்னென்ன

பண்புகள், பெயர்கள் இருப்பதாக அல்லாஹ்வும் அவன் தூதரும் கூறியிருக்கின்றார்களோ அவற்றை அப்படியே நம்ப வேண்டும்.

மேலும் அல்லாஹ்வும் அவன் தூதரும் என்னென்ன குறைகளை விட்டும் அல்லாஹ்வைத் தூய்மைப்படுத்தி இருக்கிறார்களோ அவற்றை அப்படியே தூய்மைப்படுத்த வேண்டும்.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: “அல்லாஹ்வுக்கு அழகிய பெயர்கள் உள்ளன. அவற்றின் மூலமே அவனிடம் பிரார்த்தி யுங்கள். அவனுடைய பெயர்களில் திரித்துக் கூறுவோரை விட்டுவிடுங்கள். அவர்கள் செய்து வந்ததற்காக அவர்கள் தண்டிக்கக்கப்படுவார்கள்.” (7:180)

“அல்லாஹ் என்று அழையுங்கள். அல்லது ரஹ்மான் என்று அழையுங்கள். நீங்கள் எப்படி அழைத்த போதும் அவனுக்கு அழகிய பெயர்கள் உள்ளன என்று கூறுவீராக” (17:110)

இதுபோல அல்லாஹ்வின் பண்புகள், பெயர்கள் பற்றி நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறிய இன்னும் சில ஆதாரங்கள்:

“இரண்டு மனிதர்களைப் பார்த்து அல்லாஹ் சிரிக்கின்றான். அவ்விருவரில் ஒருவர் மற்றவரை வெட்டிக் கொன்றுவிடுகிறார். அவ்விருவரும் சொர்க்கத்தில் இருப்பார்கள்” என நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: அபூஹுரைரா(ரலி),

நூல்: புகாரி-2826, முஸ்லிம்-1890

“நரகில் போடப்பட வேண்டியவைகள் போடப்பட்டுக் கொண்டேயிருக்கும். இன்னும் இருக்கிறதா இன்னும் இருக் கிறதா என்று நரகம் கேட்டுக்கொண்டேயிருக்கும். இறுதியில் கண்ணியத்திற்குறிய இறைவன் தனது காலை (மற்றொரு

அறிவிப்பின்படி தனது பாதத்தை) அதில் வைப்பான். அதில் உள்ளவைகள் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்து நரகம் நிரம்பிவிடும். அப்போது நரகம் போதும் போதும் என்று கூறும்" என நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: அனஸ்(ரலி),

நூல: புகாரி(7384), முஸ்லிம்(2848)

"மறுமை நாளில் அல்லாஹ் பூமியை (தனது இடது கையால்) பிடித்து வானத்தை தனது வலது கையால் சுருட்டி விடுவான். பிறகு நான் தான் அரசன்! எங்கே இப்புவியின் அரசர்கள்? என்று கேட்பான்" என நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக அபூஹுரைரா(ரலி) அறிவிக்கிறார்கள்.

நூல்: புகாரி-4812, முஸ்லிம்-2787

ஒரு முஸ்லிம் அல்லாஹ்வின் பண்புகளை நம்பும் போதும் அவற்றைக் கொண்டு அவனை வர்ணித்துக் கூறும்போதும் உதாரணமாக அல்லாஹ்வுடைய கை படைப்பினங்களின் கையைப் போன்று இருக்கிறது என்று எந்த அர்த்தத்திலேயும் எண்ணிவிடக் கூடாது. அதுபோன்ற சிந்தனை அவன் உள்ளத்திலும் உதித்து விடக்கூடாது. மாறாக அல்லாஹ் வுக்கும் கை இருக்கிறது நமக்கும் கை இருக்கிறது என்று மட்டும் சொல்லிக் கொள்ளலாம். ஏனெனில் "அவனைப் போன்று எதுவுமில்லை! அவன் கேட்கக்கூடியவன், பார்க்கக் கூடியவன்" அல்லாஹ் கூறுகிறான். (42:11)

நபித்தோழர்களை நேசித்தல்

நபித்தோழர்களையும் நபியின் குடும்பத்தார்களையும் நேசிப்பது கடமை என்றும் அவர்கள் மற்ற மு.்.மின்கள், முஸ்லிம்களை விடச் சிறந்தவர்கள் என்றும் ஒரு முஸ்லிம் நம்ப வேண்டும். சிறப்பில் அவர்களுக்கிடையில் ஏற்றத் தாழ்வு

உண்டு. இஸ்லாத்தை முதன் முதலில் ஏற்றுக் கொண்டதைப் பொருத்துதான் அவர்களுடைய உயர் அந்தஸ்து இருக்கும்.

அவர்களில் சிறந்தவர்கள் நேர்வழி பெற்ற கலீ∴பாக்கள். அடுத்து சொர்க்கம் குறித்து நற்செய்தி கூறப்பட்ட பத்துப் பேர்கள். அவர்கள் நேர்வழி பெற்ற நான்கு கலீ∴பாக்கள், தல்ஹா பின் உபைதில்லாஹ்(ரலி), ஸுபைர் பின் அவாம் (ரலி), ஸ∴த் பின் அபீவக்காஸ்(ரலி), ஸயீத் பின் ஸைத்(ரலி), அபூஉபைதா பின் ஜர்ராஹ்(ரலி), அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்∴ப்(ரலி) ஆகியோர். அதற்கடுத்து பத்ருப் போரில் கலந்து கொண்டவர்கள். அதற்கடுத்து மேற்கூறப்பட்ட பத்துப் பேர்கள் அல்லாமல் சொர்க்கம் குறித்து நற்செய்தி கூறப்பட்ட இன்னும் சிலர். உதாரணம்: பாத்திமா(ரலி), அவர்களின் மக்களான ஹஸன்(ரலி), ஹுஸைன், மேலும் ஸாபித் பின் கைஸ்(ரலி), பிலால் பின் ரிபாஹ்(ரலி) மற்றும் சிலர்.

இவ்வாறே இஸ்லாத்திற்காகப் பாடுபட்ட இமாம்களைக் கண்ணியப்படுத்துவதும், மதிப்பதும் கடமை என்றும் நம்ப வேண்டும்.

அவர்கள் யாரெனில், ஸஹாபாக்களை அடுத்தடுத்த காலங்களில் வாழ்ந்த, திருக்குர்ஆனை நன்கு அறிந்த- அதை மனனம் செய்து அதை அழகிய முறையில் ஓதக்கூடிய காரிகள், ∴பிக்ஹு மற்றும் ஹதீஸ் கலை வல்லு நர்கள், திருக்குர்ஆன் விரிவுரையாளர்கள் போன்றவர்கள்.

அதுபோல ஒரு முஸ்லிம் தங்களுடைய காரியங்களுக்குப் பொறுப்பு வகிக்கின்ற- அதிகாரம் வகிக்கின்ற தலைவர்(அமீர்) களுக்குக் கட்டுப்படுவதும் அவர்களை மதிப்பதும் அவர் களுடன் சேர்ந்து அறப்போர் புரிவதும் கடமை என்று நம்பும்

அதேநேரத்தில் அவர்களுக்கு எதிராகச் செயல்படுவது தடுக்கப்பட்டது என்றும் நம்ப வேண்டும்.

ஆகவே ஒரு முஸ்லிம் மேற்கூறப்பட்ட அனைவருடனும் சில ஒழுக்கங்களுடன் நடந்து கொள்வது அவசியமாகும்.

நபித்தோழர்கள், நபியின் குடும்பத்தினர்

நபித்தோழர்களை அல்லாஹ்வும் அவன் தூதரும் நேசிப் பதால் ஒரு முஸ்லிம் அவர்களை நேசிக்கவேண்டும்.

அவர்கள் ஏனைய மு.ஃ.மின்கள், முஸ்லிம்களை விடச் சிறந்தவர்கள் என நம்ப வேண்டும். ஏனெனில்

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: "ஹிஜ்ரத் செய்தோரிலும், அன்ஸார் களிலும் முந்திச் சென்ற முதலாமவர்களையும் நல்ல விஷயங் களில் அவர்களைப் பின் தொடர்ந்தோரையும் அல்லாஹ் பொருந்திக் கொண்டான். அவர்களும் அல்லாஹ்வைப் பொருந்திக் கொண்டனர்." (9:100)

"என் தோழர்களைத் திட்டாதீர். ஏனெனில் (உங்களில்) ஒருவர் உஹத் மலை அளவு தங்கத்தை (இறைவழியில்) செலவு செய்தாலும் அவர்களில் ஒருவர் செலவு செய்த ஒரு முத்து அல்லது அதில் பாதி அளவைக்கூட அவரால் அடைந்துவிட முடியாது" என நபி(ஸல்)அவர்கள் கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: அபூஸயீத்(ரலி), (புகாரி-3673, முஸ்லிம்-2540)

பொதுவாக ஸஹாபாக்களில் சிறந்தவர் அபூபக்கர்(ரலி), அடுத்தடுத்து உமர்(ரலி), உஸ்மான்(ரலி), அலீ(ரலி) என்று கருத வேண்டும்.

"நபி(ஸல்) அவர்களுக்குப் பிறகு அவர்களுடைய சமுதா யத்தில் சிறந்தவர்கள் அபூபக்கர்(ரலி), பிறகு உமர்(ரலி), பிறகு

உஸ்மான்(ரலி) என்று நாங்கள் நபி(ஸல்) அவர்கள் வாழ்ந்த காலத்தில் கூறி வந்தோம்.” அறிவிப்பவர்: இப்னு உமர்(ரலி), நூல்: புகாரி-3655, அபூதாவூத்-4628

“நபி(ஸல்)அவர்களுக்கு இது தெரிய வந்ததும் இதை அவர்கள் மறுக்கவில்லை” என்ற கூடுதல் வாசகத்துடன் தப்ரானியில் உள்ளது. (பார்க்க: பத்ஹுல் பாரி, ஹதீஸ்:3655)

அவர்களின் தவறுகளை எடுத்துச் சொல்லி விமர்சிப்பதோ அவர்களுக்கிடையே நடந்த கருத்து மோதல்களைக் கூறி மட்டம் தட்டுவதோ கூடாது.

நபி(ஸல்)அவர்களின் மனைவியரின் கண்ணியத்தை நம்ப வேண்டும். அவர்கள் பரிசுத்தமானவர்கள் (அவதூறு களை விட்டும்) தூய்மைப்படுத்தப்பட்டவர்கள். மேலும் அவர்களில் சிறந்தவர் கதீஜா(ரலி),ஆயிஷா(ரலி) என்றும் கருத வேண்டும்.

காரிகள், ஃபிக்ஹு மற்றும் ஹதீஸ் கலை வல்லுநர்கள்

ஒரு முஸ்லிம் அவர்களை நேசிக்க வேண்டும். அவர் களுக்காக அருளை வேண்டிப் பிரார்த்திக்க வேண்டும். அவர்களின் சிறப்பை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும்.

அவர்களைப் பற்றி நல்லதையே கூற வேண்டும். அவர் களைப் பற்றி குறை கூறவோ தப்பபிப்ராயம் கொள்ளவோ கூடாது. திண்ணமாக அவர்கள் அல்லாஹ்வுக்காகவே தூய உள்ளத்தோடு (குர்ஆன், ஹதீஸை) ஆய்வு செய்யக்கூடிய வர்களாக இருந்தார்கள் என்பதை அறிந்துகொள்ள வேண்டும். மேலும் அவர்களுக்குப் பின் வந்தவர்களின் கருத்தை விடவும் அவர்களின் கருத்துக்கு முன்னுரிமை வழங்க வேண்டும். அல்லாஹ்வுடைய, அவன் தூதருடைய அல்லது நபித்தோழர் களுடைய கூற்றுக்காகவே அன்றி அவர்களின் கூற்றை விட்டு விடக் கூடாது.

இமாம் மாலிக்(ரஹ்), இமாம் ஷா.்.பி(ரஹ்),இமாம் அஹ்மத் (ரஹ்), இமாம் அபூஹனீ.்.பா(ரஹ்) ஆகிய நான்கு இமாம்கள் தொகுத்த நூல்களும் அவர்கள் கூறிய மார்க்க சம்பந்தமான விஷயங்கள், .்.பிக்ஹு மற்றும் ஷரீஅத் சட்டங்கள் அனைத்தும் திருக்குர்ஆன் மற்றும் நபிமொழியிலிருந்து பெறப்பட்டதே. இவ்விரு அடிப்படை ஆதாரங்களிலிருந்து அவர்கள் விளங்கி யதைத் தவிர அல்லது இவ்விரண்டிலிருந்து அவர்கள் ஆய்வு செய்து பெற்றதைத் தவிர அல்லது இவ்விரண்டையும் ஒப்பு நோக்குவதன் (கியாஸ்) மூலம் பெறப்பட்டதைத் தவிர வேறெதுவும் அவர்களிடம் இல்லை.

அவர்கள் மனிதர்கள் தாம். அவர்கள் சரியாகவும் சொல்லி யிருக்கலாம். தவறாகவும் சொல்லியிருக்கலாம் என்று கருத வேண்டும். சிலவேளை அவர்கள் ஏதாவது ஒரு சட்டத்தில் உண்மைக்குப் புறம்பாகக் கூட சொல்லியிருக்கலாம். இது வேண்டுமென்றே அல்ல. மாறாக மறதியாகவோ, பாராமுக மாகவோ அல்லது ஆழ்ந்த ஆய்வின்றி அவ்வாறு கூறியிருக் கலாம். எனவே தான் ஒரு முஸ்லிம் அவர்களில் ஒருவருடைய கருத்தை மாத்திரம் பிடித்துக் கொண்டிருக்கக் கூடாது. மாறாக அவர்களில் எவரது கருத்தையும் எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

அதிகாரம் வகிப்பவர்கள்

ஒரு முஸ்லிம் அவர்களுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடப்பதை கடமை என்று கருத வேண்டும்.

“நம்பிக்கை கொண்டோரே! அல்லாஹ்வுக்குக் கட்டுப் படுங்கள், இத்தூதருக்கும் கட்டுப்படுங்கள், உங்களில் அதிகாரமுடையோருக்கும் (கட்டுப்படுங்கள்).” (4:59)

“(அதிகாரமுடையோருக்கு) நீங்கள் செவிசாயுங்கள், கட்டுப்படுங்கள். உலர்ந்த திராட்சையைப் போன்ற தலை யுடைய ஒரு நீக்ரோ அடிமை உங்களுக்குத் தலைவரா னாலும் சரியே.” என நபி(ஸல்)அவர்கள் கூறினார்கள்.

அறிவிப்பவர்: அனஸ்(ரலி), நூல்: புகாரி(693)

ஆயினும் அல்லாஹ்வுக்கு மாறுசெய்யும் விஷயத்தில் அவர்களுக்குக் கட்டுப்படுதல் கூடாது. ஏனெனில் அவர்க ளுக்குக் கட்டுப்படுவதை விட அல்லாஹ்வுக்குக் கட்டுப்படு வதற்கே முன்னுரிமை வழங்க வேண்டும். “படைத்தவனுக்கு மாறுசெய்யும் விஷயத்தில் எந்தப் படைப்புக்கும் கட்டுப்படுதல் கூடாது” என்று நபி(ஸல்) கூறியுள்ளார்கள். (திர்மிதி-1707)

அவர்களுக்கெதிராக செயல்படுவதும் பகிரங்கமாக அவர் களுக்கு மாறு செய்வதும் தடுக்கப்பட்டது என்றும் கருத வேண்டும்.

“தன் அதிகாரியிடம் தான் விரும்பாததை ஒருவர் கண்டால் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் அதிகாரம் வகிப்ப வருக்கு கட்டுப்படுவதை விட்டும் ஒருவர் ஒரு ஜாண் வெளி யேறிவிட்டால் அவர் அறியாமைக் காலத்தவர் மரணித்ததைப் போல் மரணிப்பார்” என நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: இப்னு அப்பாஸ்(ரலி), புகாரி-7053, முஸ்லிம்-1849

இறைவா! அவர்களைச் சரியாகவும் நேர்மையாகவும் நடக்க வைப்பாயாக. அதற்கு நீ உதவி செய்வாயாக. தீமையை விட்டும் அவர்களைப் பாதுகாப்பாயாக என்று இறைவனிடம் அவர்களுக்காக துஆ செய்ய வேண்டும். ஏனென்றால் அவர்கள் சீராக நடந்தால்தான் சமுதாயம் சீராக

இருக்கும். அவர்கள் சீர்கெட்டுப் போய்விட்டால் சமுதாயமும் சீர் கெட்டுப் போய்விடும்.

அவர்கள் பாவமான, ஹராமான காரியங்களைச் செய்தாலும்- அவர்கள் இறைநிராகரிப்புக் காரியங்களைச் செய்யாத வரை அவர்களுக்குப் பின்னால் நின்று தொழ வேண்டும். அவர்களோடு சேர்ந்து ஜிஹாதும் செய்ய வேண்டும். ஏனெனில் "அதிகாரம் வகிப்பவர்களின் சொல்லை கேளுங்கள் அவர்களுக்குக் கட்டுப்படுங்கள். அவர்கள் மீது சுமத்தப்பட்ட கடமைக்கு அவர்களே பொறுப்பு. உங்கள் மீது சுமத்தப்பட்ட கடமைக்கு பொறுப்பு நீங்களே!" என நபி (ஸல்)அவர்கள் கூறியதாக அல்கமா(ரலி) தம் தந்தையிடம் இருந்து அறிவிக்கிறார்கள். நூல்: முஸ்லிம்-1846

"நாங்கள் உற்சாகமாக இருக்கும் போதும் சோம்பலுடன் இருக்கும் போதும் கஷ்டமான நேரத்திலும் இலேசான நேரத்திலும், எங்கள் உரிமையைப் பறித்தாலும் அதிகாரம் வகிப்பவர்களுக்கு நாங்கள் கட்டுப்படுவோம் அவர்களுடைய சொல்லைக் கேட்போம் அதிகாரத்தில் அவர்களுக்கு போட்டியாக வரமாட்டோம். ஆனால் தெளிவான நிராகரிப்பை அவர்களிடம் நாங்கள் கண்டாலே தவிர" என்று நாங்கள் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் உறுதிமொழி எடுத்துக் கொண்டோம். அறிவிப்பவர்: உபாதா பின் ஸாமித்(ரலி),

நூல்: புகாரி(7056), முஸ்லிம்(1709)

அல்லாஹ்வுடன் நடந்து கொள்ள வேண்டிய ஒழுங்குகள்

ஒரு முஸ்லிம் தன் தாயின் கருவறையில் இந்திரியத் துளியாக இருந்ததிலிருந்து அல்லாஹ் அவனுக்கு அருளிய அளப்பறிய அருட்கொடைகளை(இவ்வருட்கொடைகள் நாளை மறுமையில் அவன் இறைவனைச் சந்திக்கும் வரை அவனுக்கு

கிடைத்துக் கொண்டிருக்கும்) எண்ணிப் பார்த்து அதற்காக வல்ல நாயனுக்கு, அவனை தனது நாவால் புகழ்ந்து, துதி பாடி, தன் உறுப்புக்களை அவனுடைய வழிபாட்டில் ஈடுபடுத்து வதன் மூலம் நன்றி செலுத்த வேண்டும்.

இது தான் அல்லாஹ்வுடன் நடந்து கொள்ள வேண்டிய ஒழுக்கமாகும். காரணம், அருட்கொடைகளை அள்ளித் தந்த வனுடைய சிறப்பை மறுப்பதும் அவற்றுக்கு நன்றி கொல்வதும் ஒழுங்கல்லவே!

“உங்களிடமுள்ள ஒவ்வொரு அருட்கொடையும் அல்லாஹ் விடமிருந்து வந்தவைதாம்.”(16:53)

“அல்லாஹ்வின் அருட்கொடையை நீங்கள் எண்ணினால் உங்களால் எண்ணி முடியாது.” (16:18)

“என்னை நீங்கள் நினையுங்கள். நானும் உங்களை நினைக்கிறேன்.” (2:153)

தன்னையும் தன்னுடைய எல்லா நிலைமைகளையும் அல்லாஹ் சூழ்ந்தறிபவனாய் இருக்கின்றான் என்பதை ஒரு முஸ்லிம் உணர வேண்டும். அப்போது தான் அவனுடைய உள்ளத்தில் அல்லாஹ்வைப் பற்றிய பயம், மதிப்பு மற்றும் கண்ணியம் ஏற்படும். அதனால் அல்லாஹ்வுக்கு மாறு செய்வதற்கும் அவனுக்குக் கட்டுப்படாமல் இருப்பதற்கும் அவன் வெட்கப்படுவான்.

இது அல்லாஹ்வுடன் நடந்து கொள்ள வேண்டிய ஒழுக்க மாகும். ஏனெனில் ஒரு அடிமை தன் எஜமானுக்கு- அவனோ தன்னைச் சூழ்ந்தறிந்து கொண்டிருக்கிற நிலையில்- பகிரங் கமாக மாறுசெய்வதும் தீமைகளை, மோசமான காரியங்களை செய்வதும் ஒழுக்கமாக இருக்க முடியாதல்லவா?

“நீங்கள் இரகசியமாகச் செய்வதையும் வெளிப்படையாகச் செய்வதையும் அல்லாஹ் அறிவான்.” (16:19)

அல்லாஹ் தன் மீது முழு ஆற்றல் பெற்றிருக்கிறான். அவனை விட்டால் தனக்கு வேறு புகலிடமோ, ஒதுங்கு மிடமோ, தப்பிக்குமிடமோ கிடையாது என்பதையும் ஒரு முஸ்லிம் உணர வேண்டும். தனது காரியங்களை அவனிடமே ஒப்படைத்து அவன் மீதே நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும். இதுவும் அவனைப் படைத்த இறைவனுடன் அவன் நடந்து கொள்ள வேண்டிய ஒழுக்கமே. ஏனெனில் புகலிடம் அளிக்க முடியாதவரிடம் புகலிடம் தேடுவதும், நம்பிக்கை வைக்க முடியாதவர் மீது நம்பிக்கை வைப்பதும் தகுதியில்லாத வரிடம் காரியங்களை ஒப்படைப்பதும் ஒழுங்காக இருக்க முடியாது.

“எந்த உயிரினமானாலும் அதன் முன் நெற்றியை அவன் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறான்.”(11:56)

“நீங்கள் மு.ஃ.மின்களாக இருந்தால் அல்லாஹ்வின் மீதே தவக்குல் வையுங்கள்” (5:23) என்று அல்லாஹ் கூறுகிறான்.

தனக்கும் ஏனைய படைப்பினங்களுக்கும் அல்லாஹ் அருளிய அருட்கொடைகளை சிந்தித்துப் பார்த்து மென்மேலும் அவை தனக்குக் கிடைக்க வேண்டும் என ஆவல் கொள்ள வேண்டும்.

அதற்காக அவன் தூய்மையான முறையில் அல்லாஹ் வுக்குப் பணிந்து அவனிடம் பிரார்த்திக்க வேண்டும். அழகிய சொற்களைக் கொண்டும் நற்செயல்களைக் கொண்டும் அல்லாஹ்விடம் வஸீலா தேட வேண்டும்.

இது அல்லாஹ்வுடன் அவன் நடந்து கொள்ள வேண்டிய ஒழுங்காக அமையும். ஏனெனில் எவனுடைய அருள் அனைத்தையும் சூழ்ந்திருக்கின்றதோ அவனுடைய அருள் மென் மேலும் கிடைப்பதை விட்டும் நிராசை அடைவதும் எவனுடைய பேருபகாரம் எல்லா படைப்பினங்களையும் சூழ்ந்திருக்கின்றதோ அவனுடைய பேருபகாரத்தை விட்டும் நம்பிக்கை இழப்பதும் எப்படி ஒழுங்காக இருக்க முடியும்?

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: "எனது அருள் அனைத்தையும் சூழ்ந்திருக்கின்றது."(7:156)

"அல்லாஹ்வின் அருள் குறித்து நம்பிக்கை இழந்து விடாதீர்கள்." (12:87)

இறைவனின் பிடி மிகக் கடுமையானது! அவன் பழிவாங்கும் ஆற்றலுடையவன் என்பதை உணர்ந்து, அவனுக்கு மாறு செய்யாமல் கட்டுப்பட்டு நடந்து கொள்வதன் மூலம் அவனை அஞ்சிக்கொள்ள வேண்டும்.

இது அல்லாஹ்விடம் அவன் நடந்து கொள்ளும் ஒழுங்காகும். ஏனென்றால் ஒன்றுக்கும் இயலாத பலவீனமான அடிமை வலிமையும் ஆற்றலுமிக்க, யாவற்றையும் அடக்கி ஆளக்கூடிய எஜமானுக்கு மாறு செய்வதும் அநியாயம் செய்வதும் ஒழுங்காக இருக்க முடியாதல்லவா?

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: "ஒரு சமுதாயத்திற்கு அல்லாஹ் தீமையை நாடிவிட்டால் அதனைத் தடுப்போர் யாரும் கிடையாது. அவர்களுக்கு அவனையன்றி உதவி செய்வோரும் எவருமிலர்." (13:11)

"உமது இறைவனின் பிடி கடுமையானது!" (85:12)

ஒரு முஸ்லிம் அல்லாஹ்வுக்குக் கட்டுப்பட்டு அவனுடைய ஷரீஅத்தைப் பின்பற்றி நடக்கும் போது தனது வாக்குறுதி அவனுக்குக் கிடைத்து விட்டதாகவும் தனது திருப்தி என்ற ஆடையை அவனுக்கு அணிவித்து விட்டதாகவும் அல்லாஹ் கருதுகிறான். இதைப் போன்று அந்த முஸ்லிம் அல்லாஹ் வுக்கு மாறு செய்யும்போதும் அவனது கட்டளையை மீறும் போதும் அவன் எச்சரித்தது வந்துவிட்டதாகவும், அவனுடைய வேதனை இறங்கி விட்டதாகவும் கருத வேண்டும். இவ்வாறு நடந்து கொள்வது இறைவனைப் பற்றி அவன் நல்லெண்ணம் கொள்வதாக அமையும்.

இதற்கு மாறாக அவன் அல்லாஹ்வைப் பற்றி நல்ல எண்ணம் கொள்ளாமல் அவனுக்கு மாறு செய்வதும் கட்டுப் படாமல் இருப்பதும் அதே நேரத்தில் அவன் தன்னைக் கண்காணிப்பவனுமல்ல, பாவம் செய்தால் அதற்காக தண்டிப் பவனுமல்ல என நினைப்பதும் முறையல்ல.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: “...மாறாக, நீங்கள் செய்தவற்றில் பெரும்பாலானவற்றை அல்லாஹ் அறிய மாட்டான் என்று நினைத்தீர்கள். உங்கள் இறைவனைப் பற்றி நீங்கள் எண்ணிய உங்களது இந்த எண்ணமே உங்களை அழித்து விட்டது. எனவே நஷ்டமடைந்தோரில் ஆகிவிட்டீர்கள்.” (41:22,23)

அதுபோல ஒரு முஸ்லிம் அல்லாஹ்வுக்கு அஞ்சி அவனுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்கும் அதே நேரத்தில் தனது நற்செயலுக்கு அவன் கூலி தரமாட்டான் தனது வழிபாட்டை அவன் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டான் என்று நம்பினால் அது அல்லாஹ்வுடன் அவன் நடந்து கொள்ளும் ஒழுங்காக இருக்காது.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: “அல்லாஹ்வுக்கும் அவனது தூதருக்கும் கட்டுப்பட்டு அல்லாஹ்வை அஞ்சி பயப்படு வோரே வெற்றி பெற்றோர்.” (24:52)

சுருங்கக் கூறின் தனக்கு அருட்கொடைகளை வழங்கி யதற்காக ஒரு முஸ்லிம் இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்துவதும், அவனுக்கு மாறு செய்யத் துணியும்போது வெட்கப்படுவதும் வாய்மையோடு அவன் பக்கம் திரும்பு வதும் அவன் மீதே நம்பிக்கை வைப்பதும் அவனது அருள் மீது ஆவல் கொள் கின்ற அதே நேரத்தில் அவனுடைய தண்டனைக்கு அஞ்சு வதும் அவன் தனது வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவான், தான் நாடிய அடியார்களுக்கு தான் எச்சரித்ததை (தண்டனையை) இறைக்கி வைப்பான் என அவனைப் பற்றி நல்லெண்ணம் கொள்வதும் அல்லாஹ்வுடன் அவன் நடந்து கொள்ளும் ஒழுங்குகளாகும். இவற்றை எந்த அளவுக்கு அவன் பற்றிப் பிடித்துக்கொள்கிறானோ- பேணிக்கொள்கிறானோ அந்த அளவுக்கு அவனது அந்தஸ்தும் மதிப்பும் உயர்ந்துவிடும்.

அல்லாஹ்வின் வார்த்தையுடன் நடந்து கொள்ளும் ஒழுங்குகள்

அல்லாஹ்வின் வார்த்தை பரிசுத்தமானது. மற்ற எல்லா வார்த்தைகளை விட மேலானதும் சிறப்பானதும் ஆகும். திருக் குர்ஆன் அல்லாஹ்வுடைய வார்த்தையாகும். திருக்குர்ஆனின் கூற்றை கூறியவர் உண்மை கூறியவராவார். திருக்குர்ஆனின் அடிப்படையில் தீர்ப்பு வழங்கியவர் நீதமாக நடந்து கொண்ட வராவார். திருக்குர்ஆன் வழியில் நடப்பவர்கள் அல்லாஹ்வுக் குரியவர்கள் அவனுக்கே உரித்தானவர்கள். அதைப் பற்றிப் பவர்கள் தப்பித்துக் கொள்வார்கள், வெற்றி பெறுவார்கள். அதனைப் புறக்கணிப்பவர்கள் பேரிழப்புகளுக்காளாவார்கள், அழிந்து போவார்கள் என ஒரு மு.ஃ.மின் நம்ப வேண்டும்.

“குர்ஆனை ஓதுங்கள். அதை ஓதியவருக்கு மறுமையில் அது பரிந்துரை செய்யக்கூடியதாக வரும்” என நபி(ஸல்) கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: அபூஉமாமா(ரலி), முஸ்லிம்(804)

“...திருக்குர்ஆனின்படி நடப்பவர்களே அல்லாஹ்வுக்குரிய வர்கள். அவனுக்கே உரித்தானவர்கள் என நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: அனஸ்(ரலி), நூல்: இப்னுமாஜா (215), அஹ்மத்(11831,11844)

“இரும்பு துருப்பிடிப்பதுபோல உள்ளங்கள் துருப்பிடிக் கின்றன” என்று நபி(ஸல்)அவர்கள் கூறியபோது “அல்லாஹ் வின் தூதரே! அதை நீக்குவது எது?” என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் “திருக்குர்ஆனை ஓதுவதும் மரணத்தை நினைவுகூருவதும்தான்” என்று பதிலளித்தார்கள். நூல்: பைஹகீ (ஷுஅபுல் ஈமான்) 2/353 (2014)

எனவே ஒவ்வொரு முஸ்லிமும் திருக்குர்ஆன் எதை ஹலால் என்று கூறுகிறதோ அதை ஹலால் என்றும் எதை ஹராம் என்று கூறுகிறதோ அதை ஹராம் என்றும் கூற வேண்டும். மேலும் அது கூறும் ஒழுக்கங்களைக் கடைபிடிப் பதோடு அது கூறும் நற்பண்புகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டும். மேலும் அதை ஓதும்போது பின்வரும் ஒழுக்கங் களைக் கடைபிடிக்க வேண்டும்:

உளூச் செய்து கொண்டு கிப்லாவை முன்னோக்கி மரியாதையோடும் கண்ணியத்தோடும் அமர்ந்து திருக் குர்ஆனை ஓதவேண்டும்.

அவசரப்படாமல் நிறுத்தி நிதானமாக ஓத வேண்டும். முழுக் குர்ஆனையும் மூன்று நாட்களுக்குக் குறைவாக ஓதக் கூடாது. ஏனெனில் “யார் முழுக் குர்ஆனையும் மூன்று நாட்களுக்குக் குறைவாக ஓதி முடிக்கின்றாரோ அவர் குர்ஆனை விளங்க

வில்லை” என நபி(ஸல்) கூறினார்கள். அப்துல்லாஹ் பின் அம்ரு(ரலி) அறிவிக்கின்ற இந்த நபிமொழி இப்னுமாஜா(1344), திர்மிதி(2949) யில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஓதும்போது பயபக்தியை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

அழகிய ராகத்துடன் ஓதவேண்டும். ஏனெனில் “குர்ஆனை அழகிய ராகத்துடன் ஓதுங்கள்” என்று நபி(ஸல்)அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். அறிவிப்பவர்: பர்ராவு பின் ஆஸிப்(ரலி) நூல்: நஸயீ-அல்பானி-1015

தனக்கு முகஸ்துதி ஏற்பட்டுவிடும் என்றோ, தொழுது கொண்டிருப்பவருக்கு இடையூறாக இருக்கும் என்றோ அஞ்சினால் சப்தமில்லாமல் ஓத வேண்டும்.

அதன் அர்த்தங்களையும் உட்கருத்துக்களையும் விளங்கி சிந்தித்து, மனதை ஒரு நிலைப்படுத்தி ஓத வேண்டும்.

திருக்குர்ஆனை ஓதும்போது அலட்சியமாகவோ அதற்கு மாறுசெய்யும் விதமாகவோ நடந்து கொள்ளக் கூடாது. ஏனென்றால் இது சிலவேளை தன்னைத்தானே சபித்துக் கொள்வதற்குக் காரணமாக ஆகிவிடும். ஆம்! “பொய்யர்கள் மீது அல்லாஹ்வின் சாபம் உண்டாகட்டும் என்று இறைஞ்சு வோம்” (3:61) என்ற வசனத்தையோ அல்லது “கவனத்தில் கொள்க! அநீதி இழைத்தவர்கள் மீது அல்லாஹ்வின் சாபம் இருக்கிறது”(11:18) என்ற வசனத்தையோ ஓதும்போது ஓதுகின் றவன் அந்த நிலையில் இருந்தால் அவன் தன்னைத் தானே சபித்துக் கொள்பவனாக ஆகிவிடுகின்றான்.

குர்ஆனின்படி செயல்படக்கூடிவர்களாக ஆவதற்கு முறச்சி செய்ய வேண்டும். அத்தகையோர்தான் அல்லாஹ்வுக்கு உரியவர்கள், அவனுக்கே உரித்தானவர்கள்.

நபி(ஸல்) விஷயத்தில் நடந்து கொள்ளும் முறை

நபி(ஸல்) அவர்கள் விஷயத்தில் முழு மரியாதையோடு நடந்து கொள்வது தன் மீது கடமை என்பதை ஒரு முஸ்லிம் மனதார உணர வேண்டும். இதற்குக் காரணம் என்னவெனில்

இதனை அல்லாஹ்வே மு.்.மினான ஆண், பெண் அனைவர் மீதும் கடமையாக்கியுள்ளான். அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

“நம்பிக்கை கொண்டோரே! அல்லாஹ்வுக்கும் அவன் தூதருக்கும் முந்தாதீர்கள்.”(49:1)

“நம்பிக்கை கொண்டோரே! உங்கள் குரல்களை நபியின் குரலுக்கு மேல் உயர்த்தாதீர்கள். உங்களில் ஒருவர் மற்ற வரிடம் சப்தமிடுவதுபோல் அவரிடம் சப்தமிட்டுக் கூறாதீர்கள். நீங்கள் அறியாத நிலையில் உங்கள் செயல்கள் (இதனால்) அழிந்துவிடும்.” (49:2)

அவர்களுக்குக் கட்டுப்படுவதையும் அவர்களை நேசிப்ப தையும் அல்லாஹ் தான் மு.்.மின்களுக்கு கடமையாக்கி யுள்ளான். அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

“நம்பிக்கை கொண்டோரே! நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்கு கட்டுப்படுங்கள். இத்தூதருக்கும் கட்டுப்படுங்கள். உங்கள் செயல்களைப் பாழாக்கிவிடாதீர்கள்.” (47:33)

இத்தூதர் உங்களுக்கு எதை கொடுத்தாரோ அதை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். எதை விட்டும் உங்களைத் தடுத்தாரோ (அதிலிருந்து) விலகிக் கொள்ளுங்கள். (59:7)

“நீங்கள் அல்லாஹ்வை நேசிப்பவர்களாய் இருந்தால் என்னைப் பின்பற்றுங்கள் அல்லாஹ் உங்களை நேசிப்பான், உங்கள் பாவங்களை மன்னிப்பான், அல்லாஹ் மன்னிப்

பவனும் நிகரற்ற அன்புடையவனும் ஆவான்” என்று (நபியே!) கூறுவீராக. (3:31)

“உங்களில் ஒருவருக்கு அவருடைய தந்தை, அவருடைய பிள்ளை இன்னும் பிற மக்கள் யாவரையும் விட நான் மிகப் பிரியமானவராக ஆகாத வரை அவர் நம்பிக்கை கொண்ட வராக ஆக மாட்டார்” என நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

அறிவிப்பவர்: அனஸ்(ரலி), நூல்: புகாரி-15, முஸ்லிம்-44

என்றாலும் அவர்கள் விஷயத்தில் நடந்து கொள்ள வேண்டிய ஒழுங்கு எப்படி இருக்க வேண்டும்? அது எந்த வகையில் அமைய வேண்டும்? அது பின்வருமாறு:

மார்க்க விஷயங்கள் மற்றும் உலக விஷயங்கள் அனைத்திலும் அவர்களைப் பின்பற்றி நடக்க வேண்டும்.

அவர்கள் மீதுள்ள கண்ணியம், மதிப்பு, நேசம் ஆகிய வற்றை விட வேறு எவரது நேசத்திற்கும் கண்ணியத்திற்கும் மதிப்பிற்கும் முன்னுரிமை வழங்கக் கூடாது.

அவர்கள் நேசிக்கின்றவர்ளை தானும் நேசிக்க வேண்டும். அவர்கள் பகைக்கின்றவர்களை தானும் பகைக்க வேண்டும். மேலும் அவர்கள் எதை விரும்புகின்றார்களோ அதை தானும் விரும்ப வேண்டும். அவர்கள் எதை வெறுக்கின்றார்களோ அதை தானும் வெறுக்க வேண்டும்.

அவர்கள் கூறிய மார்க்க விஷயங்கள், உலகக் காரியங்கள் மற்றும் இம்மை, மறுமை பற்றிய மறைவான விஷயங்கள் ஆகியவற்றில் அவர்களை நம்ப வேண்டும்.

அவர்களைப் பற்றிக் கூறப்படும்போது அவர்களை மதிக்கும் முகமாக அவர்கள் மீது ஸலவாத்தும் ஸலாமும் சொல்ல வேண்டும்.

அவர்களுடைய வழிமுறையை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். அவர்களுடைய மார்க்கத்தைப் பரப்ப வேண்டும். மேலும் அவர்கள் செய்த அழைப்புப் பணியை பிறருக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். அவர்களுடைய அறிவுரைகளை எடுத்து நடக்க வேண்டும்.

மனதுடன் நடந்து கொள்ள வேண்டிய முறை

தன்னுடைய இம்மை, மறுமையின் ஈடேற்றம் தன்னுடைய மனதைத் தூய்மைப்படுத்துவதிலும் பண்படுத்துவதிலும் தான் இருக்கின்றது என்று ஒரு முஸ்லிம் நம்ப வேண்டும்.

“மனதைத் தூய்மைப்படுத்தியவர் திண்ணமாக வெற்றி அடைந்து விட்டார். அதனை நசுக்கியவர் திண்ணமாகத் தோற்று விட்டார்.” (91:9,10)

“காலத்தின் மீது சத்தியமாக மனிதன் நஷ்டத்தில் இருக் கிறான். ஆனால் எவர்கள் நம்பிக்கை கொண்டு நற்செயல்கள் புரிந்து, ஒருவருக்கொருவர் சத்தியத்தை எடுத்துரைத்தும் பொறுமையை அறிவுறுத்திக் கொண்டும் இருந்தார்களோ அவர்களைத் தவிர!” (103:1-3)

“எனது சமுதாயத்தினர் அனைவரும் சொர்க்கம் செல்வர். நிராகரித்தவரைத் தவிர!” என நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறிய போது “அல்லாஹ்வின் தூதரே! நிராகரித்தவர் யார்?” என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு நபி(ஸல்) அவர்கள், “எனக்குக் கட்டுப்பட்டவர் சொர்க்கம் செல்வார். எனக்கு மாறு செய்தவர் நிராகரித்தவராவார்” என பதிலளித்தார்கள்.

அறிவிப்பவர்: அபூஹுரைரா(ரலி), நூல்: புகாரி-7280

மனதைத் தூய்மைப்படுத்தி, பண்படுத்துவது ஈமான் தான் என்று நம்புவதைப்போல அதை மாசுபடுத்தி பாழ்படுத்துவது நிராகரிப்பும் பாவமுமாகும் என்றும் நம்ப வேண்டும்.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: "பகலின் இரு ஓரங்களிலும் இரவின் பகுதிகளிலும் தொழுகையை நிலைநாட்டுவீராக! நன்மைகள் தீமைகளை அழித்துவிடும்." (11:114)

"அவ்வாறில்லை! மாறாக அவர்கள் செய்தது அவர்களின் உள்ளங்களில் துருவாகப் படிந்துவிட்டது." (83:14)

இதனால் தான் முஸ்லிம் எப்போதும் தன் மனதைத் தூய்மைப்டுத்துவதிலும், பண்படுத்துவதிலும் ஈடுபடுவதோடு, நன்மை செய்வதற்கும் தீமையிலிருந்து விலகுவதற்கும் இராப்பகலாக அதனோடு போராடவும் வேண்டும். மேலும் ஒவ்வொரு நேரமும் சுயபரிசோதனை செய்து நற்செயல்கள் புரிவதற்கு மனதைத் தூண்ட வேண்டும். அதுபோல தீமை களை விட்டும் மனதைத் திருப்பி, வழிபாட்டின் பால் செலுத்த வேண்டும். இதற்காக பின்வரும் வழிமுறைகளை கடைபிடிக்க வேண்டும்.

1. பாவமன்னிப்புத் தேடுதல்

அதாவது எல்லாப் பாவங்களை விட்டும் தவறுகளை விட்டும் விலகி செய்த தவறுகளுக்காக வருந்தி இனிமேல் மீண்டும் அதுபோன்ற பாவங்களைச் செய்யாமலிருக்க உறுதி கொள்ள வேண்டும்.

"நம்பிக்கை கொண்டோரே! அல்லாஹ்விடம் கலப்பற்ற முறையில் பாவமன்னிபபுத் தேடுங்கள். உங்கள் இறைவன் உங்கள் பாவங்களை மன்னித்து உங்களை சொர்க்கச்

சோலைகளில் நுழையச் செய்வான். அவற்றின் கீழே ஆறுகள் ஓடும்.” (66:18)

“இரவில் அல்லாஹ் தனது கையை நீட்டுகிறான் பகலில் பாவம் செய்தவர் மன்னிப்புக் கோருவதற்காக. பகலில் தனது கையை நீட்டுகிறான் இரவில் பாவம் செய்தவர் மன்னிப்புக் கேட்பதற்காக. சூரியன் மேற்கிலிருந்து உதையமாகும் வரை இவ்வாறே செய்து கொண்டிருப்பான்” என நபி(ஸல்)அவர்கள் கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: அபூமூஸா(ரலி), முஸ்லிம்-2759

2. இறைவனின் கண்காணிப்பை மனதிற்கொள்ளுதல்

அதாவது வாழ்வின் ஒவ்வொரு நொடியும் இறைவன் தன்னைக் கண்காணித்துக் கொண்டிருக்கின்றான் என்ற எண்ணத்தில் செயல்பட வேண்டும். மேலும் அல்லாஹ் தன்னைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான், தனது இரகசியங் களையும் பரகசியங்களையும் அவன் அறிபவன் என்பதையும் அவன் அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.

இதனால் அவனது உள்ளம் இறைவனின் கண்காணிப்பை உறுதி கொள்ளக்கூடியதாகவும், அவனை நினைவுகூறும் போது ஒரு பிரியத்தை உணரக் கூடியதாகவும், அவனுக்கு கட்டுப்பட்டு நடக்கும்போது ஒரு சுகத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாகவும், அவனை விடுத்து ஏனைய அனைத்தையும் புறக்கணித்து விட்டு அவன் பக்கமே திரும்பக்கூடியதாகவும் ஆகிவிடுகின்றது. பின்வரும் வசனங்களின் கருத்தும் இதுதான்.

“தனது முகத்தை அல்லாஹ்வுக்குப் பணியச் செய்து, நல்லறம் செய்து, உண்மை வழியில் நின்ற இப்ராஹீமின் மார்க்கத்தைப் பின்பற்றி நடந்தவரை விட அழகிய மார்க்கத் திற்குரியவர் யார்?” (4:125)

“ஏதேனும் ஒரு காரியத்தில் நீர் இருந்தாலும் குர்ஆனி லிருந்து எதையாவது நீர் ஓதினாலும், நீங்கள் எந்தச் செயலை செய்தாலும் அதில் நீங்கள் ஈடுபடும்போது உங்களை நாம் கண்காணிக்காமல் இருப்பதில்லை.” (10:61)

“நீ அல்லாஹ்வைப் பார்ப்பதுபோல வணங்க வேண்டும். அவனை நீ பார்க்கா விட்டாலும் அவன் உன்னைப் பார்க்கிறான்” என நபி(ஸல்)அவர்கள் கூறினார்கள்.

அறிவிப்பவர்: உமர்(ரலி), நூல்: புகாரி(50), முஸ்லிம்(8)

3. சுய பரிசோதனை

முஸ்லிம் மறுமையில் தனக்கு நற்பேறு கிடைப்பதற்காகவும் அங்கு கிடைக்கும் நற்கூலிக்கும் இறைவனின் பொருத்தத் திற்கும் தன்னை உரித்தாக்குவதற்காகவும் இவ்வுலகில் இரவு பகலாகச் செயல்படும்போது -அது தான் அவன் செயல்படு வதற்குத் தகுந்த களம்- ஒரு வியாபாரியைப்போல செயல்பட வேண்டும். அதாவது தன் மீதுள்ள கடமையான வணக்கங் களை மூலதனமாகவும் நஃபிலான வணக்கங்களை மூலதனத் திற்கு மேல் கிடைக்கின்ற இலாபங்களாகவும் தவறுகளையும் பாவங்களையும் நஷ்டங்களாகவும் கருதி செயல்பட வேண்டும். பிறகு அவ்வப்போது தனியாக அமர்ந்து இன்றைய தினம் நாம் என்ன செய்தோம் என்று சுய பரிசோதனை செய்து பார்க்க வேண்டும்.

கடமைகளில் ஏதாவது குறை ஏற்பட்டிருந்தால் தன்னைத் தானே பழித்துக் கொண்டு உடனடியாக அக்குறையை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும். அதாவது (விடுபட்ட) அக்கடமை திரும்பச் செய்யப்படக்கூடியதாக இருந்தால் அதை திரும்பச் செய்திட வேண்டும். திரும்ப செய்யப்படக்கூடியதாக இல்லை

யெனில் உபரியான வணக்கங்களை அதிகமாகச் செய்து சரிசெய்து விட வேண்டும்.

உபரியான வணக்கங்களில் ஏதாவது குறை ஏற்பட்டிருந்தால் திரும்பவும் அந்த வணக்கங்களைச் செய்து சரி செய்துவிட வேண்டும். விலக்கப்பட்ட காரியங்களைச் செய்து நஷ்டம் ஏற்பட்டிருந்தால் அதற்காக வருந்தி இறைவனிடத்தில் மன்னிப்புத் தேடி அவனிடமே திரும்பிவிட வேண்டும். அத்துடன் தான் செய்த தீமைக்குப் பொருத்தமான நன்மையைச் செய்திட வேண்டும். சுயபரிசோதனை செய்தலின் கருத்து இதுதான்.

“நம்பிக்கை கொண்டோரே! அல்லாஹ்வை அஞ்சுங்கள். நாளைக்கு என தாம் செய்த வினையை ஒவ்வொருவரும் கவனிக்கட்டும். அல்லாஹ்வை அஞ்சுங்கள். நீங்கள் செய்பவற்றை அல்லாஹ் நன்கறிந்தவன்.” (59:18)

“நீங்கள் விசாரிக்கப்படுவதற்கு முன் உங்களை நீங்களே விசாரணை செய்து கொள்ளுங்கள்” என உமர்(ரலி)அவர்கள் கூறினார்கள். (பார்க்க: திர்மிதி 2459 வது ஹதீஸுக்கு கீழ்.)

4. மனதோடு போராடுதல்

தன்னுடைய விரோதிகளிலேயே கொடிய விரோதி தன் மனம் தான் என்பதை முஸ்லிம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இயல்பாகவே அது நன்மையை வெறுத்து தீமையை விரும்பக்கூடியதாகவும் தீயவற்றை அதிகம் தூண்டக்கூடியதாகவும் இருக்கின்றது. மேலும் மனம் எப்போதும் தனக்கு ஓய்வையும் சுகத்தையுமே விரும்பும். சிற்றின்பங்களின் மீதே மோகம் கொள்ளும். அவற்றில் தனக்குக் கெடுதியிருந்தாலும் சரியே!

இதை ஒரு முஸ்லிம் புரிந்து கொண்ட பிறகு நன்மைகளைச் செய்வதற்கும் தீமைகளைவிட்டு விலகுவதற்கும் தன் மனதோடு போராட வேண்டும்.

“நம் விஷயத்தில் உழைப்போருக்கு நமது வழிகளைக் காட்டுவோம். நன்மை செய்பவர்களுடன் அல்லாஹ் இருக்கிறான்.” (29:69)

இது தான் நல்லோர்களின் வழிமுறையாகும். மு.்.மின்கள் மற்றும் வாய்மையாளர்களின் வழிமுறையும் இதுவே.

நபி(ஸல்)அவர்கள் இரவில் தம் கால்கள் வீங்குமளவுக்கு தொழுவார்கள். இது பற்றி அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டபோது “நான் நன்றியுள்ள அடியானாக இருக்க வேண்டாமா?!” எனக் கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: ஆயிஷா(ரலி),

நூல்: புகாரி(4837), முஸ்லிம்(2820)

பெற்றோருக்குரிய கடமைகள்

ஒரு முஸ்லிம் தன்மீதுள்ள பெற்றோருக்குரிய உரிமை களையும் அவர்களுக்கு நன்மை செய்வது,கட்டுப்படுவது மற்றும் உபகாரம் செய்வது போன்ற கடமையையும் நம்ப வேண்டும். இது அவன் இவ்வுலகில் தோன்றுவதற்கு அவர்கள் காரணமாக இருந்தார்கள் என்பதற்காகவோ அல்லது அவனுக்கு அவர்கள் செய்த நன்மைக்காக அவன் கைமாறு செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறான் என்பதற்காகவோ அல்ல. மாறாக அவர்களுக்கு கட்டுப்படுவதை அல்லாஹ் கடமை யாக்கியுள்ளான் என்பதற்காகத்தான். அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

“அவனைத் தவிர வேறு யாரையும் நீங்கள் வணங்காதீர்கள், பெற்றோருக்கு உபகாரம் செய்யுங்கள் என்று உமது இறைவன் கட்டளையிட்டுள்ளான்.” (17:23)

“பாவங்களில் மிகப்பெரும் பாவம் எது? என்பதை உங்க ளுக்கு நான் அறிவிக்கட்டுமா?” என நபி(ஸல்) அவர்கள் கேட்டபோது தோழர்கள், “ஆம் அறிவியுங்கள்!” என்றனர்.

உடனே நபி(ஸல்)அவர்கள், "அல்லாஹ்வுக்கு இணைவைப் பதும், பெற்றோரை நிந்திப்பதும், பொய் சாட்சி சொல்வது மாகும்" என்று கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: அபூபக்ரா(ரலி), நூல்: புகாரி-2654, முஸ்லிம்(87)

"அல்லாஹ்வுக்கு விருப்பமான செயல் எது?" என நபி(ஸல்) அவர்களிடம் நான் கேட்டேன். அதற்கவர்கள், "தொழுகையை அதற்குரிய நேரத்தில் தொழுவதாகும்" என பதிலளித்தார்கள். "அதற்கடுத்தது எது?" என்றேன். "பெற்றோருக்கு நன்மை செய்வது" என்றார்கள். "அதற்கு அடுத்தது எது?" என்றேன். "அல்லாஹ்வின் பாதையில் அறப்போர் புரிவது" என்றார்கள்.
அறிவிப்பவர்: இப்னு மஸ்வூத்(ரலி), (புகாரி-5970, முஸ்லிம்-85)

ஒரு மனிதர் நபி(ஸல்)அவர்களிடம் வந்து அறப்போரில் கலந்து கொள்வதற்கு அனுமதி கேட்டார். அதற்கு நபி(ஸல்) அவர்கள் "உன் பெற்றோர் உயிருடன் இருக்கின்றார்களா?" என்று கேட்டார்கள். அவர் "ஆம்" என்றதும் "அவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்வீராக!" என்று நபி(ஸல்) கூறினார்கள்.
அறிவிப்பவர்: இப்னு அம்ர்(ரலி), (புகாரி-3004, முஸ்லிம்-2549)

ஒரு முஸ்லிம் தனது பெற்றோருக்குரிய இக்கடமைகளை ஏற்று அதை முழுமையாக நிறைவேற்ற வேண்டும். இவ்வாறு செய்வது அல்லாஹ்வுக்கு கட்டுப்படுவதாகவும் அவனது அறிவுரைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதாகவும் கருதப்படும். அவ்வாறு நிறைவேற்றும்போது அவர்கள் விஷயத்தில் பின்வரும் ஒழுக்கங்களைக் கடைபிடிக்க வேண்டும்.

பெற்றோர் ஏவுகின்ற, அல்லது தடுக்கின்ற அனைத்து விஷயங்களிலும் அவர்களுக்குக் கட்டுப்பட வேண்டும். ஆனால் அதில் அல்லாஹ்வுக்கு மாறு செய்தல் அவனது

ஷரீஅத்திற்கு முரண்படுதல் எனும் அம்சம் இருக்கக் கூடாது. ஏனெனில் படைத்தவனுக்கு மாறு செய்யும் விஷயத்தில் எந்தப் படைப்புக்கும் கட்டுப்படுதல் கூடாது. அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

“உனக்கு அறிவில்லாத ஒன்றை எனக்கு இணை கற்பிக்கும் படி அவ்விருவரும் உன்னைக் கட்டாயப்படுத்தினால் அவர் களுக்குக் கட்டுப்படாதே!” (31:15)

“படைத்தவனுக்கு மாறு செய்யும் விஷயத்தில் எந்தப் படைப்புக்கும் கட்டுப்படுதல் கூடாது” என நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். நூல்: திர்மிதி(1707)

அவர்களை மதிக்க வேண்டும். அவர்களிடம் ஒழுக்கமாக வும் கனிவுடனும் கருணையுடனும் நடக்க வேண்டும். சொல் லாலும் செயலாலும் அவர்களிடம் கண்ணியமாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். தனது குரலை அவர்களின் குரலுக்கு மேல் உயர்த்தக் கூடாது. அவர்களுக்கு முன்னால் நடக்கக் கூடாது. அவர்களை விட தன் மனைவிக்கோ பிள்ளை களுக்கோ முன்னுரிமை வழங்கக் கூடாது. அவர்களின் அனுமதியும் திருப்தியுமின்றி பயணம் மேற்கொள்ளக் கூடாது.

அவர்களுக்கு உணவும் உடையும் கொடுப்பது, மருத்துவம் செய்வது, துன்பம் தொல்லைகள் நேராமல் பார்த்துக் கொள்வது, தன்னையே அவர்களுக்காக அர்ப்பணிப்பது போன்ற பல்வேறு நன்மைகளையும் நல்லுபகாரங்களையும் தன்னால் இயன்ற அளவு அவர்களுக்கு செய்ய வேண்டும்.

அவர்களுக்காகப் பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும். அவர் களுக்காகப் பாவமன்னிப்புத் தேட வேண்டும். அவர்களின் நண்பர்களைக் கண்ணியப்படுத்த வேண்டும்.

பிள்ளைகளுக்குரிய கடமைகள்

ஒரு தந்தையின் மீது தன் பிள்ளைகளுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகள் இருக்கின்றன என்பதையும் ஒரு முஸ்லிம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அவர்களுக்காக ஒரு நல்ல தாயை தேர்ந்தெடுப்பது அவர்களுக்கு அழகிய பெயர் சூட்டுவது, குழந்தை பிறந்த ஏழாம் நாளில் அகீகா கொடுப்பது, கத்னா செய்வது, அவர்களிடம் அன்பு செலுத்துவது, மென்மையாக நடப்பது, அவர்களுக்குச் செலவு செய்வது, சிறந்த ஒழுக்கப் பயிற்சி அளிப்பது, புத்திசாலிகளாக ஆக்க அவர்களைப் பக்குவப்படுத்துவது, இஸ்லாமிய போதனைகளை அவர் களுக்கு கற்றுக் கொடுப்பது, ஃபர்லுகளையும் சுன்னத்து களையும் ஏனைய இஸ்லாமிய ஒழுக்கங்களையும் நிறை வேற்றுவதற்குப் பயிற்சி அளிப்பது பிறகு அவர்கள் திருமண வயதை அடைந்து விட்டால் அவர்களுக்கு மணமுடித்து வைப்பது, அதன் பிறகு அவர்களை தனது பராமரிப்பில் வைத்திருப்பது அல்லது அவர்களின் விருப்பத்திற்கேற்ப அவர்களது சொந்தக் காலில் நிற்க அவர்களை விட்டு விடுவது ஆகிய அனைத்தும் அந்தக் கடமைகளில் அடங்கும். இதற்கான ஆதாரங்கள் வருமாறு:

“பாலூட்ட வேண்டும் என்று விரும்புகிற (கண) வனுக்காக (விவாகரத்துச் செய்யப்பட்ட) தாய்மார்கள் தமது குழந்தை களுக்கு முழுமையாக இரண்டாண்டுகள் பாலூட்ட வேண்டும். அவர்களுக்கு நல்லமுறையில் உணவும் உடையும் வழங் குவது குழந்தையின் தந்தைக்குக் கடமையாகும்.” (2:233)

“நம்பிக்கை கொண்டோரே! உங்களையும் உங்கள் குடும்பத்தினரையும் நரகை விட்டுக் காத்துக் கொள்ளுங்கள். அதன் எரிபொருள் மனிதரும் கற்களுமாகும்.” (66:6)

“வறுமைக்கு அஞ்சி உங்கள் குழந்தைகளைக் கொல்லா தீர்கள்! அவர்களுக்கும் உங்களுக்கும் நாமே உணவளிக் கிறோம்.” (17:31)

“ஒவ்வொரு குழந்தையும் அகீகாவுக்குப் பொறுப்பாக்கப்பட் டுள்ளது. அதன் சார்பில் ஏழாம் நாள் அகீகா கொடுத்து, பெயர் சூட்ட வேண்டும், தலை முடியை மழித்து விட வேண்டும்” என நபி(ஸல்) கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: ஸமுரா(ரலி),

நூல்: திர்மதி-1522, இப்னுமாஜா-3165

“குழந்தைகளுக்கு அன்பளிப்பு வழங்கும்போது அவர் களிடம் சமமாக நடந்து கொள்ளுங்கள்” என நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: இப்னு அப்பாஸ்(ரலி), நூல்: பைஹகி(11780,6/177), தப்ரானி-கபீர்(11997,11/354)

“உங்கள் குழந்தைகள் ஏழு வயதை அடையும்போது அவர் களை தொழும்படி ஏவுங்கள். பத்து வயதை அடைந்ததும் (அதற்காக) அவர்களை அடியுங்கள். படுக்கையில் அவர் களைப் பிரித்து வைய்யுங்கள்” என்று நபி(ஸல்) கூறினார்கள்.

அறிவிப்பவர்: இப்னு அம்ர்(ரலி) நூல்: அபூதாவூத்(495)

சகோதரர்களிடம் நடந்து கொள்ளும் முறை

ஒரு முஸ்லிம் தன் தந்தையிடமும் பிள்ளையிடமும் நடந்து கொள்ள வேண்டிய அதே ஒழுங்கோடு தன் சகோதரர்கள் இடமும் நடந்து கொள்ள வேண்டும். இது விஷயத்தில் அவர்கள் அனைவரும் சமம் என்று கருத வேண்டும். எனவே இளைய சகோதரர்கள் தம் மூத்த சகோதரர்களிடம் தம் தந்தையிடம் நடந்து கொள்வதைப் போலவே நடந்து கொள்ள வேண்டும். மூத்த சகோதரர்கள் தம் இளைய சகோதரர் களிடம் தம் தந்தையின் பிள்ளைகளிடம் நடந்து கொள்வதைப் போலவே நடந்து கொள்ள வேண்டும். அவர்களுக்குரிய

உரிமைகள், கடமைகள், ஒழுங்குகள் ஆகிய எல்லா விஷயத்திலும் இவ்வாறே நடந்து கொள்ள வேண்டும்.

உன் தாய், உன் தந்தை, பிறகு உன் சகோதரி, உன் சகோதரர், அதன் பிறகு அடுத்தடுத்து வரக்கூடிய உன் நெருங்கிய உறவினர் ஆகிய அனைவரிடத்திலும் நீ நல்ல முறையில் நடந்து கொள்" என நபி(ஸல்) கூறினார்கள்.

நூல்: ஹாகிம்(7245,4/167), கன்ஸுல் உம்மால் 16/580)

கணவன், மனைவி இடையே உள்ள உரிமைகள்

கணவன், மனைவி இடையேயும் பரஸ்பரம் மேற் கொள்ள வேண்டிய ஒழுக்கங்கள் உள்ளன என்பதை ஒரு முஸ்லிம் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். அவை. அவ்விருவரும் ஒருவர் மற்றவருக்குச் செய்ய வேண்டிய உரிமைகளாகும்.

"பெண்கள் மீது (ஆண்களுக்குள்ள) உரிமைகள் போல ஆண்கள் மீதும் (பெண்களுக்குள்ள) உரிமைகள் சிறந்த முறையில் உள்ளன. ஆண்களுக்குப் பெண்களை விட ஓர் உயர்வு உண்டு." (2:228)

இவ்வசனம் கணவன், மனைவி இருவருக்குமே பரஸ்பரம் உரிமைகள் இருப்பதை உறுதி செய்வதோடு பல்வேறு காரணங்களால் ஆணுக்கு அதிகப்படியான அந்தஸ்து இருப்பதாகவும் கூறுகின்றது.

"...அறிந்து கொள்ளுங்கள்! உங்கள் மனைவியர் மீது உங்களுக்கு உரிமைகள்- கடமைகள் இருக்கின்றன. உங்கள் மீது உங்கள் மனைவியருக்கும் உரிமைகள் கடமைகள் இருக்கின்றன..." என நபி(ஸல்) கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: அம்ர் பின் அஹ்வஸ்(ரலி), (திர்மிதி-1163, இப்னுமாஜா-1851)

ஆயினும் இந்த உரிமைகள், கடமைகளில் சில கணவன், மனைவி இருவருக்கும் பொதுவாகவும் சில ஒவ்வொரு வருக்கும் தனிப்பட்டதாகவும் இருக்கின்றன.

பொதுவான உரிமைகள்

1. நம்பிக்கை: கணவன், மனைவி ஒவ்வொருவரும் பரஸ்பரம் நம்பிக்கைக்கு பாத்திரமாக நடந்துகொள்வது கடமையாகும். சிறிதும் துரோகம் செய்யக் கூடாது.

2. அன்பு, பாசம்: அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் அல்லாஹ்வின் கூற்றையும் அவன் தூதர்(ஸல்) அவர்களின் கூற்றையும் மெய்ப்படுத்தும் வகையில் பரஸ்பரம் அதிக அளவில் தூய்மை யான அன்புடனும் பரிபூரணமான பாசத்துடனும் காலம் முழு வதும் நடந்து கொள்ள வேண்டும். அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

“அவனுடைய சான்றுகளில் இதுவும் ஒன்றாகும். அவன் உங்களிலிருந்தே துணைவியரை உங்களுக்காகப் படைத் தான், அவர்களிடம் நீங்கள் அமைதி பெற வேண்டும் என்ப தற்காக. மேலும் உங்களுக்கிடையே அன்பையும் இரக்கத் தையும் தோற்றுவித்தான். திண்ணமாக சிந்திக்கும் மக்களுக்கு இதில் பல சான்றுகள் உள்ளன.” (30:21)

“இரக்கம் காட்டாதவர் இரக்கம் காட்டப்பட மாட்டார்” என நபி(ஸல்) கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: அபூஹுரைரா(ரலி),
நூல்: புகாரி(5997), முஸ்லிம்(3318)

3. பரஸ்பர விசுவாசம்: அவர்கள் பரஸ்பரம் விசுவாசமாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். தம்முடைய நம்பிக்கை, நன் நடத்தை, வாய்மை ஆகியவற்றில் சிறு சந்தேகமும் ஏற்பட்டு விடக் கூடாது.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: “நம்பிக்கை கொண்டோர் (அனைவரும்) சகோதரர்களே!” (49:9)

“தனக்கு விரும்புவதையே தன் சகோதரருக்கும் விரும்பாதவரை உங்களில் யாரும் நம்பிக்கை கொண்டவராக ஆக மாட்டார்” என நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: அனஸ்(ரலி), நூல்: புகாரி(13), முஸ்லிம்(45)

ஆம்! கணவன்,மனைவி இடையேயான பந்தம் ஈமானிய சகோதரத்துவத்திற்கு உறுதியையும் செம்மையையும் அதிகப் படுத்துகின்றது.

4. பொதுவான ஒழுங்குகள்: உதாரணமாக நடைமுறை பழக்க வழக்கங்களில் மென்மையான போக்கை மேற்கொள்வது, ஒருவரையொருவர் மலர்ந்த முகத்துடன் பார்ப்பது, மதிப்பது, கண்ணியத்துடனும் மரியாதையுடனும் நடந்து கொள்வது.

இவையனைத்தும் திருக்குர்ஆனில் அல்லாஹ் ஏவி இருக்கின்ற இனிய இல்லறத்தின் ஒழுக்கங்களும், நபி(ஸல்) அவர்கள் போதித்த நன்நடத்தைகளுமாகும்.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: “அவர்களுடன் நல்ல முறையில் குடும்பம் நடத்துங்கள்.” (4:19)

“பெண்களை நல்ல முறையில் நடத்துங்கள்” என நபி (ஸல்) கூறினார்கள்: அறிவிப்பவர்: அபூஹுரைரா(ரலி),
நூல்: புகாரி(5186), முஸ்லிம்(1468)

தனிப்பட்ட உரிமைகள், ஒழுக்கங்கள்

அதாவது கணவன் மீது மனைவிக்கும் மனைவியின் மீது கணவனுக்கும் தனிப்பட்ட உரிமைகளும் கடமைகளும் இருக்கின்றன. அவை வருமாறு:

கணவன் மீது மனைவிக்குரிய கடமைகள்

மனைவி விஷயத்தில் கணவன் பின்வரும் ஒழுக்கங்களை மேற்கொள்வது கடமையாகும்.

1. அவளுடன் நல்லமுறையில் குடும்பம் நடத்த வேண்டும். “அவர்களுடன் நல்ல முறையில் குடும்பம் நடத்துங்கள்” என்று அல்லாஹ் கூறுகிறான். (4:19)

அவன் உண்ணும்போது அவளுக்கும் உண்ணக் கொடுக்க வேண்டும். அவன் ஆடை அணியும்போது அவளுக்கும் அணியக் கொடுக்க வேண்டும். தனக்கு அவள் மாறு செய்து விடுவாளோ அவன் அஞ்சினால் அவளை எவ்வாறு பக்குவப் படுத்த வேண்டுமென்று அல்லாஹ் கூறியுள்ளானோ அவ்வாறு அவளை பக்குவப்படுத்த வேண்டும்.

முதலில் அவளைத் திட்டாமல், ஏசாமல், கேவலப்படுத் தாமல் அவளுக்கு அறிவுரை கூறவேண்டும்.அதற்கவள் கட்டுப் படவில்லையெனில் படுக்கையிலிருந்து அவளை ஒதுக்க வேண்டும். அதற்கும் இணங்கவில்லையெனில் முகம் அல்லாத பகுதியில் காயம் ஏற்படாதவாறு அவளை அடிக்க வேண்டும். இரத்தம் வந்துவிடக் கூடாது. உறுப்புக்களுக்குக் கேடு வந்து அவை செயல்பாடுகளை இழந்துவிடக் கூடாது.

“எந்தப் பெண்கள் விஷயத்தில் அவர்கள்(தம் கணவருக்கு) மாறு செய்வார்கள் என்று நீங்கள் அஞ்சுகிறீர்களோ அவர் களுக்கு அறிவுரை கூறுங்கள், படுக்கைகளில் அவர்களை விலக்குங்கள், அவர்களை அடியுங்கள், அவர்கள் உங்க ளுக்குக் கட்டுப்பட்டு விட்டால் பிறகு அவர்களுக்கு எதிராக வேறு வழியைத் தேடாதீர்கள்.” (4:34)

“எங்கள் மீது எங்கள் மனைவியருக்குரிய கடமை என்ன?” என நான் நபி(ஸல்)அவர்களிடம் கேட்டேன். அதற்கவர்கள் “நீ உண்ணும்போது அவளுக்கும் உண்ணக் கொடு. நீ உடுத்தும்

போது அவளுக்கும் உடுத்தக் கொடு. அவளை முகத்தில் அடிக்காதே. அவளைக் கேவலமாகப் பேசாதே. அவளை வீட்டில் தவிர (வேறு இடத்தில்) வெறுக்காதே!” என்று கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: முஆவியா பின் ஹைதா(ரலி),

நூல்: அபூதாவூத்(2142)

“...அறிந்து கொள்ளுங்கள்! உங்கள் மீது உங்கள் மனைவியருக்குரிய கடமைகள் அவர்களுக்கு நீங்கள் அழகிய முறையில் உணவளிப்பதும் உடையளிப்பதுமே!” என்றும் நபி (ஸல்) கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: அம்ர் பின் அஹ்வஸ்(ரலி),

நூல்: திர்மிதி(1163)

“ஒரு மு. ்.மினான ஆண் மு. ்.மினான பெண்ணை வெறுத்து விட வேண்டாம். அவளது ஒரு குணத்தை அவன் வெறுத்தால் வேறொரு குணத்தை அவன் விரும்புவான்.” (நபிமொழி)

அறிவிப்பவர்: அபூஹுரைரா(ரலி), நூல்: முஸ்லிம்(1469)

2. அத்தியாவசியமான மார்க்க விஷயங்களை அவள் தெரியாமல் இருந்தால் அதை அவளுக்கு அவன் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும். அல்லது அதைக் கற்றுக்கொள்ள மார்க்க விஷங்கள் போதிக்கப்படுகின்ற கூட்டங்களில் கலந்து கொள்வதற்கு அவளை அனுமதிக்க வேண்டும். ஏனெனில் உண்பதற்கும் பருகுவதற்குமுரிய தேவையை விட அவளது மார்க்கத்தை அவள் சரிசெய்வதற்கான தேவை குறைந்த தல்லவே! அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

“நம்பிக்கை கொண்டோரே! உங்களையும் உங்கள் குடும்பத்தினரையும் நரகை விட்டுக் காத்துக் கொள்ளுங்கள். அதன் எரிபொருள் மனிதரும் கற்களுமாகும்.” (66:6)

3. இஸ்லாமிய போதனைகளை அவள் நடைமுறைப்படுத்த வலியுறுத்த வேண்டும். அழகையும் அலங்காரத்தையும்

காட்டிக்கொண்டு திரிவது, அந்நிய ஆடவருடன் கலந்திருப்பது போன்றவற்றை விட்டும் அவளை அவன் தடுக்க வேண்டும். காரணம் ஆண்தான் பொறுப்பாளன் சட்டப்படி அவளைப் பாதுகாக்கக் கடமைப்பட்டவன்.

“ஆண்கள் பெண்களை நிர்வாகம் செய்பவர்கள்.” (4:34)

“ஒரு ஆண் தனது குடும்பத்துக்குப் பொறுப்பாவான். தனது பொறுப்பு பற்றி அவன் விசாரிக்கப்படுவான்” என்று நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: இப்னு உமர்(ரலி)

நூல்: புகாரி-8931, முஸ்லிம்-1829

மனைவி மீது கணவனுக்குரிய கடமைகள்

கணவன் விஷயத்தில் பின்வரும் ஒழுக்கங்களை மேற்கொள்வது மனைவியின் மீது கடமையாகும்.

1. பாவமல்லாத காரியங்களில் அவனுக்கு அவள் கட்டுப்பட்டு நடக்க வேண்டும்.

“அவர்கள் (மனைவியர்) உங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டுவிட்டால் பிறகு அவர்களுக்கு எதிராக வேறு வழியைத் தேடாதீர்கள்.” (4:34)

“ஒருவர் தன் மனைவியை படுக்கைக்கு அழைத்து அவள் செல்லவில்லை எனில் அவன் அவள் மீது கோபம் கொண்ட நிலையில் அன்றிரவைக் கழித்தால் காலையில் அவள் விழிக்கும் வரை வானவர்கள் அவளை சபிப்பார்கள்” என நபி (ஸல்) கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: அபூஹுரைரா(ரலி),

நூல்: புகாரி(3237), முஸ்லிம்(1736)

“ஒருவர் மற்றவரின் காலில் விழுவதற்கு நான் அனுமதிப்பதாக இருந்தால் கணவனின் காலில் மனைவி விழுவதற்கு அனுமதித்திருப்பேன்” என்றும் நபி (ஸல்) கூறினார்கள்.

அறிவிப்பவர்: அபூஹுரைரா(ரலி)
நூல்: திர்மிதி(1159), இப்னுமாஜா(1853)

2. அவள் தனது கண்ணியத்தையும் தன் கணவனது மான மரியாதையையும் பாதுகாப்பதோடு கணவனது பொருள் அவனது பிள்ளைகள் மற்றும் வீட்டிலுள்ள அனைத்துக் காரியங்களையும் பேணிக் காத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: "ஒழுக்கமான பெண்கள் (கணவனுக்குக்) கீழ்படிந்தே நடப்பார்கள். மேலும் தம் கணவன் மார்கள் வீட்டில் இல்லாத காலங்களில் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியவற்றை அல்லாஹ்வின் பாதுகாவல் கொண்டு பாதுகாத்து கொள்வார்கள்." (4:34)

"ஒரு பெண் தன் கணவன் வீட்டிற்குப் பொறுப்பாவாள். அவள் தனது பொறுப்பு பற்றி விசாரிக்கப்படுவாள்" என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: இப்னு உமர்(ரலி),
நூல்: புகாரி(8931), முஸ்லிம்(1829)

3. கணவனின் வீட்டிற்குள்ளேயே அவள் இருக்க வேண்டும். அவனது அனுமதியும் திருப்தியும் இல்லாமல் வீட்டைவிட்டு வெளியேறக் கூடாது. தன் பார்வையைத் தாழ்த்திக் கொள் வதுடன் தன் குரலையும் தாழ்த்திக் கொள்ள வேண்டும். மேலும் யாருக்கும் அவள் கெடுதி இழைக்கக் கூடாது. கணவனின் உறவினர்களுடன் நல்ல முறையில் நடந்து கொள்ள வேண்டும். அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

"உங்கள் வீடுகளிலேயே தங்கியிருங்கள். அறியாமைக் காலத்தில் (அழகையும் அலங்காரத்தையும்) வெளிப்படுத்தித் திரந்தது போல் திரியாதீர்கள்." (33:33)

“நீங்கள் (இறைவனுக்கு) அஞ்சினால் குழைந்து பேசாதீர் கள். ஏனெனில் எவனது உள்ளத்தில் நோய் உள்ளதோ அவன் சபலப்படுவான்.” (33:32)

“அநீதி இழைக்கப்பட்டவன் தவிர (வேறெவரும்) தீய சொல்லைப் பகிரங்கமாகக் கூறுவதை அல்லாஹ் விரும்ப மாட்டான்.” (4:148)

“தமது பார்வைகளைத் தாழ்த்திக் கொள்ளுமாறும் தமது கற்புகளைக் காத்துக்கொள்ளுமாறும் நம்பிக்கை கொண்ட பெண்களுக்கு (நபியே!) நீர் கூறுவீராக! அவர்கள் தமது அலங்காரத்தில் வெளியே தெரிபவை தவிர மற்றவற்றை வெளிப்படுத்த வேண்டாம்.” (24:31)

“எந்தப் பெண் தன் கணவன் தன்னைப் பார்க்கும்போது மகிழ்விப்பாளோ, அவன் கட்டளையிட்டால் அவனுக்குக் கட்டுப்படுவாளோ, அவன் இல்லாத காலங்களில் தனது கற்பையும் தனது பொருளையும் பாதுகாப்பாளோ அவளே பெண்களில் சிறந்தவள்” என நபி(ஸல்) கூறினார்கள்.

நூல்: தப்ரானி கபீர்(18/440), நஸயீ குப்ரா(5/310),

உறவினர்களுடன் நடந்து கொள்ளும் முறை

ஒரு முஸ்லிம் தன் பெற்றோரிடமும் பிள்ளைகளிடமும் சகோதரர்களிடமும் எப்படி நடந்துகொள்வானோ அது போன்றே தனது இரத்த பந்தமுடையவர்களுடனும் உறவினர் களுடனும் நடந்து கொள்ள வேண்டும்.

தன் பெற்றோரிடம் நடந்து கொள்வது போலவே தன் பெற்றோரின் சகோதர, சகோதரிகளுடன் நடந்து கொள்ள வேண்டும். அதாவது தன் தாயின் சகோதரி களுடனும் தந்தையின் சகோதரிகளுடனும் தாயிடம் நடந்து கொள்வது

போல நடந்து கொள்ள வேண்டும். தன் தந்தையின் சகோதரர் களுடனும் தாயின் சகோதரர்களுடனும் தந்தையிடம் நடந்து கொள்வது போல நடந்து கொள்ள வேண்டும்.

இரத்த பந்தமுடையோர் முஸ்லிம்களாக இருந்தாலும் முஸ்லிம் அல்லாதவர்களாக இருந்தாலும் அவர்கள் அனைவ ரையும் இரத்த பந்தமுடையவர்களாகவே கருத வேண்டும். அவர்களுடன் இணைந்து வாழ்வதும் அவர்களுக்கு நன்மையும் நல்லுபகாரமும் செய்வதும் கடமையாகும்.

அவர்களில் பெரியவர்களைக் கண்ணியப்படுத்த வேண்டும். சிறியவர்களிடம் அன்பு காட்ட வேண்டும். அவர்கள் நோயுற் றால் அவர்களை நோய் விசாரிக்கச் செல்ல வேண்டும். அவர்கள் கஷ்டப்படும்போது அவர்களை ஆதரிக்க வேண்டும் அவர்களுக்குத் துன்பம் ஏற்பட்டால் ஆறுதல் சொல்ல வேண்டும். அவர்கள் உறவை முறித்தாலும் அவர்களுடன் இணைந்து வாழ வேண்டும். அவர்கள் கடினமாக நடந்து கொண்டாலும் அவன் அவர்களிடம் மென்மையாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். இவையனைத்தும் திருக்குர்ஆன் மற்றும் ஹதீஸ்களின் வழிகாட்டுதல்களின்படி நடப்பதாகும்.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: “எவனை முன்னிருத்தி ஒருவரிடம் மற்றவர்கள் கோரிக்கை வைப்பீர்களோ அந்த அல்லாஹ்வை அஞ்சுங்கள். உறவினர்கள் விஷயத்திலும்(அஞ்சுங்கள்).”(4:1)

“உறவினருக்கு அவர்களின் உரிமையை வழங்குவீராக!” (30:38) “நிச்சயமாக அல்லாஹ் நீதி செலுத்தும்படியும் நன்மை செய்யும்படியும் உறவினர்களுக்கு ஈந்துதவும்படியும் கட்டளை யிடுகின்றான்.” (16:90)

“அல்லாஹ்வின் தூதரே! என்னை சொர்க்கத்தில் சேர்த்து நரகத்தை விட்டும் தூரப்படுத்தக்கூடிய செயலை எனக்கு

அறிவித்துத் தாருங்கள்" என நபி(ஸல்) அவர்களிடம் ஒருவர் கேட்டபோது, நபியவர்கள் "நீ அல்லாஹ்வை வணங்கு. அவனுக்கு எதையும் இணை கற்பிக்காதே. தொழுகையை நிலைநாட்டு. ஸகாத் கொடு. உறவினர்களுடன் இணைந்து வாழு" என்று கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: அபூஅய்யூப் (ரலி),
நூல்: முஸ்லிம்(13)

"ஏழைகளுக்குச் செய்யும் தர்மம் தர்மமாக மட்டுமே கருதப்படும். உறவினர்களுக்கு வழங்கும் தர்மம் தர்மமும் உறவினர்களை அனுசரித்தலுமாகும்" என நபி(ஸல்)அவர்கள் கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: ஸல்மான் பின் ஆமிர்(ரலி),
நூல்: திர்மிதி(658), இப்னுமாஜா(1844)

அபூபக்கருடைய மகள் அஸ்மா(ரலி) அவர்களின் தாயார் இணைவைப்பவராக இருக்கின்ற நிலையில் மக்காவிலிருந்து (மதீனாவுக்கு)வந்திருந்தபோது "என் தாயாரிடம் நான் நல்ல முறையில் நடந்து கொள்ள வேண்டுமா?" என்று நபி(ஸல்) அவர்களிடம் அஸ்மா(ரலி) கேட்டார், அதற்கு நபி(ஸல்), "ஆம்! உன் தாயாரிடம் நல்ல முறையில் நடந்து கொள்" என கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: அஸ்மா(ரலி),
நூல்: புகாரி(2620), முஸ்லிம்(1003)

அண்டை வீட்டாருடன் நடந்து கொள்ளும் முறை

அண்டை வீட்டாருக்குரிய உரிமைகளையும் ஒழுக்கங் களையும் ஒரு முஸ்லிம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அவற்றை முழுமையாகப் பேணி நடப்பது ஒவ்வொரு அண்டை வீட்டார் மீதும் கடமையாகும். ஏனெனில் அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

"அல்லாஹ்வை வணங்குங்கள். அவனுக்கு எதையும் இணையாக்காதீர்கள். பெற்றோர், உறவினர்கள், அநாதைகள், ஏழைகள், நெருங்கிய அண்டை வீட்டார், தூரமான அண்டை

வீட்டார் ஆகியோருடனும் நல்லவிதமாக நடந்து கொள் ளுங்கள்." (4:36)

"அண்டை வீட்டாரை எனது வாரிசாக அறிவித்துவிடுவாரோ என்று நான் எண்ணுமளவுக்கு அண்டை வீட்டார் பற்றி ஜிப்ரீல் (அலை) என்னிடம் அறிவுறுத்திக் கொண்டே இருந்தார்" என்று நபி(ஸல்)அவர்கள் கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: ஆயிஷா(ரலி)
நூல்: புகாரி(6015), முஸ்லிம்(2625)

"அல்லாஹ்வையும் மறுமையையும் நம்பிக்கை கொண்டவர் தன் அண்டை வீட்டாரிடம் கண்ணியமாக நடந்துகொள்ளட்டும்" என நபி(ஸல்) கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: அபூஷுரைஹ்(ரலி)
நூல்: புகாரி(6019), முஸ்லிம்(47)

அண்டை வீட்டாரின் கடமைகள்

1. சொல்லால், செயலால் அண்டை வீட்டாருக்கு தொல்லை தராமலிருப்பது.

"அல்லாஹ்வையும் மறுமையையும் நம்பிக்கை கொண்டவர் தன் அண்டை வீட்டாரிடம் கண்ணியமாக நடந்துகொள்ளட்டும்" என நபி(ஸல்) கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: அபூஷுரைஹ்(ரலி)
நூல்: புகாரி(6019), முஸ்லிம்(47)

"அவன் நம்பிக்கை கொண்டவனாக ஆக மாட்டான், அவன் நம்பிக்கை கொண்டவனாக ஆக மாட்டான்" என நபி(ஸல்) அவர்கள் மூன்று முறை கூறினார்கள். "அல்லாஹ்வின் தூதரே! யார் அவன்?" எனக் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு நபியவர்கள், "எவனுடைய தொல்லைகளிலிருந்து அண்டை வீட்டார் பாது காப்பாக இல்லையோ அவனே!" எனக் கூறினார்கள்.
அறிவிப்பவர்: அபூஹுரைரா(ரலி), நூல்: புகாரி(6016)

2. அவருக்கு நல்லுபகாரம் செய்வது. அதாவது அவருக்கு உதவி தேவைப்பட்டால் உதவி செய்வது, ஒத்துழைப்பு தேவைப்பட்டால் ஒத்துழைப்பது, நோயுற்றால் நோய் விசாரிக்கச் செல்வது, சந்தோஷம் ஏற்பட்டால் வாழ்த்துவது, துன்பம் ஏற்பட்டால் ஆறுதல் சொல்வது, தேவை ஏற்பட்டால் உதவுவது, அவருக்கு முந்திக்கொண்டு ஸலாம் சொல்வது, அவரிடமும் அவரின் குழந்தைகளிடமும் மென்மையாகப் பேசுவது,அவரது இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் நன்மை பயக்கும் விஷயங்களில் அவருக்கு வழிகாட்டுவது, அவருடைய தவறுகளை மன்னிப்பது, அவருடைய அந்தரங்கங்களைத் துரவிப் பார்க்காமல் இருப்பது, அவர் வீடு கட்டுவதில் அல்லது பாதை அமைப்பதில் அவருக்கு நெருக்கடி கொடுக்காமல் இருப்பது, அவரின் வீட்டுக்கு முன்னால் குப்பைகளை போடுவதன் மூலம் தொந்தரவு கொடுக்காமலிருப்பது. இவை யனைத்தும் நமக்கு ஏவப்பட்ட நல்லுபகாரங்கள்!

3. நன்மை செய்வதன் மூலம் அவரைக் கண்ணியப் படுத்துவது.

“முஸ்லிம் பெண்களே! அண்டைவீட்டாருக்குக் கொடுக்கும் பொருள் அற்பமாக இருப்பதாக நினைத்து கொடுக்காமல் இருக்க வேண்டாம். சிறிதளவு இறைச்சி ஒட்டிக் கொண் டிருக்கும் எலும்புத் துண்டாயினும் சரியே!” என நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: அபூஹுரைரா(ரலி),

நூல்: புகாரி(2566), முஸ்லிம்(1030)

“அபூதரே! நீ குழம்பு சமைத்தால் அதில் தண்ணீரை அதிகப்படுத்தி உன் அண்டை வீட்டாரையும் கவனித்துக் கொள்” என்று நபி(ஸல்)அவர்கள் கூறினார்கள்.

அறிவிப்பவர்: அபூதர்(ரலி), நூல்: முஸ்லிம்(2625)

“அல்லாஹ்வின் தூதரே! எனக்கு இரு அண்டை வீட்டார் உள்ளனர். அவர்களில் யாருக்கு நான் அன்பளிப்பு வழங்க வேண்டும்?” என்று கேட்டேன். அதற்கவர்கள், “யாருடைய வீட்டு வாசல் உனக்கு மிக அருகிலுள்ளதோ அவருக்கு வழங்கு” எனக் கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: ஆயிஷா(ரலி),
நூல்: புகாரி(2259)

4. அவரை மதிப்பது, கண்ணியப்படுத்துவது தனது சுவரில் ஒரு குச்சியை நடுவதை தடுக்காமலிருப்பது. அவருடைய இடத்துடன் சேர்ந்திருக்கிற ஒரு இடத்தை வாடகைக்கு விடுவதாக இருந்தால் அல்லது விற்பதாக இருந்தால் அவரிடம் ஆலோசிக்காமல், தெரிவிக்காமல் செய்யக் கூடாது. ஏனெனில் நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

ஒரு அண்டை வீட்டுக்காரர் தன்னுடைய சுவரில் ஒரு மரக்குச்சியை நடுவதை இன்னொரு அண்டை வீட்டுக்காரர் ஆட்சேபிக்க வேண்டாம். அறிவிப்பவர்: அபூஹுரைரா(ரலி),
நூல்: புகாரி(2463), முஸ்லிம்(1609)

“ஒருவரின் தோட்டத்திற்கு பங்குதாரர் இருந்தால் அவரிடம் தெரிவிக்காமல் அவர் தன் பாகத்தை விற்க வேண்டாம்” என்பது நபிமொழி. (திர்மிதி-1312)

முஸ்லிமுக்குரிய கடமைகள்

ஒரு முஸ்லிம் தன் சகோதர முஸ்லிமுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளையும் ஒழுக்கங்களையும் நம்ப வேண்டும். இதனை அல்லாஹ்வுக்குச் செய்ய வேண்டிய வணக்கமாகவும் அவனை நெருங்குவதற்குரிய வழியாகவும் கருதி அவசியம் நிறைவேற்ற வேண்டும். காரணம் இவற்றைப் பேணி நடக்குமாறு அல்லாஹ் கடமையாக்கியிருக்கிறான். அவை வருமாறு:

1. ஒரு முஸ்லிம் பிற முஸ்லிமைச் சந்தித்தால் பேச்சைத் தொடங்கும் முன் அவனுக்கு ஸலாம் சொல்ல வேண்டும். "அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் வரஹ்மதுல்லாஹி வபரகாதுஹு" என்று கூறி அவனிடம் முஸா∴பஹா- கைலாகு செய்ய வேண்டும். இதற்கவன் "வஅலைக்கும் ஸலாம் வரஹ்மத்துல் லாஹி வபரகாதுஹு" என்று பதில் கூற வேண்டும்.

"உங்களுக்கு வாழ்த்துக் கூறப்பட்டால் அதை விட அழகிய முறையில் அல்லது அதையோ திருப்பிக் கூறுங்கள்." (4:86)

"வாகனத்தில் செல்பவர் நடந்து செல்பவருக்கும் நடந்து செல்பவர் அமர்ந்திருப்பவருக்கும் சிறு கூட்டத்தினர் பெருங் கூட்டத்திற்கும் ஸலாம் சொல்ல வேண்டும்" என நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: அபூஹுரைரா(ரலி)
நூல்: புகாரி(6232), முஸ்லிம(2160)

"அறிந்தவருக்கும் அறியாதவருக்கும் நீ ஸலாம் கூறு" என வும் நபி(ஸல்) கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: இப்னு அம்ர்(ரலி),
நூல்: புகாரி(12), முஸ்லிம்(39)

2. அவன் தும்மி "அல்ஹம்து லில்லாஹ்" (اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே) என்று கூறினால் يَرْحَمُكَ اللّٰهُ "யர்ஹமுகல்லாஹ்" (அல்லாஹ் உனக்கு அருள் புரிவானாக) என்று இவன் கூற வேண்டும். அதற்குப் பதிலாக அவன் "யஹ்தீகுமுல்லாஹ் வயுஸ்லிஹு பாலகும்" يَهْدِيْكُمُ اللّٰهُ وَيُصْلِحُ بَالَكُمْ (அல்லாஹ் உனக்கு நேர்வழி காட்டுவானாக! உனது நிலையைச் சீர்படுத்துவானாக!) என்று கூற வேண்டும்.

"உங்களில் ஒருவர் தும்மினால் அவர் "அல்ஹம்து லில்லாஹ்" எனக் கூறட்டும். அதற்கு மற்ற சகோதரர் "யர்ஹமுகல்லாஹ்" எனக் கூறட்டும். அவர் "யர்ஹமுகல்லாஹ்"

எனக் கூறினால் தும்மியவர் அவருக்காக “யஹ்தீகு முல்லாஹ் வயுஸ்லிஹு பாலகும்” என்று கூறட்டும்” என நபி (ஸல்) கூறியதாக அபூஹுரைரா(ரலி) அறிவிக்கிறார்கள்.(புகாரி-6224)

“நபி(ஸல்) அவர்கள் தும்மினால் தமது கையை அல்லது ஆடையை வாயில் வைத்து சப்தத்தைத் தாழ்த்திக் கொள் வார்கள்.” அறிவிப்பவர்: அபூஹுரைரா(ரலி), (அபூதாவூத்-5029)

3. அவன் நோயுற்றால் அவனை நோய் விசாரிக்கச் சென்று அவன் குணமடைய துஆச் செய்ய வேண்டும்.

“ஒரு முஸ்லிமுக்கு பிற முஸ்லிமின் மீது ஐந்து கடமைகள் உள்ளன. அவை, ஸலாமுக்கு பதில் சொல்வது, நோய் விசாரிப்பது, ஜனாஸாவில் கலந்து கொள்வது, விருந்த ழைப்பை ஏற்பது, அவர் தும்மி அல்ஹம்து லில்லாஹ் எனக் கூறினால் “யர்ஹமுகல்லாஹ்” எனக் கூறுவது ஆகியவை யாகும்” என நபி (ஸல்)அவர்கள் கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: அபூஹுரைரா(ரலி), நூல்: புகாரி(1240), முஸ்லிம்(2162)

4. அவன் இறந்துவிட்டால் அவனது ஜனாஸாவில் கலந்து கொள்ள வேண்டும்.

“ஒரு முஸ்லிமுக்கு பிற முஸ்லிமின் மீது ஐந்து கடமைகள் உள்ளன. அவை, ஸலாமுக்கு பதில் சொல்வது, நோய் விசாரிப்பது, ஜனாஸாவில் கலந்து கொள்வது, விருந்த ழைப்பை ஏற்பது, அவர் தும்மி அல்ஹம்து லில்லாஹ் எனக் கூறினால் “யர்ஹமுகல்லாஹ்” எனக் கூறுவது ஆகியவை யாகும்” என நபி (ஸல்)அவர்கள் கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: அபூஹுரைரா(ரலி), நூல்: புகாரி(1240), முஸ்லிம்(2162)

5. ஒரு விஷயத்தில் அவன் சத்தியம் செய்தால் அதை நிறைவேற்றுவதற்கு அவனுக்கு உதவ வேண்டும் சத்தியத்தை அவன் முறித்துவிடாமல் இருப்பதற்காக.

“நோயாளியை நோய் விசாரித்தல், ஜனாஸாவில் கலந்து கொள்ளுதல், தும்மியவருக்கு பதில் கூறல், சத்தியம் செய்த வருக்கு அதை நிறைவேற்ற உதவுதல், அநீதி இழைக்கப் பட்டவருக்கு உதவுதல், விருந்து அழைப்பை ஏற்றுக் கொள்ளுதல், ஸலாமிற்குப் பதில் கூறல் ஆகியவற்றை நபி (ஸல்) அவர்கள் எங்களுக்கு ஏவியுள்ளார்கள்” என பர்ராவு பின் ஆஸி.ஃப்(ரலி) அறிவிக்கிறார்கள். நூல்: புகாரி(1239), முஸ்லிம்(2066)

6. ஒரு பொருளில் அல்லது ஒரு காரியத்தில் அறிவுரை வழங்குமாறு அவன் கோரினால் அவனுக்கு அறிவுரை வழங்க வேண்டும். அதாவது அவ்விஷயத்தில் எது சரியாகவும் நன்மை பயப்பதாகவும் இருப்பதாக தான் கருதுகின்றானோ அதை அவனுக்குத் தெளிவு படுத்த வேண்டும்.

“உங்களில் ஒருவர் தன் சகோதரரிடம் அறிவுரை கேட்டால் அவருக்கு அறிவுரை வழங்கட்டும்” என நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக இமாம் புகாரி அவர்கள் அறிவிப்பாளர் வரிசை இன்றி பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

7. தனக்கு விரும்புவதையே அவனுக்கும் விரும்ப வேண்டும். அதுபோல தனக்கு விரும்பாததை அவனுக்கும் விரும்பக் கூடாது.

“தனக்கு விரும்புவதையே தன் சகோதரனுக்கும் விரும்பாத வரை உங்களில் யாரும் மு.ஃமினாக முடியாது” என நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: அனஸ்(ரலி),

நூல்: புகாரி(13), முஸ்லிம்(45)

“கட்டடங்களில் ஒரு பகுதி இன்னொரு பகுதியை இறுக்கிப் பிடித்து உதவியாக இருப்பது போல ஒரு மு.்.மின் பிற மு.்.மினுக்கு உதவியாக இருப்பான்” என நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: அபூமூஸா(ரலி),

நூல்: புகாரி(2446), முஸ்லிம்(2585)

8. அவனுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும். அவனுக்கு உதவி, ஒத்தாசை தேவைப்படும் எந்த இடத்திலும் அவனுக்கு உதவாமல் இருக்கக் கூடாது.

“உன் சகோதரன் அநீதியிழைப்பவனாக இருந்தாலும் அநீதி யிழைக்கப்பட்டவனாக இருந்தாலும் அவனுக்கு நீ உதவி செய்” என நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். உடனே ஒரு மனிதர், “அல்லாஹ்வின் தூதரே! அநீதி இழைக்கப்பட்டவனாக இருந்தால் அவனுக்கு நான் உதவலாம். அநீதியிழைப்பவனாக இருந்தால் அவனுக்கு எப்படி உதவுவது?” என்று கேட்டார். அதற்கு நபி(ஸல்) அவர்கள், “அநியாயம் செய்வதிலிருந்து அவனைத் தடுக்க வேண்டும். அதுவே அவனுக்கு நீ உதவுவது ஆகும்” என்று கூறினார்கள். நூல்: புகாரி(6952), திர்மிதி(2255)

“தன் சகோதர முஸ்லிமுடைய மானமரியாதையை யார் காப்பாற்றுகின்றாரோ அவரது முகத்தை மறுமையில் அல்லாஹ் நரகிலிருந்து காப்பாற்றுவான்” என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: அபூதர்தா(ரலி),

நூல்: திர்மிதி(1931)

9. அவனுக்கு ஏதேனும் தீங்கிழைப்பதோ துன்பம் கொடுப் பதோ கூடாது. ஏனெனில் நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “..ஒரு முஸ்லிமுடைய இரத்தம், பொருள், மானம் ஆகிய

அனைத்தும் பிற முஸ்லிமின் மீது ஹராமாகும்.” அறிவிப்பவர்: அபூஹுரைரா(ரலி), நூல்: முஸ்லிம்(2564)

“ஒரு முஸ்லிமை அச்சுறுத்துவது எந்த முஸ்லிமுக்கும் ஹலால் இல்லை” என நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

அறிவிப்பவர்: அப்துர் ரஹ்மான் பின் அபீலைலா(ரலி), நூல்: அபூதாவூத்(5004), அஹ்மத்

“எவருடைய நாவை விட்டும் கரத்தை விட்டும் பிற முஸ்லிம்கள் பாதுகாப்பாக இருக்கின்றார்களோ அவரே உண்மையான முஸ்லிம்” என நபி(ஸல்) கூறினார்கள்.

அறிவிப்பவர்: ஜாபிர்(ரலி), நூல்: புகாரி(10), முஸ்லிம்(41)

10. அவனிடம் பணிவுடன் நடந்து கொள்ள வேண்டும். அவனிடம் பெருமை அடிக்கக் கூடாது. மார்க்கம் அனுமதிக் கின்ற சபையில் அவனை எழுப்பி விட்டு அவனுடைய இடத்தில் அமரவும் கூடாது.

“மனிதர்களை விட்டும் உன் முகத்தை (பெருமையோடு) திருப்பிக் கொள்ளாதே! பூமியில் கர்வமாக நடக்காதே! கர்வம் கொண்டு பெருமையடிக்கும் அகந்தையும் ஆணவமும் கொண்ட எவனையும் அல்லாஹ் நேசிப்பதில்லை.” (31:18)

“...அல்லாஹ்வுக்காக பணிவை மேற்கொள்ளும் எவரையும் அல்லாஹ் உயர்த்தாமலில்லை” என நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: அபூஹுரைரா(ரலி), முஸ்லிம்(2588)

நபி(ஸல்)அவர்கள் அனைவரிடமும் பணிவுடன் நடந்து கொள்வார்கள். விதவைகள் மற்றும் ஏழைகளுடன் சென்று அவர்களின் தேவைகளை நிறை வேற்றிக் கொடுப்பதைக் குறையாக எண்ணி கர்வம் கொள்ள மாட்டார்கள்.

“உங்களில் யாரும் இன்னொருவரை அவருடைய இடத்தை விட்டும் அகற்றிவிட்டு அவ்விடத்தில் அமர வேண்டாம்” எனவும் நபி(ஸல்) கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: இப்னு உமர்(ரலி), நூல்: புகாரி(6269), முஸ்லிம்(2177)

“மாறாக மற்றவருக்கும் இடம் கொடுத்து அமருங்கள் அல்லாஹ் உங்களுக்கு இடம் கொடுப்பான்” என்ற கூடுதல் தகவல் அஹ்மதில் இடம்பெற்றுள்ளது.

11. மூன்று நாட்களுக்கு மேல் அவனை வெறுக்கக் கூடாது.

“ஒரு முஸ்லிம் தன் சகோதரனை மூன்று நாட்களுக்கு மேல் வெறுப்பது கூடாது. இருவரும் சந்திக்கும்போது ஒருவரை ஒருவர் புறக்கணித்துச் செல்வதும் கூடாது. அவர்களில் முதலில் ஸலாம் சொல்பவரே சிறந்தவர்” என நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: அபூஅய்யூப்(ரலி), நூல்: புகாரி(6077), முஸ்லிம்(2560)

“நீங்கள் ஒருவர் மற்றவர் மீது குரோதம் கொள்ளவோ பொறாமை கொள்ளவோ வேண்டாம். ஒருவரையொருவர் வெறுக்க வேண்டாம். அல்லாஹ்வின் அடியார்களாகிய நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் சகோதரர்களாக இருங்கள். ஒரு முஸ்லிம் தன் சகோதரனை மூன்று நாட்களுக்கு மேல் வெறுப்பது கூடாது” என நபி(ஸல்) கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: அபூஹுரைரா(ரலி), நூல்: புகாரி(6065), முஸ்லிம்(2559)

12. அவனைப் பற்றி புறம் பேசுவது, இழிவாகக் கருதுவது, குறை கூறுவது, அவனைக் கேலி செய்வது, மோசமான பட்டப் பெயர் சூட்டி அழைப்பது, கோள் சொல்வது ஆகிய அனைத்தும் கூடாது.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: உங்களில் ஒருவர் மற்றவரைப் புறம் பேச வேண்டாம். உங்களில் எவரேனும் இறந்துவிட்ட

தன் சகோதரனின் இறைச்சியை சாப்பிட விரும்புவாரா? அதை வெறுப்பீர்கள். (49:12)

“நம்பிக்கை கொண்டோரே! ஒரு சமுதாயம் இன்னொரு சமுதாயத்தைக் கேலி செய்ய வேண்டாம். அவர்கள் இவர்களை விடச் சிறந்தவர்களாக இருக்கலாம். எந்தப் பெண்களும் வேறு பெண்களைக் கேலி செய்ய வேண்டாம். அவர்கள் இவர்களை விடச் சிறந்தவர்களாக இருக்கலாம். உங்களுக்குள் நீங்கள் குறை கூற வேண்டாம். (தீய) பட்டப் பெயர்களால் அழைக்க வேண்டாம். நம்பிக்கை கொண்ட பின் (தீய) பட்டப் பெயர் சூட்டுவது மிகக் கெட்டதாகும். எவர்கள் (இவற்றிலிருந்து) மீளவில்லையோ அவர்கள் தாம் அநியாயக் காரர்கள்.” (49:11)

“புறம் பேசுதல் என்றால் என்னவென்று உங்களுக்கு தெரியுமா?” என்று நபி(ஸல்) கேட்டதும் “அல்லாஹ்வும் அவன் தூதருமே நன்கறிந்தவர்கள்” எனத் தோழர்கள் கூறினர். உடனே நபி(ஸல்) அவர்கள், “(அது) உன் சகோதரனைப் பற்றி அவன் விரும்பாததை நீ கூறுவதாகும்” என்று கூறினார் கள். அப்போது “நான் கூறும் விஷயம் என் சகோதரனிடத்தில் இருந்தாலுமா?” என்று கேட்கப்பட்டதற்கு நபி(ஸல்) அவர்கள், “நீ கூறும் விஷயம் உன் சகோதரனிடத்தில் இருந்தால் நீ அவனைப் பற்றி புறம் பேசி விட்டாய்! நீ கூறும் விஷயம் உன் சகோதரனிடம் இல்லையெனில் நீ அவனைப் பற்றி அவதூறு சொல்லி விட்டாய்” என்று பதிலளித்தார்கள். அறிவிப்பவர் அபூஹுரைரா(ரலி), நூல்: முஸ்லிம்(2589)

“உங்கள் உயிர், உங்கள் சொத்து, உங்கள் மானம் இவை யாவும் உங்களுக்குப் புனிதமானதாகும்” என நபி(ஸல்) அவர்கள் தமது இறுதி ஹஜ்ஜின் போது குறிப்பிட்டார்கள்.

நூல்: புகாரி(4406), முஸ்லிம்(1679)

“கோள் சொல்லித் திரிபவன் சொர்க்கம் செல்ல மாட்டான்” என நபி(ஸல்) கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: ஹுதை∴பா(ரலி), நூல்: புகாரி(6056), முஸ்லிம(105)

13. அவன் உயிருடன் இருக்கும்போதும் அவன் இறந்த பிறகும் அவனைத் திட்டக் கூடாது.

“ஒரு முஸ்லிமைத் திட்டுவது பாவமாகும். அவனைக் கொலை செய்வதோ இறைநிராகரிப்பாகும்” என நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: இப்னு மஸ்வூத்(ரலி), நூல்: புகாரி(48), முஸ்லிம்(64)

“இறந்தவர்களைத் திட்டாதீர்கள். ஏனெனில் அவர்கள் செய்ததற்கான கூலியை அவர்கள் அடைந்துவிட்டார்கள்” என நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

அறிவிப்பவர்: ஆயிஷா(ரலி), நூல்: புகாரி(1393)

14. அவன் மீது பொறாமை, குரோதம் கொள்வது, அவனைப் பற்றி தவறாக எண்ணுவது, அவனைத் துருவி துருவி ஆராய்வது ஆகியவை கூடாது. அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

“நம்பிக்கை கொண்டோரே! ஊகங்களில் அதிகமானதை விட்டு விலகிவிடுங்கள். சில ஊகங்கள் பாவமாகும். மேலும் (பிறரைத்) துருவித் துருவி ஆராயாதீர்கள்.” (49:12)

(“நீங்கள் ஒருவர் மற்றவர் மீது குரோதம் கொள்ளவோ பொறாமை கொள்ளவோ வேண்டாம். ஒருவரையொருவர் வெறுக்க வேண்டாம். அல்லாஹ்வின் அடியார்களாகிய நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் சகோதரர்களாக இருங்கள். ஒரு முஸ்லிம் தன் சகோதரனை மூன்று நாட்களுக்கு மேல் வெறுப்பது கூடாது” என நபி(ஸல்) கூறினார்கள்.)

நூல்: புகாரி(6065), முஸ்லிம்(2559)

15. அவனை ஏமாற்றுவதோ அவனுக்கு துரோகம் செய்வதோ கூடாது. அவனைப் பொய்ப்படுத்தவும் கூடாது.

“நம்பிக்கை கொண்ட ஆண்களையும் பெண்களையும் அவர்கள் செய்யாததைக் கூறி துன்புறுத்துவோர் அவதூறையும் தெளிவான பாவத்தையும் சுமந்துவிட்டனர்.” (33:58)

“நான்கு பண்புகள் எவனிடம் உள்ளனவோ அவன் வடிகட்டிய நயவஞ்சகன் ஆவான். எவனிடத்தில் அந்த நான்கு பண்புகளில் ஏதேனும் ஒன்று இருக்கின்றதோ அவன் அதைக் கைவிடாதவரை நயவஞ்சகத்தினுடைய ஒரு பண்பு அவனிடம் இருந்து கொண்டே இருக்கும். (அவை) அவனை நம்பினால் துரோகம் செய்வான். பேசினால் பொய்யுரைப்பான், ஒப்பந்தம் செய்தால் மோசடி செய்வான், விவாதம் புரிந்தால் நேர்மை தவறிப் பேசுவான்”” என நபி(ஸல்)அவர்கள் கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: இப்னு அம்ர்(ரலி), நூல்: புகாரி(34), முஸ்லிம்(58)

(ஒரு முஸ்லிம் பிற முஸ்லிமுக்குச் சகோதரனாவான். அவனுக்கு மேசடி செய்ய வேண்டாம். அவனைப் பொய்ப் படுத்த வேண்டாம். (தேவையான சமையத்தில்) அவனுக்கு உதவாமல் இருக்க வேண்டாம். ஒரு முஸ்லிமின் மானம், உயிர், செல்வம் ஆகியவை மற்றொரு முஸ்லிமுக்கு ஹராம் ஆகும். இறையச்சம் இங்கே தான் இருக்கிறது. ஒருவன் தனது முஸ்லிமான சகோரனை இழிவாகக் கருதுவதே அவனுக்குத் தீமை நேரப் போதுமானது என்று நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். நூல்: திர்மிதி-1927)

16. அவனிடம் அழகிய முறையில் நடந்து கொள்ள வேண்டும். அதாவது அவனுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும். தீமை செய்யக்கூடாது. மலர்ந்த முகத்துடன் அவனைச்

சந்திக்க வேண்டும். அவன் செய்யும் நல்லுபகாரத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அவனுடைய தவறுகளை மன்னிக்க வேண்டும். அவனால் முடியாத காரியங்களைச் செய்யும்படி கூறக் கூடாது.

நீ எங்கிருந்த போதிலும் அல்லாஹ்வை அஞ்சிக் கொள். தீமை செய்தால் தொடர்ந்து நன்மை செய்து விடு. அது அத்தீமையைத் அழித்துவிடும். மக்களிடம் நல்ல முறையில் நடந்து கொள் என நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

அறிவிப்பவர்: அபூதர்(ரலி), நூல்: திர்மிதி(1987)

17. அவன் தன்னை விட மூத்தவனாக இருந்தால் அவனிடம் மரியாதையுடன் நடந்து கொள்ள வேண்டும். சிறியவனாக இருந்தால் அன்புடன் நடந்து கொள்ள வேண்டும்.

“பெரியவர்களை மதிக்காதவர்களும் சிறியவர்களுக்கு இரக்கம் காட்டாதவர்களும் நம்மைச் சார்ந்தவர்கள் அல்ல” என நபி(ஸல்)அவர்கள் கூறினார்கள்.

அறிவிப்பவர்: அனஸ்(ரலி), நூல்: திர்மிதி-1919

முஸ்லிம் அல்லாதவர்களுடன் நடந்து கொள்ளும் முறை

இஸ்வாமிய மார்க்கத்தைத் தவிர ஏனைய மதங்களும் இஸங்களும் அசத்தியமானவை. அவற்றைப் பின்பற்றக் கூடியவர்கள் கா.்.பிர்கள் (ஏக இறைவனை மறுப்போர்) ஆவர். இஸ்லாம் தான் உண்மையான மார்க்கம். அதைப் பின்பற்றுபர்கள் மு.்.மின்கள், முஸ்லிம்களாவர்.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: “நிச்சயமாக அல்லாஹ்விடம் (ஏற்கப்பட்ட) மார்க்கம் என்பது இஸ்லாம் தான்.” (3:19)

“இஸ்லாம் அல்லாத வேறு மார்க்கத்தை யாரேனும் விரும்பினால் அவரிடமிருந்து அது ஏற்கப்பட மாட்டாது. மறுமையில் அவர் நஷ்டமடைந்தவர்களில் ஒருவராக இருப்பார்.” (3:85)

இதனால் இஸ்லாத்தை ஏற்காத அனைவருமே கா.்.பிர்கள் (ஏக இறைவனை நிராகரிப்போர்) என்று ஒரு முஸ்லிம் கருத வேண்டும். முஸ்லிம் அல்லாதவர்களுடன் பின்வரும் ஒழுக்கங்களைப் பேணி நடக்க வேண்டும்.

1. அவர்களுடைய நிராகரிப்பை ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடாது. அதைப் பொருந்திக் கொள்ளவும் கூடாது. ஏனெனில் இறை நிராகரிப்பை பொருந்திக் கொள்வதும் இறைநிராகரிப்பாகும்.

2. நிராகரிப்பாளர்களை அல்லாஹ் வெறுப்பதனால் ஒரு முஸ்லிம் அவர்களை வெறுக்க வேண்டும். ஏனெனில் விருப்பும் வெறுப்பும் அல்லாஹ்வுக்காகவே இருக்க வேண்டும். தன்னை நிராகரிக்கின்றார்கள் என்பதற்காக அல்லாஹ் அவர்களை வெறுக்கும் போதெல்லாம் அல்லாஹ் வெறுக்கிறான் என்பதற்காக ஒரு முஸ்லிமும் அவர்களை வெறுக்க வேண்டும்.

3. அவர்களை நேசிப்பதும் அவர்களிடம் நட்பு கொள்வதும் கூடாது. ஏனெனில் அல்லாஹ் கூறுகிறான்.

“நம்பிக்கைகொண்டோர், நம்பிக்கை கொண்டோரை விட்டு விட்டு (ஏக இறைவனை) மறுப்போரை உற்ற நண்பர்களாக ஆக்க வேண்டாம்.” (3:28) “(நபியே!) அல்லாஹ்வையும் இறுதி நாளையும் நம்பும் சமுதாயத்தினர் அல்லாஹ்வையும் அவன் தூதரையும் பகைப்போர் தமது பெற்றோராக இருந்தாலும், பிள்ளைகளாக இருந்தாலும், சகோதரர்களாக இருந்தாலும், தமது குடும் பத்தினராக இருந்தாலும் அவர்களை நேசிப்பதை நீர் காண மாட்டீர்!” (58:22)

4. அவர்கள் முஸ்லிம்களுடன் போர்ப் பிரகடனம் செய்யாத வர்களாக இருந்தால் அவர்களிடம் ஒரு முஸ்லிம் நீதமாகவும் நேர்மையாகவும் நடந்து கொள்வதுடன் அவர்களுக்கு நன்மையே செய்ய வேண்டும்.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: "மார்க்க விஷயத்தில் உங்களுடன் போரிடாதோருக்கும், உங்கள் வீடுகளிலிருந்து உங்களை வெளியேற்றாதோருக்கும் நன்மை செய்வதையும் அவர் களுக்கு நீதி செலுத்துவதையும் அல்லாஹ் உங்களுக்குத் தடை செய்யவில்லை. நீதி செலுத்துவோரை அல்லாஹ் விரும்புகிறான்." (60:8)

5. பொதுவாக எல்லோரையும் போலவே அவர்கள் இடமும் அன்பாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். உதாரணமாக அவர் களுக்குப் பசித்தால் உணவளிக்க வேண்டும். அவர்களுக்குத் தாகம் ஏற்பட்டால் தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டும்.அவர்கள் நோயுற்றால் மருத்துவம் செய்ய வேண்டும். அல்லது அழிவி லிருந்து அவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும். மேலும் அவர் களுக்கு ஏற்படும் துன்பம், தொல்லைகளை நீக்க வேண்டும்.

"இரக்கம் காட்டுபவர்களுக்கு ரஹ்மான் இரக்கம் காட்டு கிறான். பூமியிலுள்ளவர்களுக்கு இரக்கம் காட்டுங்கள். வானிலுள்ளவர்கள் உங்களுக்கு இரக்கம் காட்டுவார்கள்" என நபி(ஸல்) கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: இப்னு மஸ்வூத்(ரலி),

நூல்: திர்மிதி(1924)

6. அவர்கள் முஸ்லிம்களுடன் போர்ப் பிரகடனம் செய்யாத வர்களாக இருந்தால் அவர்களின் பொருள், மானத்திற்குப் பங்கம் விளைவிக்கக் கூடாது.

“என் அடியார்களே! அநியாயம் செய்வதை எனக்கு நானே தடை செய்துள்ளேன். உங்களுக்கு இடையேயும் இதைத் தடை செய்திருக்கிறேன். எனவே உங்களில் ஒருவர் மற்ற வருக்கு அநியாயம் செய்ய வேண்டாம்...” என அல்லாஹ் கூறுவதாக நபி(ஸல்) கூறினார்கள்.

அறிவிப்பவர்: அபூதர்(ரலி), நூல்: முஸ்லிம்-2577

7. அவர்களுக்கு அன்பளிப்பு வழங்குவதும் அவர்கள் தரும் அன்பளிப்பை ஏற்பதும், யூத, கிறிஸ்தவர்களாக இருந்தால் அவர்களது உணவை உண்பதும் கூடும்.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: வேதம் கொடுக்கப்பட்டோரின் உணவு உங்களுக்கு அனுமதிக்கப்பட்டது. (5:5)

மதீனாவில் ஒரு யூதருடைய விருந்திற்கு நபி(ஸல்) அவர்கள் அழைக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் அந்த அழைப்பை ஏற்று அவர்கள் தந்த உணவை உண்டிருக்கிறார்கள்.

8. முஸ்லிம் பெண்களை அவர்களுக்கு மணமுடித்து கொடுக்கக் கூடாது. ஆனால் வேதம் கொடுக்கப்பட்டவர் களின் பெண்களை முஸ்லிம்கள் மணந்து கொள்வது கூடும்.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: இணை கற்பிக்கும் ஆண்கள் நம்பிக்கை கொள்ளும் வரை அவர்களுக்கு (உங்கள் பெண் களை) மணமுடித்துக் கொடுக்காதீர்கள். (2:221)

“மு.ஃ.மினான கற்புடைய பெண்களையும் உங்களுக்கு முன் வேதம் கொடுக்கப்பட்டோரில் உள்ள கற்புடைய பெண் களையும் வைப்பாட்டிகளாக்கிக் கொள்ளாமலும், விபச்சாரம் செய்யாமலும், கற்புநெறி தவறாமலும் அவர்களுக்குரிய மஹ்ரைக் கொடுத்து மணமுடிப்பது உங்களுக்கு அனுமதிக் கப்பட்டுள்ளது.” (5:5)

9. அவர்கள் தும்மி “அல்ஹம்து லில்லாஹ்” (எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே) என்று கூறினால் “யஹ்தீகு முல்லாஹ் வயுஸ்லிஹு பாலகும்” (அல்லாஹ் உனக்கு நேர்வழி காட்டுவானாக! உனது நிலையை சீர்படுத்து வானாக!) என்று கூறவேண்டும்.

ஏனெனில் நபி(ஸல்)அவர்களிடம் யூதர்கள் தும்மும்போது “அல்ஹம்து லில்லாஹ்” (எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே) என்று கூறுவார்கள். காரணம் தங்களுக்காக “யர்ஹமு கல்லாஹ்” (அல்லாஹ் உனக்கு அருள் புரிவானாக!) என நபி அவர்கள் கூற வேண்டும் என எதிர்பார்ப்பார்கள். ஆனால் நபியவர்களோ “யஹ்தீகுமுல்லாஹ் வயுஸ்லிஹு பாலகும்” (அல்லாஹ் உனக்கு நேர்வழி காட்டுவானாக! உன் நிலையை சீர்படுத்துவானாக!) என்றே கூறுவார்கள். -திர்மிதி(2739)

10. அவர்களுக்கு முந்திக்கொண்டு ஸலாம் சொல்லக் கூடாது. அவர்கள் ஸலாம் கூறினால் வஅலைக்கும் என்று பதில் கூறலாம்.

“வேதக்காரர்கள் உங்களுக்கு ஸலாம் சொன்னால் “வஅலைக்கும்” என்று கூறுங்கள் என நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.” அறிவிப்பவர்: அனஸ்(ரலி),

நூல்: புகாரி(6258), முஸ்லிம்(2163)

11. அவர்களைக் கடந்து செல்லும்போது பாதையின் ஓரத்திற்கு அவர்களை விட்டுவிட வேண்டும்.

யூத, கிறிஸ்தவர்களுக்கு முந்திக்கொண்டு ஸலாம் சொல் லாதீர்கள். அவர்களை நீங்கள் ஒரு பாதையில் சந்தித்தால் பாதையின் ஓரத்திற்கு அவர்களை விட்டு விடுங்கள் என நபி (ஸல்) கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: அபூஹுரைரா(ரலி),

நூல்: முஸ்லிம்(2167), திர்மிதி(1602), அபூதாவூத்(5205)

12. (கலாச்சாரத்திலும் பழக்கவழக்கங்களிலும்) அவர் களுக்கு மாறு செய்ய வேண்டும். அவர்களுக்கு ஒப்பாக நடக்கக் கூடாது. ஏனெனில் “யார் ஒரு சமுதாயத்தினருக்கு ஒப்பாக நடக்கிறாரோ அவர் அவர்களைச் சார்ந்தவராவார்.” என நபி(ஸல்)அவர்கள் கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: இப்னு உமர் (ரலி), நூல்: அபூதாவூது(4031)

உயிரினங்களுடன் நடந்து கொள்ளும் முறை

ஒரு முஸ்லிம் பெரும்பாலான உயிரினங்களை கண்ணியமான படைப்பாகக் கருதி அவற்றுடன் அன்புடன் நடந்து கொள்ள வேண்டும். உயிரினங்கள் விஷயத்தில் பின்வரும் ஒழுங்குகளைப் பேண வேண்டும்.

1. அவைகளுக்கு பசித்தால் உணவும் தாகித்தால் தண்ணீரும் கொடுக்க வேண்டும்.

“உயிருடைய பிராணி ஒவ்வொன்றின் விஷயத்திலும் (அதற்கு உதவும் பட்சத்தில்) கூலியுண்டு.” நபிமொழி

நூல்: புகாரி(2363), முஸ்லிம்(2244)

2. அவைகளிடம் அன்பு செலுத்த வேண்டும், இரக்கம் காட்ட வேண்டும்.

நாங்கள் ஒரு பயணத்தில் நபி(ஸல்)அவர்களுடன் இருந்தோம்.(ஓரிடத்தில்) அவர்கள் தமது தேவையை நிறைவேற்றச் சென்றார்கள். அப்போது நாங்கள் இரு குஞ்சுகளுடன் ஒரு சிட்டுக்குருவியைக் கண்டோம். அக்குஞ்சுகளை நாங்கள் வெளியே எடுத்தபோது அதன் தாய்க் குருவி படபடவென சிறகடித்துக் கொண்டு வந்தது. அங்கு வந்த நபி(ஸல்) அவர்கள் “குஞ்சுகளை (தாயிடமிருந்து) பிரித்து இச்சிட்டுக் குருவியை வேதனை செய்தது யார்? அதன் குஞ்சுகளை அதன் தாயிடமே விட்டுவிடுங்கள்” என்று கூறினார்கள்.

அறிவிப்பவர்: இப்னு மஸ்வூத்(ரலி), (அபூதாவூத்-2675)

3. அவற்றைக் கொல்லும்போது அல்லது அறுக்கும்போது அவற்றுக்குச் சிரமம் தரக் கூடாது.

“ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் நல்லமுறையில் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று அல்லாஹ் கடமையாக்கியுள்ளான். நீங்கள் உயிரினங்களைக் கொன்றால் அழகிய முறையில் கொல்லுங்கள். அறுத்தால் அழகிய முறையில் அறுங்கள். அறுக்கும் பிராணிகளுக்குச் சிரமம் தராதீர்கள். கத்தியை நன்கு தீட்டிக் கொள்ளுங்கள்.” அறிவிப்பவர்: ஷத்தாத் பின் அவ்ஸ்(ரலி), நூல்: முஸ்லிம்(1955)

4. எந்த விதத்திலும் அவற்றைத் துன்புறுத்தக்கக் கூடாது. பட்டினி போடுவது, அடிப்பது, அவற்றால் சுமக்க முடியாத வற்றை அவற்றில் ஏற்றுவது, அவற்றை கோரப்படுத்திக் கொலை செய்வது அல்லது நெருப்பில் இடுவது ஆகிய எந்த விதத்திலும் சரி அவற்றைத் துன்புறுத்தக் கூடாது.

“ஒரு பூனையைக் கட்டி வைத்து அதற்கு உணவு கொடுக் காமல், தானாகச் சென்று புற்பூண்டுகளைத் திண்ணவிடாமல் அதனை வதைத்துக் கொன்றதற்காக ஒரு பெண் நரகத் திற்குச் சென்றதாக” நபி(ஸல்) அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

நூல்: புகாரி(3318), முஸ்லிம்(2619)

நபி(ஸல்)அவர்கள் எறும்புகள் இருக்கும் இடத்தைக் கடந்து சென்றபோது அவை நெருப்பால் பொசுக்கப்பட்டிருந்தன. உடனே, “நெருப்பைப் படைத்தவனைத் தவிர வேறு எவரும் நெருப்பால் வேதனை செய்யக் கூடாது” என்று கூறினார்கள்.

நூல்: அபூதாவூத்(2675)

5. உயிரினங்களில் வெறிநாய், ஓநாய், பாம்பு, தேள், எலி போன்ற மனிதர்களுக்கு ஊறு விளைவிக்கின்றவற்றைக் கொல்வது ஆகுமானதாகும்.

“தீங்கு தரக்கூடிய ஐந்து உயிரினங்களை ஹரம் எல்லை யிலும் மற்ற இடங்களிலும் கொல்வது கூடும். அவை, பாம்பு, கருப்பு வெள்ளை கலந்த காகம், எலி, வெறிநாய், பருந்து ஆகியவையாகும்” என நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

அறிவிப்பவர்: ஆயிஷா(ரலி), நூல்: முஸ்லிம்(1198)

புகாரியினுடைய அறிவிப்பில் (3314) “பாம்பு” என்பதற்குப் பதில் “தேள்” என்று வந்துள்ளது.

6. நலன் கருதி ஆடு, மாடு, ஒட்டகம் ஆகிய கால்நடை களின் காதுகளில் அடையாளத்துக்காக சூடு போடுவது கூடும். ஏனெனில் நபி(ஸல்)அவர்கள் ஸகாத் ஒட்டகத்திற்கு தம் திருக்கரத்தாலேயே அடையாளத்திற்காக சூடுபோட்டுள் ளார்கள். கால்நடைகள் அல்லாத மற்ற பிராணிகளுக்கு இவ்வாறு சூடுபோடக்கூடாது. ஏனெனில் முகத்தில் சூடுபோடப் பட்ட ஒரு கழுதையை நபி(ஸல்)அவர்கள் கண்டதும் “இதன் முகத்தில் சூடு போட்டவரை அல்லாஹ் சபிக்கிறான்” என்று கூறினார்கள். (முஸ்லிம்-2117)

7. அவற்றுக்காக ஸகாத் கொடுக்க வேண்டிய திருந்தால் அதை நிறைவேற்றுவதன் மூலம் அவற்றில் அல்லாஹ்வுக் குரிய கடமை இருப்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

8. வணக்க வழிபாடுகளை விட்டும் அவற்றில் ஈடுபடுவதோ அல்லது அவற்றால் அல்லாஹ்வை நினைவுகூர்வதை விட்டும் பாராமுகமாகி விடுவதோ கூடாது.

“நம்பிக்கை கொண்டோரே! உங்கள் செல்வங்களும் பிள்ளைகளும் அல்லாஹ்வின் நினைவை விட்டு உங்களைத் திசை திருப்பி விட வேண்டாம்.” (63:9)

குதிரைகள் மூன்று நோக்கங்களுக்காகப் பயன்படுத்தப் படுகின்றன. அவை, ஒரு மனிதனுக்கு நன்மையாகவும், ஒரு மனிதனுக்கு அவன் நரகில் நுழைவதற்குத் திரையாகவும், ஒரு மனிதனுக்குப் பாவமாகவும் அமைகின்றன என நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

ஒருவன் அல்லாஹ்வின் பாதையில் (அறப்போருக்காக) அதைப் புற்பூண்டுகளுள்ள பசுமையான இடத்தில் நீளமான கயிற்றால் கட்டிவிடுகிறான் என்றால் அந்த இடத்தில் அது எந்த அளவுக்கு மேய்ந்ததோ அந்த அளவுக்கு அவனுக்கு நன்மைகள் உண்டு. அது கயிற்றை அறுத்துக் கொண்டு எல்லா இடத்தையும் ஒரு முறையோ இரு முறையோ சுற்றி வந்தால் அது எடுத்துவைக்கின்ற எட்டுகளுக்கும் அதன் விட்டைகளுக்கும் அவனுக்கு நன்மைகளுண்டு.அது எங்காவது ஓர் ஆற்றுக்குச் சென்று தண்ணீர் குடித்தால் அதற்குத் தண்ணீர் புகட்ட வேண்டுமென்ற எண்ணம் அவனுக்கு இல்லா விட்டாலும் அவனுக்கு நன்மைகள் உண்டு.

இன்னொருவன் பிறரிடம் யாசிக்காமல் தன்னிறைவுடனும் சுயமரியாதையுடனும் இருப்பதற்காக குதிரை வளர்க்கிறான். அதேநேரத்தில் அதற்குரிய உரிமைகளையும் கடமை களையும் அவன் மறந்துவிடுவதில்லை என்றால் அது அவனுக்கு நரகில் நுழைவதற்குத் திரையாக அமையும்.

மற்றொருவன் பெருமைக்காகவும் பகட்டுக்காகவும் முஸ்லிம்களிடம் பகைமை பாராட்டுவதற்காகவும் குதிரை

வளர்க்கிறான் எனில் அது அவனுக்குப் பாவமாக அமையும். அறிவிப்பவர்: அபூஹுரைரா(ரலி), நூல்: புகாரி(2860)

(குறிப்பு:- அதற்குரிய உரிமைகள், கடமைகள் என்பது அதில் பாரபட்சமின்றி சுமைகளை, சவாரியை ஏற்றுவது, இந்த சமயத்தில் அதனிடம் மென்மையாகவும், கருணையுடனும் நடந்து கொள்வது, அதற்கு உணவளித்து, தண்ணீர் புகட்டி அதனிடம் நல்லவிதமாக நடந்து கொள்வது, அதற்குரிய ஸகாத்தை நிறைவேற்றுவது போன்றவையாகும்.)

சபை ஒழுக்கங்கள்

ஒரு முஸ்லிமுடைய முழு வாழ்க்கையும் இஸ்லாமிய வழிகாட்டுதலுக்கு உட்பட்டதாகவும் அதனைப் பின்பற்றி யதாகவும் அமைய வேண்டும். அவ்வழிகாட்டுதல் சபையில் அமரும் முறை, சபையில் தன் சகாக்களுடன் அமர்ந்திருப்பது எப்படி என்பது உட்பட வாழ்க்கையின் அனைத்து விவகாரங் களிலும் உள்ளது. எனவே ஒரு முஸ்லிம் சபையில் அமரும் போது பின்வரும் ஒழுக்கங்களைக் கடைபிடிக்க வேண்டும்.

1. சபையில் அமர விரும்பினால் முதலில் அங்கு அமர்ந் திருப்போருக்கு ஸலாம் கூறியபின் அமர வேண்டும். சபையி லிருந்து யாரையும் எழுப்பிவிட்டு அவருடைய இடத்தில் அமரக் கூடாது. இவ்வாறே இரண்டு பேருக்கு மத்தியில் அவர்களின் அனுமதியின்றி உட்காரக்கூடாது.

“உங்களில் யாரும் இன்னொருவரை அவருடைய இடத்தை விட்டும் அகற்றிவிட்டு அவ்விடத்தில் அமர வேண்டாம்” என நபி(ஸல்) கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: இப்னு உமர்(ரலி),
நூல்: புகாரி(6269), முஸ்லிம்(2177)

“மாறாக மற்றவருக்கும் இடம் கொடுத்து அமருங்கள் அல்லாஹ் உங்களுக்கு இடம் கொடுப்பான்” என்ற கூடுதல் தகவல் அஹ்மதில் இடம்பெற்றுள்ளது.

இப்னு உமர்(ரலி) அவர்களுக்காக ஒருவர் சபையில் தனது இடத்திலிருந்து எழுந்தபோது அவ்விடத்தில் அவர்கள் அமரவில்லை. காரணம் “சபையில் இருவருக்கு மத்தியல் அவர்கள் அனுமதியின்றி அமர்வது எவருக்கும் ஆகுமான தல்ல” என நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

நூல்: அபூதாவூத்(4845), திர்மிதி(2752)

2. சபையில் ஒருவர் தன் இடத்திலிந்து எழுந்து சென்று விட்டு பிறகு திரும்பவும் வந்தால் அந்த இடத்திற்கு அவரே உரித்தானவர்.

“உங்களில் ஒருவர் சபையில் தம் இடத்திலிருந்து எழுந்து சென்றுவிட்டுத் திரும்பவும் வந்தால் அவரே அவ்விடத்திற்கு உரித்தானவர்” என நபி(ஸல்)அவர்கள் கூறினார்கள்.

அறிவிப்பவர்: அபூஹுரைரா(ரலி), நூல்: முஸ்லிம்(2179)

3. சபையின் மத்தியில் சென்று யாரும் அமரக் கூடாது. ஏனெனில் “சபையின் மத்தியில் சென்று அமர்பவரை நபி (ஸல்) அவர்கள் சபித்துள்ளார்கள்” நூல்: அபூதாவூத்(4826)

(அல்பானி இதை பலவீனப்படுத்தியுள்ளார்.)

4. சபையில் அமர்ந்திருக்கும்போது பேண வேண்டிய சில ஒழுக்கங்கள்.

பல்குத்துவது, மூக்கில் கை விடுவது கூடாது. துப்புவது, சளியைக் காருவது போன்றவற்றைத் தவிர்க்க வேண்டும். அதிக அசைவின்றி அமைதியாக இருக்க வேண்டும். பேசினால் சரியானதைப் பேச வேண்டும். தன்னைப் பற்றியும் தன் குடும்பத்தைப் பற்றியும் பெருமையாகப் பேசக் கூடாது.

மற்றவர் பேசும்போது செவிதாழ்த்திக் கேட்க வேண்டும். பேசுபவரைக் குறுக்கீடு செய்யக் கூடாது.

இவ்வொழுக்கங்களைக் கடைபிடிக்கின்ற முஸ்லிம் இரு காரணங்களுக்காக அவற்றைக் கடைபிடிக்கிறான். ஒன்று: தன் செயலால், பண்பால் தன் சகோதரர்களுக்குத் தொல்லை தரக் கூடாது என்பதற்காக. ஏனெனில் ஒரு முஸ்லிமுக்கு தொல்லை கொடுப்பது தடை செய்யப்பட்டதாகும்.

“எவருடைய நாவிலிருந்தும் கரத்திலிருந்தும் பிற முஸ்லிம் கள் பாதுகாப்பு பெறுகின்றார்களோ அவரே உண்மையான முஸ்லிம்” என்பது நபிமொழி. (புகாரி-10, முஸ்லிம்-41)

இரண்டு: தனது சகோதரர்களின் அன்பையும் நேசத்தையும் பெற வேண்டும் என்பதற்காக. ஏனெனில் முஸ்லிம்களிடம் நேச பாசத்துடன் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று மார்க்கம் கட்டளையிட்டிருக்கின்றது.

நடைபாதையில் அமர்ந்தால்

நடைபாதையில் அமர்ந்தால் பின்வரும் ஒழுங்குகளை பேண வேண்டும்:

1. பார்வையைத் தாழ்த்திக் கொள்ள வேண்டும். அந்நியப் பெண்களைப் பார்க்கக் கூடாது. யாரையும் பொறாமையோடு அல்லது இழிவாகப் பார்க்கக் கூடாது.

2. பாதசாரிகளுக்குத் தொல்லை தரக்கக் கூடாது. அதாவது நாவால் திட்டுவது, கேவலமாகப் பேசுவது, குறை கூறுவது, அல்லது கையால் அடிப்பது, பொருட்களைப் பறிப்பது, பாதையின் குறுக்கே நின்று பாதசாரிகளைத் தடுப்பது, வழிப்பறி நடத்துவது போன்ற செயல்களைச் செய்து யாருக்கும் தொல்லை தரக் கூடாது.

3. பாதசாரிகளில் யார் ஸலாம் சொன்னாலும் பதில் சொல்ல வேண்டும். ஏனெனில் ஸலாமுக்குப் பதில் சொல்வது கடமையாகும். அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

“உங்களுக்கு வாழ்த்துக் கூறப்பட்டால் அதை விட அழகிய முறையில் அல்லது அதையோ திருப்பிக் கூறுங்கள்.” (4:86)

4. தம் முன் ஒரு நன்மை தவிர்க்கப்படுவதையோ அலட்சி யப்படுத்தப்படுவதையோ கண்டால் அந்த நன்மையைச் செய்யுமாறு சம்பந்தப்பட்டவருக்கு ஏவ வேண்டும். ஏனெனில் இந்த நிலையில் அந்த நன்மையை ஏவுவதற்கு அவர் தான் பொறுப்பாவார். காரணம் நன்மையை ஏவுவது ஒவ்வொரு முஸ்லிம் மீதும் கடமையாகும். உதாரணமாக தொழுகைக் காகப் பாங்கு சொல்லப்படுகிறது எனில் சபையிலுள்ளவர்கள் அல்லது வழியில் உள்ளவர்கள் யாரும் தொழுகைக்குச் செல்லவில்லை என்றால் தொழச் செல்லுமாறு அவர்களை ஏவுவது குறிப்பாக அவன் மீது கடமையாகிவிடுகின்றது.

5. இவ்வாறே தனக்கு முன்னால் ஒரு தீமை அரங்கேற்றப் படுவதைக் கண்டால் அதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். ஏனெனில் நன்மையை ஏவுவதைப் போலவே தீமையைத் தடுப்பதும் ஒவ்வொரு முஸ்லிம் மீதும் கடமையாகும்.

“உங்களில் ஒருவர் தீமையைக் கண்டால் அதைத் தன் கரத்தால் தடுக்கட்டும். அதற்கு இயலவில்லையெனில் தனது நாவால் தடுக்கட்டும். அதற்கும் இயலவில்லையெனில் தன் மனதால் வெறுத்து ஒதுங்கட்டும். இதுவே ஈமானின் பலவீனமான நிலை” என நபி(ஸல்) கூறினார்கள்.

அறிவிப்பவர்: அபூஸயீத்(ரழி), முஸ்லிம்(49)

உதாரணமாக ஒருவன் மற்றவன் மீது வரம்பு மீறிவிடு கிறான்- அவனை அடித்து விடுகிறான் அல்லது அவனது

பொருளை பறித்துவிடுகிறான் எனில் அவனால் முடிந்த வரை அத்தீமையைத் தடுப்பது அவன் மீது கடமையாகும்.

6. பாதை தவறியவருக்கு பாதையைக் காட்ட வேண்டும்.

இவ்வனைத்து ஒழுக்கங்களுக்கும் நபிவழியில் ஆதாரம் இருக்கின்றது.

“நடைபாதைகளில் அமர்வதை விட்டும் உங்களை எச்சரிக்கிறேன்” என்று நபி(ஸல்)அவர்கள் கூறினார்கள். உடனே நபித்தோழர்கள் “அது நாங்கள் அமர்ந்து பேசிக் கொண்டிருக்கும் இடமாகும். அதை விட்டால் எங்களுக்கு வேறு வழியில்லையே!” என்று கூறியதும் “நீங்கள் அமர்ந்து தான் ஆக வேண்டும் என்றால் பாதைக்குரிய கடமைமையை நிறைவேற்றிவிடுங்கள்” என்று நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். “பாதைக்குரிய கடமை என்ன?” என்று தோழர்கள் கேட்டதும் அதற்கு, “(அந்நியப் பெண்களை விட்டும்) பார்வையைத் தாழ்த்திக்கொள்வது, (பிறருக்குத்) தொல்லை தராமல் இருப்பது, ஸலாமிற்குப் பதில் சொல்வது, நன்மையை ஏவுவது, தீமையைத் தடுப்பது” என நபி(ஸல்) அவர்கள் பதிலளித்தார்கள். அறிவிப்பவர்: அபூஸயீத்(ரலி),

நூல்: புகாரி(2465), முஸ்லிம்(2121)

வேறு சில அறிவிப்புகளில் “பாதை தவறியவருக்கு வழிகாட்டுவது” என்றும் உள்ளது. (அபூதாவூத்-4815)

சபையிலிருந்து எழுந்து செல்லும்போது அல்லாஹ்விடம் பாவமன்னிப்புத் தேடுவதும் சபை ஒழுக்கங்களில் ஒன்றாகும். ஏனெனில் அந்த சபையில் ஏதேனும் தவறு நடந்திருந்தால் அதற்குப் பரிகாரமாக அது ஆகிவிடும்.

நபி(ஸல்) அவர்கள் சபையிலிருந்து எழுந்திருக்க விரும்பினால், “சுப்ஹானகல்லாஹும்ம வபிஹம்திக, அஷ்ஹது அன் லாயிலாஹ இல்லா அன்த அஸ்த.்.க்.்.பிருக வஅதூபு இலைக்க” என்று கூறுவார்கள். இது பற்றி கேட்கப்பட்டதற்கு சபையில் நடந்த தவறுகளுக்கு இது பரிகாரமாக அமையும் என்று கூறினார்கள். நூல்: திர்மிதி(3433)

سُبْحَانَكَ اَللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوْبُ إِلَيْكَ

(பொருள்: இறைவா! உன்னைப் புகழ்ந்து துதிக்கிறேன். உன்னைத் தவிர வணக்கத்திற்குரியவன் வேறு யாருமில்லை என சாட்சி கூறுகிறேன். உன்னிடம் மன்னிப்புக் கோரி உன்னிடமே மீளுகிறேன்.)

உண்பது, குடிப்பதன் ஒழுக்கங்கள்

ஒரு முஸ்லிம் உண்பதையும் பருகுவதையும் மற்ற காரியங்களுக்கு உதவியாகக் கருதவேண்டுமே தவிர அதைப் பிரதான நோக்கமாகக் கருதக்கூடாது. அவன் உண்ணுகிறான் பருகுகிறான் என்றால் தன் உடல் நலத்தைப் பேணி அதன் மூலம் இறைவழிபாடு செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக. அவ்வழிபாடு தான் மறுமையின் வெற்றிக்கும் நற்பாக்கியத்துக்கும் உரியவனாக அவனை ஆக்குகிறது. எனவே அவன் உண்ண வேண்டும், பருக வேண்டும் என்ற மோகத்திற்காக உண்ணவோ பருகவோ கூடாது. இங்கே அவன் உண்ணும் போதும் பருகும் போதும் குறிப்பட்ட சில மார்க்க ஒழுக்கங்களைக் கடைப்பிடிப்பது அவசியமாகும்.

உண்பதற்கு முன்னுள்ள ஒழுக்கங்கள்

1. அவனது உணவும் பானமும் தூய்மையானதாக இருக்க வேண்டும். அதாவது அதில் ஹராம் ஏதும் கலந்துவிடாமல் ஹலாலாக இருக்கவேண்டும்.

“நம்பிக்கை கொண்டோரே! நாம் உங்களுக்கு வழங்கிய வற்றில் தூய்மையானதையே உண்ணுங்கள்.”(2:172) தூய்மை யானது என்றால் ஹலாலானது- அசுத்தமாகவோ அருவருக் கத்தக்தாகவோ இல்லாதது என்று பொருள். “ஹராமின் மூலம் வளர்ந்த ஒவ்வொரு உடலுக்கு நரகமே பொருத்தமாகும்” என்பது நபிமொழி. நூல்: தப்ரானி கபீர், ஸஹீஹுல் ஜாமிஃ- 4495, இதே கருத்து திர்மிதியிலும் உள்ளது. (614)

2. உண்ணும்போதும் குடிக்கும்போதும் “வழிபாடு செய்வ தற்கு சக்தி கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காக இதைச் செய்கிறேன்” என எண்ணிக் கொள்ள வேண்டும். காரணம் உண்பதற்கும் குடிப்பதற்கும் கூலி கிடைக்க வேண்டுமென் பதற்காக. ஏனெனில் அனுமதிக்கப்பட்ட ஒரு காரியம் நல்லெண்ணத்தின் காரணமாக நற்கூலியைப் பெற்றுத் தரும் ஒரு வணக்கமாக மாறிவிடுகிறது.

3. கை அசுத்தமாக இருந்தால் அல்லது சுத்தமாக இருக் கிறது என்ற உறுதியில்லாமலிருந்தால் கழுவிக் கொள்ள வேண்டும்.

4. நபி (ஸல்) அவர்களைப் போல் பணிவோடு அமர வேண்டும். “நான் சாய்ந்துகொண்டு உண்ண மாட்டேன்” என நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

அறிவிப்பவர்: அபூஜுஹைஃபா(ரலி), நூல்: புகாரி(5398)

“ஒரு அடிமை சாப்பிடுவதுபோல சாப்பிடுவேன். ஒரு அடிமை அமர்வதுபோல (பணிவாக) அமர்வேன்” என நபி(ஸல்)

கூறியதாக ஆயிஷா(ரலி) அறிவிக்கும் ஹதீஸ் அபூய.ஃ.லாவில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. (ஸில்ஸில ஸஹீஹா-544)

5. இருப்பதைக் கொண்டு திருப்திகொள்ள வேண்டும். உணவைக் குறை கூறக்கூடாது. விரும்பினால் உண்ண வேண்டும் இல்லையெனில் விட்டுவிட வேண்டும்.

நபி(ஸல்) அவர்கள் ஒருபோதும் உணவை குறைகூறிய தில்லை. விரும்பினால் உண்பார்கள், இல்லையெனில் விட்டு விடுவார்கள். அறிவிப்பவர்: அபூஹுரைரா(ரலி), நூல்: புகாரி (3563), முஸ்லிம் (2024)

6. மற்றவருடன் சேர்ந்து உண்ண வேண்டும். அதாவது விருந்தினர், மனைவி, பிள்ளை, அல்லது வேலைக்காரனுடன் சேர்ந்து உண்ண வேண்டும்.

"அல்லாஹ்வின் தூதரே! நாங்கள் சாப்பிடுகிறோம். ஆயினும் வயிறு நிரம்புவதில்லை! (காரணம் என்ன?)" என நபித்தோழர்கள் கேட்டனர். நபி(ஸல்)அவர்கள் "நீங்கள் தனித் தனியாக உண்ணுகிறீர்கள் போலும்!" என்றார்கள். தோழர் களும் "ஆம்" என்றனார். நபி(ஸல்) அவர்கள், "நீங்கள் சேர்ந்து உண்ணுங்கள். உண்ணும்போது பிஸ்மில்லாஹ் கூறுங்கள். அல்லாஹ் உங்கள் உணவில் பரகத் செய்வான்"" என்று கூறினார்கள். (அபூதாவூத்-3764, 3286)

உண்ணும்போது கடைபிடிக்க வேண்டியவை

1. பிஸ்மில்லாஹ் சொல்லி ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

"நீங்கள் உண்ணும்போது பிஸ்மில்லாஹ் சொல்லி உண் ணுங்கள். ஆரம்பத்தில் பிஸ்மில்லாஹ் சொல்ல மறந்து விட்டால் (நினைவு வந்ததும்) பிஸ்மில்லாஹி அவ்வலஹு

வஆகிரஹு بِسْمِ اللهِ أَوَّلَهُ وَآخِرَهُ என்று கூறுங்கள்” என நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: ஆயிஷா(ரலி),

நூல்: அபூதாவூத்(3767), திர்மிதி-3285

பொருள்: இதன் ஆரம்பத்திலும் இறுதியிலும் அல்லாஹ் வின் திருப்பெயர் கொண்டு (உண்கிறேன்)

2. சாப்பிட்டு முடித்ததும் அல்லாஹ்வைப் புகழ வேண்டும்.

“ஒருவர் சாப்பிட்டு முடித்ததும் “அல்ஹம்து லில்லாஹில்லதீ அத்அமனீ ஹாதா வரஸகனீஹி மின் கைரி ஹவ்லிம் மின்னி வலா குவ்வா” என்று கூறினால் அவரது முன் பாவங்கள் மன்னிக்கப்படுகின்றன” என நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

அறிவிப்பவர்: முஆத் பின் அனஸ்(ரலி), திர்மிதி(3458)

اَلْحَمْدُ لِلهِ الَّذِيْ أَطْعَمَنِيْ هَذَا وَرَزَقَنِيْهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِّنِّي وَلاَ قُوَّةٍ

(பொருள்: எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே! அவனே எனக்கு இவ்வுணவை அளித்தான். என்னிடமிருந்து எவ்வித முயற்சியும் சக்தியுமின்றி இதனை எனக்கு அருளினான்.)

3. வலது கையால் (ரொட்டி போன்ற உணவாக இருந்தால் மூன்று விரல்களால்) உண்ண வேண்டும். உணவைக் கொஞ்சமாக அள்ளி நன்கு மென்று சாப்பிட வேண்டும். தட்டின் ஓரத்திலிருந்து சாப்பிட வேண்டும். நடுவிலிருந்து சாப்பிடக் கூடாது.

உமர் பின் அபீஸலமா (ரலி) கூறியதாவது: “நான் நபி (ஸல்) அவர்களின் மடியில் சிறுவனாக இருந்தபோது எனது கை தட்டில் இங்கும் அங்குமாகச் சென்று கொண்டிருந்தது. அப்போது, “குழந்தாய்! சாப்பிடும் போது நீ பிஸ்மில்லாஹ்

கூறு, உன் வலது கையால் சாப்பிடு, தட்டின் ஓரத்திலிருந்து சாப்பிடு” என நபி(ஸல்) என்னிடம் கூறினார்கள்.

நூல்: புகாரி(5376), முஸ்லிம்(2022)

4. உண்ணும் உணவிலிருந்து ஏதாவது கீழே விழுந்து விட்டால் அழுக்கை அகற்றிவிட்டு அதை உண்ண வேண்டும்.

“உங்களின் ஒருவரது உணவிலிருந்து ஒரு பருக்கை கீழே விழுந்துவிட்டால் அதை எடுத்து அதன் அழுக்கை அகற்றி விட்டு அதை அவர் உண்ணட்டும். அதை ஷைத்தானுக்காக விட்டுவிட வேண்டாம்” என நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

அறிவிப்பவர்: ஜாபிர் (ரழி), நூல்: முஸ்லிம்(2033)

5. சூடான உணவில் ஊதக்கூடாது. ஆறாதை வரை அதைச் சாப்பிடவும் கூடாது. மேலும் தண்ணீர் அருந்தும் போது அதில் மூச்சுவிடக் கூடாது. பாத்திரத்திற்கு வெளியே மூச்சு விட்டுக் கொள்ள வேண்டும்.

“பாத்திரத்தில் மூச்சுவிடுவதையும் ஊதுவதையும் நபி (ஸல்) அவர்கள் தடுத்துள்ளார்கள்.”

அறிவிப்பவர்: இப்னு அப்பாஸ்(ரழி), நூல்: திர்மிதி(1888)

6. வயிறு புடைக்க உண்பதைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

“தன் வயிறை விட மோசமான பையை எந்த மனிதனும் நிரப்புவதில்லை. ஒரு மனிதனுக்கு தன் முதுகுத் தண்டை நிமிர்த்தும் அளவு சில கவளங்கள் போதுமானதே. தவிர்க்க இயலாத நிலையில் கால் வயிறு உணவும் கால் வயிறு தண்ணீரும் கால் வயிறு மூச்சு விடுவதற்கும் இருக்கட்டும்” என நபி(ஸல்) கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: மிக்தாம் (ரழி),

நூல்: ஆபூதாவூத்(3728), திர்மிதி(2380)

7. சபையில் தன்னை விட வயதில், அந்தஸ்தில் மூத்தவர் இருக்கும் போது தான் முந்திக் கொண்டு உண்ணப்பருக துவங்கக் கூடாது. இது ஒழுக்கத்துக்கு இடையூறானது.

8. சாப்பிடும்போது தன்னுடன் சாப்பிடும் சஹாக்களைப் பார்ப்பதும் கூர்ந்து கவனிப்பதும் கூடாது. அதனால் அவர்கள் வெட்கப்படலாம்.

9. மக்கள் வெறுக்கின்ற பழக்கங்களைச் செய்யக் கூடாது. அதாவது பாத்திரத்தில் கையை உதறுவது, அவனது வாயிலிருந்து ஏதாவது பாத்திரத்தில் விழுந்து விடாமல் இருப்பதற்காக பாத்திரத்தின் பக்கம் தலை சாய்ப்பது கூடாது. அதுபோல வாய் வைத்து கடித்த ரொட்டியின் மீதத்தை பாத்திரத்தில் போடவோ அசிங்கமான, வெறுக்கத்தக்க பேச்சுக்களைப் பேசவோ கூடாது. இதனால் உடன் சாப்பிடும் நண்பர்களுக்குத் தொல்லை ஏற்படலாம்.

உண்ட பின் கடைபிடிக்க வேண்டியவை

1. நபி(ஸல்)அவர்களைப் பின்பற்றி வயிறு நிரம்பும் முன்பே சாப்பிட்டு முடித்துவிட வேண்டும்.

2. கையைச் சூப்பிவிட்டுத் துடைத்துவிட வேண்டும். அல்லது சுத்தமாகக் கழுவிவிட வேண்டும்.

3. சிந்திய உணவை பொறுக்கி எடுக்க வேண்டும். இவ்வாறு செய்வது அருட்கொடைக்கு நன்றி செலுத்துவதாக அமையும்.

4. வாயை சுத்தப்படுத்துவதற்காக பற்களைக் குத்தி வாய்க் கொப்பளிக்க வேண்டும்.

5. உண்டு, குடித்து முடித்தவுடன் அல்லாஹ்வைப் புகழ வேண்டும். விருந்துக்குச் சென்றால் விருந்து கொடுத்த

வருக்காக “அல்லாஹுஉம்ம பாரிக் லஹுஉம் ஃபீமா ரஸக்தஹுஉம் வ.ஃக் ஃபிர்லஹுஉம் வர்ஹம்ஹுஉம்” என்று கூற வேண்டும்.

நூல்: முஸ்லிம்(2042)

اَللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ فِيمَا رَزَقْتَهُمْ وَاغْفِرْ لَهُمْ وَارْحَمْهُمْ

(பொருள்: இறைவா! இவர்களுக்கு நீ வழங்கியவற்றில் பரகத்து செய்வாயாக! இவர்களை மன்னித்து, இவர்களுக்கு அருள் புரிவாயாக.)

பயணத்தின் சட்டதிட்டங்கள்

பயணம் வாழ்க்கையின் அவசியத் தேவைகளில் ஒன்று. ஹஜ், உம்ரா செய்வது, போர் செய்வது, வியாபாரம் செய்வது, கல்வியைத் தேடுவது, சில சகோதரர்களை சந்திப்பது போன்ற வற்றுக்குப் பயணம் செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஏற்படு கின்றது. இதனால் பயணத்திற்கும், அதன் சட்டதிட்டங்கள் மற்றும் ஒழுக்கங்களுக்கும் இம்மார்க்கம் மிக முக்கியத்துவம் அளித்திருக்கின்றது. எனவே அவற்றைக் கற்று அதன்படி நடந்து கொள்வது ஒழுக்கமுள்ள முஸ்லிம் மீது கடமையாகும். முதலில் பயணத்தின் சட்டதிட்டங்களைப் பார்ப்போம்.

1. நான்கு ரக்அத்து தொழுகைகளைச் சுருக்கி இரண்டு ரக்அத்தாகத் தொழ வேண்டும். ம.ஃக்ரிபை மூன்றாகவே தொழ வேண்டும். அவன் வசிக்கின்ற ஊரைக் கடந்தது முதல் திரும்பி வரும் வரை சுருக்கித் தொழலாம். ஆயினும் அவன் பயணம் மேற்கொண்ட ஊரில் நான்கு நாட்கள் அல்லது அதற்கு மேல் தங்க விரும்பினால் அந்நாட்களில் சுருக்கித் தொழக் கூடாது. (இதில் கருத்து வேறுபாடுள்ளது) பயணத்தை முடித்துத் திரும்பி வரும்போது ஊர் வந்து சேரும் வரை சுருக்கித்

தொழலாம். (சுருக்கித் தொழுவதற்குரிய பயண தூரம் எவ்வளவு என்பதில் கருத்து வேறுபாடுள்ளது.)

“நீங்கள் பயணம் புறப்பபட்டால் சில தொழுகைகளைச் சுருக்கித் தொழுவதில் உங்கள் மீது குற்றமில்லை.” (4:101)
அனஸ்(ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள்: “நாங்கள் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் மதீனாவிலிருந்து மக்காவிற்குப் புறப் பட்டோம். நபி(ஸல்)அவர்கள் மதீனா திரும்பி வரும் வரை (நான்கு ரக்அத் தொழுகைகளை) இரண்டிரண்டு ரக்அத்தாகத் தொழுதார்கள். (புகாரி-1081,முஸ்லிம்-693)

2. பயணத்தில் மூன்று நாட்களுக்கு காலுறை மீது மஸஹ் செய்யலாம்.

“பயணிகளுக்கு மூன்று நாட்களையும் பயணிகள் அல்லா தோருக்கு ஒரு நாளையும் (காலுறை மீது மஸஹ் செய்ய) நபி(ஸல்) அவர்கள் நிர்ணயம் செய்தார்கள்.”
அறிவிப்பவர்: அலீ(ரழி), நூல்: முஸ்லிம்(276),

3. தண்ணீர் கிடைக்காவிட்டால் அல்லது அதைப் பெறுவது சிரமமானால் அல்லது கூடுதலான விலை கொடுத்து அதை வாங்க வேண்டியதாக இருந்தால் தயம்மும் செய்துகொள் ளலாம்.

“நீங்கள் நோயாளிகளாகவோ பயணியாகவோ இருந்தால் அல்லது உங்களில் ஒருவர் மலஜலம் கழித்துவிட்டு வந்தால் அல்லது நீங்கள் பெண்களைத் தீண்டியிருந்தால் பிறகு உங்க ளுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கவில்லையெனில் தூய்மையான மண்ணைத் தொட்டு உங்கள் முகங்களிலும் கைகளிலும் தடவி “தயம்மும்” செய்து கொள்ளுங்கள்” (4:43)

4. நோன்பு காலத்தில் நோன்பை விட்டுக் கொள்ளலாம். பிறகு விடுபட்டதைக் களாச் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

“உங்களில் யாரேனும் நோயாளியாகவோ, பயணத்திலோ இருந்தால், அவர் (அந்நாட்களில் நோன்பு நோற்காமல்) மற்ற நாட்களில் கணக்கிட்டு நோற்றுக் கொள்ள வேண்டும்” (2:184)

5. வாகனத்தில் அமர்ந்து கொண்டு அது செல்லும் திசை நோக்கி நபிலான தொழுகைகளைத் தொழலாம்.

“நபி(ஸல்) அவர்கள் வாகனத்தின்மீதமர்ந்து- வாகனம் அவர்களை எத்திசையில் கொண்டு சென்றாலும்- (ந.ஃ.பிலை) தொழுவார்கள். அறிவிப்பவர்: இப்னு உமர்(ரலி),

நூல்: புகாரி(1092), முஸ்லிம்(700)

6. லுஹரையும் அஸரையும் சேர்த்தும், ம.ஃ.ரிபையும் இஷா வையும் சேர்த்தும் முற்படுத்தி அல்லது பிற்படுத்தி தொழலாம். அதாவது லுஹரையும் அஸரையும் சேர்த்து லுஹருடைய நேரத்திலோ அல்லது அஸருடைய நேரத்திலோ தொழலாம். இவ்வாறு ம.ஃ.ரிபையும் இஷாவையும் சேர்த்து ம.ஃ.ரிபுடைய நேரத்திலோ அல்லது இஷாவுடைய நேரத்திலோ தொழுது கொள்ளலாம்.

“நாங்கள் தபூக் போருக்காக நபி(ஸல்)அவர்களுடன் புறப்பட்டோம். அவர்கள் லுஹரையும் அஸரையும் சேர்த்து, ம.ஃ.ரிபையும் இஷாவையும் சேர்த்து தொழுதார்கள்.”

அறிவிப்பவர்: இப்னு அப்பாஸ்(ரலி), நூல்: முஸ்லிம்(706)

பயணத்தின் ஒழுங்குகள்

1. பயணத்திற்கு முன் ஒரு முஸ்லிம் தான் அநியாயமாக அபகரித்துக்கொண்ட பொருட்களையும் தன்னை நம்பி ஒப்ப டைக்கப்பட்ட பொருட்களையும் உரியவர்களிடம் ஒப்படைத்து

விட வேண்டும். ஏனெனில் பயணத்தில் அவனுக்கு மரணம் ஏற்பட்டுவிடலாம்.

2. ஹலாலான உணவைத் தயார் செய்து கொள்ள வேண்டும். தான் செலவு செய்வதற்குக் கடமைப்பட்ட மனைவி, மக்கள், பெற்றோர் ஆகியோருக்கான செலவுகளைக் கொடுத்து விட்டுச் செல்ல வேண்டும்.

3. தனது குடும்பத்தினர், சகோதரர்கள், நண்பர்கள் ஆகியோரிடம் பயணம் சொல்ல வேண்டும். அப்போது "அஸ்தவ்திவுகுமுல்லாஹல்லதீ லா தழீவு வதாயிவுஹு" என்று அவர்களுக்காக துஆ செய்ய வேண்டும்.

أَسْتَوْدِعُكُمُ اللهَ الَّذِيْ لاَ تَضِيْعُ وَدَائِعُهُ (பொருள்: உங்களை அல்லாஹ் விடம் ஒப்படைக்கிறேன் அவனிடம் ஒப்படைக் கப்பட்ட பொருட்கள் வீணாகிவிடுவதில்லை) அதற்கவர்கள், "அஸ்தவ்திவுல்லாஹ தீனக வஅமானதக வகவாதீம அமலிக"

أَسْتَوْدِعُ اللهَ دِيْنَكَ وَأَمَانَتَكَ وَخَواتِيْمَ عَمَلِكَ

(பொருள்: உமது தீனையும் உமது அமானத் பொறுப்பு களையும் பொருட்களையும் உமது பணிகளின் முடிவுகளையும் அல்லாஹ்விடம் ஒப்படைக்கிறேன்) என்றும்,

زَوَّدَكَ اللهُ التَّقْوَي وَغَفَرَ ذَنْبَكَ وَيَسَّرَ لَكَ الْخَيْرَ حَيْثُ مَا كُنْتَ

"ஸவ்வதகல்லாஹுத் தக்வா வக.'.பர தன்பக வயஸ்ஸர லகல் கைர ஹைஸுமா குன்த" (பொருள்: அல்லாஹ் உமக்கு பயபக்தியை பயணச் சாதனமாக்குவானாக! உமது பாவத்தை மன்னிப்பானாக! நீர் எங்கு இருந்தாலும் உமக்கு நன்மையை எளிதாக்குவானாக!) என்றும் உனக்காக துஆ செய்ய வேண்டும். இதற்கான ஆதாரங்கள் அஹ்மத்(8862), திர்மிதி (3443),(3444), இப்னுமாஜா(2825) ஆகியவற்றில் உள்ளன.

“அல்லாஹ்வின் பொறுப்பில் ஏதும் விடப்பட்டால் அவன் அதைப் பாதுகாப்பான்” என்று லுக்மான்(அலை) அவர்கள் கூறியதாக நபி(ஸல்)அவர்கள் கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: இப்னு உமர்(ரலி), நூல்: அஹ்மத்(5348)

4. தன்னுடன் பயணம் செய்வதற்குப் பொருத்தமான மூன்று, நான்கு அல்லது அதற்குகதிகமான பேர்களைத் தேர்வு செய்து அவர்களுடன் பயணம் புறப்பட வேண்டும்.

ஏனெனில் “தனியாகப் பயணம் செய்பவன் ஷைத்தான் ஆவான். இருவர் சேர்ந்து பயணம் செய்பவர்கள் இரண்டு ஷைத்தான்கள். மூவர் சேர்ந்து பயணம் செய்வோரே பயணிகள்” என்று நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

அறிவிப்பவர்: அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர்(ரலி),
நூல்: அபூதாவூத்(2607), திர்மிதி(1674)

“நான் அறிந்து கொள்கின்ற தனிமையின் கேடுகளை மக்கள் அறிந்தால் எவரும் இரவில் தன்னந்தனியாக பயணம் செய்ய மாட்டார்” என்றும் நபி(ஸல்) கூறியுள்ளார்கள்.

அறிவிப்பவர்: இப்னு உமர்(ரலி), நூல்: புகாரி(2998)

5. பயணிகள் தங்களில் ஒருவரை அமீராக- தலைவராக நியமித்துக் கொள்ள வேண்டும். அவர் அவர்களின் ஆலோ சனைப்படி அவர்களை வழிநடத்த வேண்டும்.

“மூன்று பேர் ஒரு பயணத்தில் சென்றால் தம்மில் ஒருவரை அவர்கள் அமீராக நியமித்துக் கொள்ளட்டும்” என்பது நபிமொழி. (அபூதாவூத்-2608)

6. பயணம் மேற்கொள்ளும் முன் தேவைப்படின் ஸலாத்துல் இஸ்திகாரா- நன்மையை நாடித் தொழும் தொழுகையை

தொழுது கொள்ள வேண்டும். இது விஷயத்திலும் இன்னும் எல்லா காரியங்களிலும் நபி(ஸல்)அவர்கள் இதை மிகவும் ஆர்வமூட்டியுள்ளனர். எந்த அளவுக்கெனில் திருக்குர்ஆனில் உள்ள ஒரு அத்தியாயத்தைக் கற்றுக் கொடுப்பதைப் போல இத்தொழுகையை மக்களுக்குக் கற்றுக் கொடுத்துள்ளனர் என்று புகாரியில் ஒரு ஹதீஸ் உள்ளது. (பார்க்க: புகாரி-6382)

7. வாகனத்தில் அமர்ந்ததும்

اَللهُ أَكْبَرُ اَللهُ أَكْبَرُ اَللهُ أَكْبَرُ سُبْحَانَ الَّذِيْ سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِيْنَ وَّإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُوْنَ ، اَللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ فِيْ سَفَرِنَا هَذَا الْبِرَّ وَالتَّقْوَى وَمِنَ الْعَمَلِ مَا تَرْضَى، اَللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا سَفَرَنَا هَذَا وَاطْوِ عَنَّا بُعْدَهُ، اَللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِى السَّفَرِوَالْخَلِيْفَةُ فِى الْأَهْلِ، اَللَّهُمَّ إِنِّيْ أَعُوْذُ بِكَ مِنَ وَعْثَاءِ السَّفَرِ وَكَآبَةِ الْمَنْظَرِ وَسُوْءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ

அல்லாஹு அக்பர் அல்லாஹு அக்பர் அல்லாஹு அக்பர் சுப்ஹானனல்லதீ ஸக்கரலனா ஹாதா வமா குன்னாலஹு முக்ரினீன் வஇன்னா இலா ரப்பினா லமுன்கலிபூன். அல்லா ஹும்ம இன்னா நஸ்அலுக ஃபீ ஸஃபரினா ஹாதா அல்பிர்ர வத்தக்வா வமினல் அமலி மா தர்ழா அல்லாஹும்ம ஹவ்வின் அலைனா ஸஃபரனா ஹாதா வத்வி அன்னா புஃதா அல்லா ஹும்ம அன்தஸ் ஸாஹிபு ஃபிஸ் ஸஃபர் வல்கலீஃபது ஃபில் அஹ்ல், அல்லாஹும்ம இன்னீ அவூதுபிக மின் வஃஸாயிஸ் ஸஃபர், வகஆபதில் மன்ழர்,வசூயில் முன்கலபி ஃபில் மாலி வல்அஹ்ல். (முஸ்லிம்-1342) என்று கூற வேண்டும்.

(பொருள்: அல்லாஹ் பெரியவன்! அல்லாஹ் பெரியவன்! அல்லாஹ் பெரியவன்! இதனை வசப்படுத்தித் தந்தவன்

தூயவன். உண்மையில் இதனை வசப்படுத்தும் ஆற்றலை நாம் பெற்றிருக்கவில்லை. திண்ணமாக நாம் நம் இரட்சகனின் பக்கமே திரும்பிச் செல்பவர்களாக இருக்கிறோம். இறைவா! இப்பயணத்தில் நன்மையையும் இறையச்சத்தையும் நாங்கள் உன்னிடம் கோருகிறோம். உனக்குத் திருப்தியான அமல் களைச் செய்யும் பாக்கியத்தைக் கேட்கிறோம். இறைவா! இப்பயணத்தை எங்களுக்கு எளிதாக்குவாயாக! அதன் தூரத்தை எங்களுக்குச் சுருக்கிவிடுவாயாக! இறைவா! நீயே பயணத்தின் தோழன்! எங்கள் குடும்பத்தாரின் பிரதிநிதி! இறைவா! பயணத்தின் சிரமங்கள், கவலையான தோற்றம், பொருளிலும் குடும்பத்திலும் நட்டத்தோடு திரும்பி வருவது ஆகியவற்றை விட்டும் உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்)

8. வியாழக்கிழமை அதிகாலையில் (ஃபஜ்ருக்குப் பின்) புறப்பட வேண்டும்.

ஏனெனில் நபி(லஸ்)அவர்கள், “இறைவா! எனது சமுதா யத்துக்கு அதிகாலையில் நீ பரகத் செய்வாயாக!” என்று பிரார்த்தனை செய்துள்ளார்கள். (அபூதாவூத்-2606, திர்மிதி-1212) மேலும் நபி(ஸல்)அவர்கள் பெரும்பாலும் வியாழக்கிழமையில் பயணம் மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். (புகாரி-2950)

9. வழியில் உயரமான இடத்தில் ஏறும்போது தக்பீர் சொல்ல வேண்டும்.

ஒரு மனிதர் நபி(ஸல்)அவர்களிடம் வந்து, “அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் பயணம் மேற்கொள்ளப் போகிறேன் எனக்கு அறிவுரை கூறுங்கள்” என்று கேட்டார். அதற்கு நபி(ஸல்) அவர்கள், “நீர் இறையச்சத்தைக் கடைபிடிப்பீராக. உயரமான இடங்களில் செல்லும்போதெல்லாம் தக்பீர் கூறுவீராக” என்று அறிவுரை பகர்ந்தார்கள். அறிவிப்பவர்: அபூஹுரைரா(ரழி),

நூல்: திர்மிதி(3445)

10. செல்கின்ற இடங்களில் அங்குள்ள மக்களை அஞ்சினால், اَللَّهُمَّ إِنَّا نَجْعَلُكَ فِيْ نُحُوْرِهِمْ وَنَعُوْذُ بِكَ مِنْ شُرُوْرِهِمْ "அல்லாஹு"ம்ம இன்னா நஜ்அலுக ஃபீ நுஹு"ரிஹிம் வநஊதுபிக மின்ஷு" ரூரிஹிம்" என்று ஓத வேண்டும்.

நபி(ஸல்)அவர்கள் ஒரு கூட்டத்தை அஞ்சினால் இவ்வாறு கூறியதாக அபூதாவூதில் (1527) ஒரு ஹதீஸ் உள்ளது.

(பொருள்: இறைவா! அவர்களுக்கு எதிரில் உன்னை ஆக்குகிறோம். அவர்களின் தீமைகளை விட்டும் உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறோம்.)

11. பயணத்தில் அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும். இவ்வுலகிலும் மறு உலகிலும் நன்மையையே வழங்குமாறு அவனிடம் வேண்ட வேண்டும். ஏனெனில் பயணத்தில் செய்யும் துஆ ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

"மூன்று பிரார்த்தனைகள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும். அதில் எந்தச் சத்தேகமும் கிடையாது. அவை: அநீதியிழைக்கப் பட்டவனின் பிரார்த்தனை, பயணியின் பிரார்த்தனை, தந்தை தன் பிள்ளைக்குச் செய்யும் பிரார்த்தனை ஆகியனவாகும்." நபிமொழி. அறிவிப்பவர்: அபூஹு"ரைரா(ரலி), (திர்மிதி-1905)

12. ஏதாவது ஓர் இடத்தில் இறங்கினால் "அவூது பிகலிமாத் தில்லாஹித் தாம்மாத்தி மின்ஷர்ரிமா கலக்" என்று கூற வேண்டும். أَعُوْذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ

(பொருள்: அல்லாஹ்வின் பரிபூரணமான வார்த்தைகளைக் கொண்டு அவன் படைத்த அனைத்தின் தீங்குகளை விட்டும் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்)

“ஒருவர் ஓரிடத்தில் இறங்கி மேற்கண்ட வாசகத்தைக் கூறினால் அவ்விடத்திலிருந்து அவர் புறப்படும் வரை அவருக்கு எந்தத் தீங்கும் ஏற்படாது” என நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: கவ்லா பின்த் ஹகீம்(ரலி), நூல்: முஸ்லிம்(2708)

இரவு வந்தால்,

يَا أَرْضُ رَبِّيْ وَرَبُّكِ اللهُ أَعُوْذُ بِاللهِ مِنْ شَرِّكِ وَشَرِّ مَا فِيْكِ وَشَرَّ مَا خُلِقَ فِيْكِ وَمِنَ شَرِّ مَا يَدِبُّ عَلَيْكِ وَأَعُوْذُ بِاللهِ مِنْ أُسَدٍ وَأَسْوَدَوَمِنَ الْحَيَّةِ وَالْعَقْرَبِ وَمِنَ سَاكِنِيَ الْبَلَدِ وَمِنَ وَالِدٍ وَمَا وَلَدٍ

“யாஅர்லு! ரப்பீ வரப்புகில்லாஹ் அஊது பில்லாஹி மின் ஷர்ரிகி வஷர்ரிமா ∴பீகி, வஷர்ரிமா குலிக ∴பீக்கி, வமின் ஷர்ரிமா எதிப்பு அலைக்கி, வஅஊது பில்லாஹி மின் ஷர்ரி அஸதின் வஅஸ்வத், வமின்ல் ஹய்யதி வல்அக்ரப், வமின் ஸாகினியல் பலத், வமின் வாலிதிவ் வமா வலத்” என்று கூற வேண்டும். (அபூதாவூத்-2603)

(பொருள்: பூமியே! உன் இறைவனும் என் இறைவனும் அல்லாஹ்தான். நான் உன் தீங்கைவிட்டும் உன்னில் இருக் கின்றவைகளின் தீங்கை விட்டும் உன்னில் படைக்கப்பட்டவை களின் தீங்கை விட்டும் உன்னில் ஊர்ந்து செல்கின்றவற்றின் தீங்கை விட்டும் அல்லாஹ்வைக் கொண்டு பாதுகாப்புத் தேடுகின்றேன். இன்னும் சிங்கம் நாகம், பாம்பு, தேள் ஆகிய வற்றின் தீங்கை விட்டும் இவ்வூரில் வசிக்கின்றவர்களின் தீங்கை விட்டும் அனைத்து ஜீவ ராசிகளிலிந்து ஏற்படுகின்ற எல்லா தீங்குகளை விட்டும் அல்லாஹ்விடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்)

13. தனிமையிலிருக்கும்போது பயம் ஏற்பட்டால்

سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوْسِ رَبُّ الْمَلاَئِكَةِ وَالرُّوْحِ جُلِّلَتِ السَّمَاوَاتُ بِالْعِزَّةِ وَالْجَبَرُوْتِ

“சுப்ஹானல் மலிகில் குத்தூஸ் ரப்பில் மலாயிகதி வர்ரூஹ் ஜுல்லிலதிஸ் ஸமாவாத்து பில் இஸ்ஸத்தி வல்ஜபரூத்” என்று சொல்ல வேண்டும்.

(பொருள்: வானவர்கள் மற்றும் ஜிப்ரீலுடைய இறைவன் பரிசுத்த அரசன், தூய்மையானவன்! அவனுடைய கண்ணியத்தைக் கொண்டும் அடக்கியாளும் திறனைக் கொண்டும் வானங்கள் மிகப் பிரமாண்டமாக ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றன)

14. தான் செல்ல வேண்டிய நகரத்திற்கு வந்துவிட்டால்

اَللَّهُمَّ اجْعَلْ لَنَا بِهَا قَرَارًا وَارْزُقْنَا فِيْهَا رِزْقًا حَلاَلاً اَللَّهُمَّ إِنِّيْ أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذِهِ الْمَدِيْنَةِ وَخَيْرَ مَا فِيْهَا وَأَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيْهَا

“அல்லாஹு்ம் மஜ்அல்லனா கராரன் வர்சுக்னா ஃபீஹா ரிஸ்கன் ஹலாலன், அல்லாஹு்ம்ம இன்னீ அஸ்அலுக ஹைர ஹாதிஹில் மதீனா, வகைரமா ஃபீஹா, வஅஊதுபிக மின் ஷர்ரிஹா வஷர்ரி மா ஃபீஹா” என்று கூற வேண்டும்.

ஏனெனில் நபி(ஸல்)அவர்கள் இவ்வாறு கூறியுள்ளார்கள்.

(பொருள்: இறைவா! இவ்வூரை எங்களுக்கு அமைதி மிகுந்த தங்குமிடமாக ஆக்கியருள்வாயாக! எங்களுக்கு இங்கு ஹலாலான உணவை வழங்குவாயாக! இறைவா! இவ்வூரின் நன்மையையும் இவ்வூரிலுள்ளவற்றின் நன்மையையும் நான் உன்னிடம் வேண்டுகிறேன். மேலும் இவ்வூரின்

தீங்கைவிட்டும் இவ்வூரிலுள்ளவற்றின் தீங்கைவிட்டும் நான் உன்னிடம் பாதுகாவல் தேடுகிறேன்)

15. பயணத்திலிருந்து திரும்பும்போது

آيِبُوْنَ تَائِبُوْنَ عَابِدُوْنَ لِرَبِّنَا حَامِدُوْنَ

“ஆயிபூன தாயிபூன ஆபிதூன லிரப்பினா ஹாமிதூன்” என்று கூற வேண்டும். மேலும் இதைத் திரும்பத் திரும்பக் கூற வேண்டும். நபி(ஸல்) இவ்வாறு கூறியுள்ளார்கள்.

(பொருள்: திரும்பி வருகிறோம் பாவமன்னிப்புத் தேடுகி றோம் வழிபாடு செய்பவர்களாய் இருக்கிறோம் எங்கள் இரட்சகனைப் புகழக்கூடியவர்களாயும் இருக்கிறோம்)

16. இரவில் திடீரென்று வீட்டுக்கு வந்து கதவைத் தட்டக் கூடாது.முன்னதாக தனது வருகையைப் பற்றிய நற்செய்தியை வீட்டாருக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும். இது நபி(ஸல்) அவர்கள் காட்டிய வழியாகும்.(இதற்கு ஸஹீஹான ஹதீஸ் உள்ளது)

17. ஒரு பெண் தான் திருமணம் செய்யத் தடுக்கப்பட்ட உற வினருடனேயே பயணம் மேற்கொள்ள வேண்டும்.

“அல்லாஹ்வையும் மறுமையையும் நம்பிக்கை கொண்ட பெண், திருமணம் செய்யத்தகாத உறவினருடனேயே தவிர ஒரு நாள் தூரத்திற்கு பயணம் மேற்கொள்வது ஆகுமான தல்ல” என நபி(ஸல்)கூறினார்கள்.(புகாரி-1088,முஸ்லிம்-1339)

ஆடை அணிவதன் ஒழுக்கங்கள்

ஆடை விஷயத்தில் ஒரு முஸ்லிம் பின்வரும் ஒழுக்கங்க ளைப் பேணவேண்டும்.

1. பொதுவாக பட்டு அணியக்கூடாது.ஆடையாகவோ, தலைப் பாகையாகவோ மற்ற எதுவாக இருந்தாலும் சரி.

“பட்டு, தங்கம் அணிவது எனது சமுதாயத்தில் உள்ள ஆண்களுக்கு தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. பெண்களுக்கு அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது”என நபி(ஸல்)அவர்கள் கூறினார்கள்.

அறிவிப்பவர்: அபூமூஸா(ரலி), நூல்: திர்மிதி(1720)

2. கரண்டைக்குக் கீழ் ஆடை அணியக்கூடாது.

“கரண்டைக்குக் கீழ் ஆடை அணிவது நரகத்திற்குக் கொண்டு போகும்” என நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

அறிவிப்பவர்: அபூஹுரைரா(ரலி), நூல்: புகாரி(5787)

3. ஏனைய ஆடைகளை விட வெள்ளாடைக்கே முன்னுரிமை வழங்க வேண்டும். ஆடையில் காவியைத் தவிர ஏனைய நிறங்கள் அனைத்தும் ஆகுமானதாகக் கருதவேண்டும்.

வெள்ளை ஆடைகளை அணியுங்கள். அதுவே தூய்மையானதும் சிறந்ததுமாகும். இறந்தவர்களை அதிலேயே க∴பன் செய்யுங்கள்” என நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

அறிவிப்பவர்: ஸமுரா(ரலி), நூல்: நஸயீ(1870)

4. முஸ்லிம் பெண் தன் பாதங்களை மறைக்கும் விதம் ஆடை அணியவேண்டும். மேலும் ஒரு மேலாடையைத் தலையில் போட்டு கழுத்தையும் மார்பையும் மறைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

“நபியே! உம்முடைய மனைவிகள், உமது புதல்விகள் மற்றும் நம்பிக்கையாளர்களின் மனைவியர் ஆகியோரிடம் கூறும்: அவர்கள் தங்களின் துப்பட்டிகளின் முந்தானையைத் தங்கள் மீது தொங்கவிட்டுக் கொள்ளட்டும்.” (33:59)

“மேலும் தங்களுடைய மார்புகள் மீது தங்கள் முன்றானையைப் போட்டுக் கொள்ளட்டும்.” (24:31)

5. தங்க மோதிரம் அணியக்கூடாது.

“பட்டு, தங்கம் அணிவது எனது சமுதாயத்தில் உள்ள ஆண்களுக்கு தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. பெண்களுக்கு அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது”என நபி(ஸல்)அவர்கள் கூறினார்கள்.

நூல்: திர்மிதி(1720)

வெள்ளி மோதிரம் அணிவது பற்றிக் குற்றமில்லை.

6. செருப்பு அணியும்போது முதலில் வலது காலில் அணிய வேண்டும். கழற்றும்போது முதலில் இடது காலிலிருந்து கழற்ற வேண்டும்.ஒரு கால் செருப்புடன் நடக்கக்கூடாது.

“உங்களில் யாரேனும் செருப்பு அணிந்தால் முதலில் வலது காலில் அணியட்டும். கழற்றும்போது முதலில் இடது காலிலிருந்து கழற்றட்டும். இரண்டையும் கழற்றிக் கொள் ளட்டும். அல்லது இரண்டையும் அணிந்து கொள்ளட்டும். (ஒரு செருப்பில் நடக்க வேண்டாம்.)” என நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: அபூஹுரைரா(ரலி),

நூல்: புகாரி(5855), முஸ்லிம்(2097)

இதுபோலவே ஆடை அணியும்போதும் நடந்துகொள்ள வேண்டும்.

“செருப்பு அணிவது, தலை வாருவது, சுத்தம் செய்வது என எல்லாக் காரியங்களிலும் நபி(ஸல்)அவர்கள் முடிந்த அளவு வலது புறத்திலிருந்து ஆரம்பிப்பதையே விரும்புவார்கள்” என ஆயிஷா(ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்.

நூல்: புகாரி(426), முஸ்லிம்(268)

7. பெண்ணின் ஆடையை ஆணும் ஆணின் ஆடையைப் பெண்ணும் அணியக்கூடாது. நபி(ஸல்) அவர்கள் இதைத் தடுத்துள்ளார்கள்.

“பெண்ணின் ஆடையை அணிகின்ற ஆணையும் ஆணின் ஆடையை அணிகின்ற பெண்ணையும் அல்லாஹ் சபிப் பானாக!” என நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: அபூஹுரைரா(ரலி), அபூதாவூத்(4098), ஸஹீஹ் அல்பானி

அதுபோல ஆண்களில் பெண்களைப்போல் ஒப்பனை செய் பவர்களையும் பெண்களில் ஆண்களைப்போல் ஒப்பனை செய் பவர்களையும் நபி(ஸல்) சபித்துள்ளதாகவும் புகாரியில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. (புகாரி-5885)

8. புதிய ஆடை அணிந்தால்

اَللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ كَسَوْتَنِيْهِ أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِهِ وَخَيْرِ مَا صُنِعَ لَهُ

وَأَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَشَرِّ مَا صُنِعَ لَهُ

“அல்லாஹும்ம லகல் ஹம்து அன்த கஸவ்தனீஹி, அஸ் அலுக மின் கைரிஹி வகைரமா சுனிஅலஹு வஅஊது பிக மின் ஷர்ரிஹி வஷர்ரி மா சுனிஅலஹு” என்று கூற வேண்டும். நபி(ஸல்) அவர்கள் இவ்வாறு கூறியதாக அபூதாவூத்(4020), திர்மிதியில்(1767) பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

(பொருள்: இறைவா! உனக்கே எல்லாப் புகழும். நீயே இதை எனக்கு அணிவித்தாய். இதன் நன்மையையும் எதற்காக இது தயாரிக்கப்பட்டுள்ளதோ அதன் நன்மையையும் நான் உன்னிடம் கோருகிறேன். மேலும் இதன் தீமையை விட்டும் எதற்காக இது தயாரிக்கப்பட்டுள்ளதோ அதன் தீமையை விட்டும் நான் உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்)

இயற்கையான சுன்னத்துகளின் ஒழுக்கங்கள்

நபிவழியில் கூறப்பட்டுள்ள இயற்கையான சுன்னத்துகள் ஐந்தாகும். “இயற்கையான சுன்னத்துகள் ஐந்து. அவை,

மர்மஸ்தானத்தின் முடியை அகற்றுவது, கத்னா செய்வது, மீசையைக் கத்தரிப்பது, அக்குள் முடியைப் பிடுங்குவது, நகங்களை வெட்டுவது” என நபி(ஸல்)அவர்கள் கூறினார்கள்.

அறிவிப்பவர்: அபுஹுரைரா(ரலி)

நூல்: புகாரி(5889), முஸ்லிம்(257))

1. ஒரு முஸ்லிம் மர்மஸ்தானத்திலுள்ள முடியை கத்தி அல்லது பிளேடு போன்றதைக் கொண்டு மழித்துவிட வேண்டும்.

2. கத்னா செய்ய வேண்டும். கத்னா என்பது ஆண் குறியின் முன் பகுதியை மூடியிருக்கும் தோலை வெட்டி விடுவது. குழந்தை பிறந்த ஏழாம் நாளில் இதை நிறைவேற்றி விடுவது விரும்பத்தக்கதாகும். பருவ வயதை அடையும் வரை இதைப் பிற்படுத்துவதில் குற்றமில்லை.

3. மேல் உதட்டில் தொங்கிக்கொண்டிருக்கும் மீசையைக் கத்தரிக்க வேண்டும். தாடியைப் பொருத்தவரை அதை அடர்த்தியாக வளர்க்க வேண்டும்.

“மீசையைக் கத்தரியுங்கள், தாடியை வளர விடுங்கள்” என நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

அறிவிப்பவர்: இப்னு உமர்(ரலி), நூல்: முஸ்லிம்(259)

“இணைவைப்பவர்களுக்கு மாறு செய்யுங்கள். மீசையைக் கத்தரியுங்கள், தாடியை அதிகம் வளர விடுங்கள்” என்றும் நபி(ஸல்) கூறியுள்ளார்கள். அறிவிப்பவர்: இப்னு உமர்(ரலி),

நூல்: புகாரி(5892), முஸ்லிம்(259)

தலையில் ஒரு பகுதியில் மட்டும் முடியை விட்டுவிட்டு ஏனைய பகுதியை மழிப்பதைத் தவிர்ந்து கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் இவ்வாறு செய்வதை நபி(ஸல்) தடுத்துள்ளதாக

இப்னு உமர்(ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கும் ஹதீஸ் புகாரி(5921), முஸ்லிமில்(2120) பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஒரு முஸ்லிம் தலை முடியை அதிகம் வளர்த்துக் கொண்டால் அதைச் சீவி சுத்தமாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். "தலையில் யாருக்கு முடியிருக்கிறதோ அவர் அதற்கு சங்கை செய்யட்டும்" என்பது நபிமொழி.

அறிவிப்பவர்: அபூஹுரைரா(ரலி), நூல்: அபூதாவூத்(4163)

4. அக்குள் முடியைப் பிடுங்க வேண்டும். இயலாவிட்டால் மழித்து விட வேண்டும்.

5. இயற்கையான சுன்னத்துகளில் நகங்களை வெட்டுவதும் ஒன்றாகும். முதலில் வலதுகை பிறகு இடதுகை, முதலில் வலது கால் பிறகு இடது கால் என்று வெட்டிக்கொள்ள வேண்டும்.

ஒரு முஸ்லிம் இவையனைத்தையும் நபி(ஸல்)அவர்களைப் பின்பற்றுகின்ற எண்ணத்தில் செய்ய வேண்டும். அப்போது தான் அவற்றுக்குக் கூலி கிடைக்கும். ஏனென்றால் செயல்கள் அனைத்தும் எண்ணங்களைப் பொருத்தே அமைகின்றன. ஒவ்வொரு மனிதனும் அவன் எண்ணியதன் பலனையே அடைகின்றான்.

உறங்குவதன் ஒழுக்கங்கள்

உறக்கத்தை ஒரு முஸ்லிம் அல்லாஹ் தன் அடியார்களுக்கு வழங்கிய அருட்கொடையாகக் கருத வேண்டும்.

"நீங்கள் அமைதி பெறவும், அவனது அருளைத் தேடவும், நீங்கள் நன்றி செலுத்தவும் அவன் உங்களுக்காக இரவு, பகலை ஏற்படுத்தியிருப்பது அவனது அருளில் உள்ளது." (28:73)

ஒரு முஸ்லிம் தான் தூங்கும்போது பின்வரும் ஒழுக் கங்களைப் பேணுவது இந்த அருட்கொடைக்கு நன்றி செலுத்துவதாக அமையும்.

1. இஷாத் தொழுகைக்குப் பிறகு தூக்கத்தைப் பிற்படுத்தக் கூடாது- பாடம் படிப்பது, விருந்தினரிடம் உரையாடுவது, மனைவியுடன் சல்லாபம் புரிவது போன்ற அவசியத் தேவை களுக்காகவே தவிர.

“நபி(ஸல்)அவர்கள் இஷாவுக்கு முன்பு தூங்குவதையும் இஷாவுக்குப் பிறகு பேசுவதையும் விரும்பமாட்டார்கள்.”

அறிவிப்பவர்: அபூபர்ஸா(ரலி), புகாரி(568), முஸ்லிம்(647)

(நபி(ஸல்) அவர்கள் இரவில் மார்க்க சம்பந்தமாகப் பேசி யிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு புகாரியில் (116) சான்றுள்ளது.)

2. உளூவோடு தூங்குவதற்கே முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

“நீ படுக்கைக்கு சென்றால் தொழுகைக்கு உளூச் செய் வதுபோல உளூச் செய்துகொள்” என்று நபி(ஸல்)அவர்கள் பர்ராஆஉ பின் ஆசிப்(ரலி) அவர்களிடம் கூறினார்கள்.

நூல்: புகாரி(247),முஸ்லிம்(2710)

3. ஆரம்பத்தில் வலது கையைத் தலையணையின் மீது வைத்து வலது புறமாகப் படுக்கவேண்டும். பிறகு இடது புறம் திரும்பிக்கொள்வதில் குற்றமில்லை.

“நீ படுக்கைக்கு சென்றால் தொழுகைக்கு உளூச் செய் வதுபோல உளூச் செய்துகொள். பிறகு வலது புறமாகப் படுத்துக்கொள்” என்று நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

அறிவிப்பவர்: பர்ராஆஉ பின் ஆசிப்(ரலி),

நூல்: புகாரி(247), முஸ்லிம்(2710)

மற்றொரு அறிவிப்பில் “நீ உளூச் செய்து கொண்டு படுக்கைக்குச் சென்றால் வலது கையை தலைக்கு கீழ் வைத்துக்கொள்” (அபூதாவூத்-5046) என்று வந்திருக்கின்றது.

3. இரவிலோ பகலிலோ தூங்கும்போது குப்புறப்படுத்துக் கொள்ளக்கக்கூடாது.

“இது அல்லாஹ் விரும்பாத படுக்கையாகும்” என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். (திர்மிதி-2768)

4. இயன்றவரை ஹதீஸ்களில் வந்துள்ள பல்வேறு திக்ருகளைக் கூறிக்கொள்ள வேண்டும். அவற்றில் சில:

- சுப்ஹானல்லாஹ் 33 தடவை, அல்ஹம்துலில்லாஹ் 33 தடவை, அல்லாஹு அக்பர் 34 தடவை ஓதுவது.

பாத்திமா(ரலி) அவர்களும் அலி(ரலி) அவர்களும் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வீட்டில் தங்களுக்கு உதவி செய்யக் கூடிய ஒரு பணியாளை வேண்டியபோது “நீங்கள் கேட்டதை விடச் சிறந்ததை நான் உங்களுக்கு அறிவித்துத் தரட்டுமா? நீங்கள் படுக்கைச் சென்றால் சுப்ஹானல்லாஹ் 33 தடவை, அல்ஹம்து லில்லாஹ் 33 தடவை, அல்லாஹு அக்பர் 34 தடவை கூறுங்கள். அது உங்களுக்கு பணியாளை விடச் சிறந்ததாகும்” என்று நபி(ஸல்) கூறினார்கள். புகாரி(3113), முஸ்லிம்(2727)

- சூரத்துல் ∴பாத்திஹா, ஆயத்துல் குர்ஸி, சூரத்துல் பகராவின் ஆரம்ப நான்கு வசனங்கள், சூரத்துல் பகராவின் கடைசி இரு வசனங்கள், குல்ஹுவல்லாஹு அஹத், குல் அஊது பிரப்பில் ∴பலக், குல்அஊது பிரப்பின்நாஸ் ஆகிய வற்றை ஓதுவது. காரணம் இதுபற்றி ஹதீஸில் ஆர்வமூட்டப் பட்டிருக்கின்றது.

- தூங்கி எழுந்ததும் “அல்ஹம்து லில்லாஹில்லதீ அஹ்யானா ப.்.தமா அமாத்தனா வஇலைஹின் நுஷுர்”

اَلْحَمْدُ للهِ الَّذِيْ أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُوْرُ

என்று ஒத வேண்டும். இதற்கு ஆதாரமுண்டு. (புகாரி-6314)

(பொருள்: எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே! அவனே நம்மை மரணம் என்னும் தூக்கத்தில் ஆழ்த்தியபின் உயிர் பெற்றெழச் செய்தான். மேலும் (நாளை மறுமையில்) மீண்டும் எழுப்பப்பட்டு அவனிடமே செல்ல வேண்டியுள்ளது)

உள்ளே...

5 அல்லாஹ்வை நம்புதல்
12 நபித்தோழர்களை நேசித்தல்
13 நபித்தோழர்கள், நபியின் குடும்பத்தினர்
14 காரிகள், பிக்ஹ், ஹதீஸ் கலை வல்லுநர்கள்
16 அதிகாரம் வகிப்பவர்கள்
18 அல்லாஹ்வுடன் நடந்து கொள்ள வேண்டிய ஒழுங்குகள்
23 அல்லாஹ்வின் வார்த்தையுடன் நடந்து கொள்ளும் ஒழுங்குகள்
25 நபி விஷயத்தில் நடந்து கொள்ளும் முறை
28 மனதுடன் நடந்து கொள்ள வேண்டிய முறை
33 பெற்றோருக்குரிய கடமைகள்
36 பிள்ளைகளுக்குரிய கடமைகள்
37 சகோதரர்களிடம் நடந்து கொள்ளும் முறை
38 கணவன் மனைவியிடையே உள்ள உரிமைகள்
41 கணவன் மீது மனைவிக்குரிய கடமைகள்
43 மனைவி மீது கணவனுக்குரிய கடமைகள்
46 உறவினர்களுடன் நடந்து கொள்ளும் முறை
48 அண்டை வீட்டாருடன் நடந்து கொள்ளும் முறை
49 அண்டை வீட்டாரின் கடமைகள்

51	முஸ்லிமுக்குரிய கடமைகள்
61	முஸ்லிமல்லாதவர்களுடன் நடந்து கொள்ளும் முறை
66	உயிரினங்களுடன் நடந்து கொள்ளும் முறை
70	சபை ஒழுக்கங்கள்
73	நடைபாதையில் அமர்ந்தால்
76	உண்பது, குடிப்பதன் ஒழுக்கங்கள்
82	பயணத்தின் சட்டதிட்டங்கள்
84	பயணத்தின் ஒழுங்குகள்
93	ஆடை அணிவதன் ஒழுக்கங்கள்
96	இயற்கையான சுன்னத்துகளின் ஒழுக்கங்கள்
98	உறங்குவதன் ஒழுக்கங்கள்